

சூன் 96

ஐப்பசி - கார்த்திகை 2000

அன்பளிப்பு 5/-

- ☛ தலைவர் சீர்பாசனம் - சொல்கெயில் சந்திப்பு
- ☛ திருநீலவெளிக் சிறைச்சாலை - மனச்சாட்சியின் குரல்
- ☛ ஆயிரம் கதை அளந்து ஆட்சியேறிய அபூர்வ சிந்தாமணி
- ☛ நீரில் கரைந்த நெருப்பு
- ☛ பேரினவாதிகள் கைகோர்க்கின்றனர்
- ☛ நயவஞ்சக அரசியல்
- ☛ ஆணைக்கு முந்திய மணியோசை

தமிழர்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறை தொடருமானால் நாம் பிரிந்து சென்று தமிழீழத் தனியரசை அமைப்பதைத் தவிர எமக்கு வேறு வழியில்லை.

மாவீரர்நாளை முன்னிட்டு தேசியத்தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்கள் ஆற்றிய உரை இங்கே முழுமையாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

தலைவரின் மாவீரர்நாள் உரை - 2000

61 எனது அன்மிற்கும் மதிப்பிற்குரிய தமிழீழ மக்களே,

எமது மண்ணிற்காக, எமது மக்களுக்காக, விடுதலை என்ற உன்னத விழுவியத்திற்காக, தமது இன்னுயிரை சகம் செய்த எம்முயிர் வீரர்களை நாம் நினைவு கொள்ளும் இன்றைய நாள் ஒரு புனித நாள். இந் நன்னாளில், எமது ஆன்மீக கதவுகளை அப்புனிதர்களுக்காகத் திறந்து கொள்வோம்.

நீங்காத நினைவுகளாக எம்மோடு ஒன்றிக் கலந்துவிட்ட உணர்வுகளாக, காலத்தால் சாகாது என்றும் எம்முள் உயிர்வாழும் இம் மாவீரர்களை இன்று கௌரவிப்பதில் தமிழீழ தேசம் பெருமைகொள்கிறது.

மாவீரர் நினைவாக சகச்சுடரை ஏற்றும் பெருமது, அந்த எரியும் கடரில், அந்தத் தீ நாக்குகளின் அபூர்வ நடனத்தில், அந்த அற்புதமான படிமத்தில், நான் ஒரு தரிசனத்தைக் காண்கிறேன்.

அக்கினியாகப் பிரகாசித்தபடி, ஆயிரமாயிரம் மனித தீபங்கள், நெருப்பு நதிப்பால், ஒளிகாட்டி, வழிகாட்டிச் செல்லும் ஒரு அதிசய காட்சி திடீரென மனத்திரையில் தோன்றி மறையும்.

மாவீரர்களே எமது கதந்திரப் பயணத்தின் வழிகாட்டிகள். அவர்களது வாழ்வும் வரலாறும் எமது இலட்சிய உறுதிக்கு உரமேற்புலவை. அவர்களே எமக்கு ஒளிகாட்டிகள்.

மாவீரர்களுக்கு சகச்சுடரேற்றி அவர்களை நினைவு கொள்ளும் இந்தப் புனித நாளில் நாமும் எமது இதயங்களில் இலட்சிய நெருப்பை முட்டிக்கொள்வோம். எமது தேசத்தின் கதந்திரத்திற்காக, அந்த உன்னத இலட்சியத்தை அடைவதற்காக, எத்தகைய இடர்களையும், எத்தகைய துன்பங்களையும், எத்தகைய சவால்களையும் எதிர்கொள்ளத் தயாராக இருப்போமென நாம் எமக்குள் வீரசபதம் செய்து கொள்வோம்.

எனது அன்பான மக்களே,

எமது விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் இன்று நாம் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையை

சீடைநிற்குகிறோம். எமது படையணிகள் ஒப்பற்ற இராணுவ சாதனைகளை நிலைநாட்டி, எமது தேசத்தின் கலாச்சாரத் தலைநகரான யாழ்ப்பாணத்தின் வாசற்படியை அண்மித்து நிற்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தின் கழுத்தைத் திருகியபடி, குடாநாட்டை வன்னி மாநிலத்துடன் துண்டித்து வைத்திருந்த ஆணையிறவுப் பெருந்தளம் புலிப்படை வீரர்களால் மீட்கப்பட்டமை இவ்வாண்டு நாம் சட்டிய மாபெரும் இராணுவ வெற்றியாகும். தகர்க்க முடியாத இரும்புக் கோட்டையாக இருப்பினாயிரம் இராணுவத்தினருடன், தொடர்வலய முகாம்களால் சூழப்பட்டு, பரந்தளினிருந்து புகளவரையும், கரை யோரத்தளங்களோடும், 80 சதுரமைல் நிலப்பரப்பைக் கொண்ட ஆணையிறவுப் பெருந்தளம் எம்மால் வெற்றிகொள்ளப்பட்ட நிகழ்வானது உலகப் போரியல் வரலாற்றில் பதியப்பட்ட மகத்தான இராணுவ சாதனையாகும். இப்புக் கழிப்பு வரலாற்றுச் சமரில் புலிகள் வரித்த நுட்பமான போர் விழுகங்கூட, திகைப்பூட்டும் தரை இறக்கங்களும், வீரம் செறிந்த தாக்குதல்களும், தந்திரோபாயங்களும் போரியற்கலையில் எமது விடுதலை இயக்கத்தின் அபாரமான வளர்ச்சியையும் முதிர்ச்சியையும் உலகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டியது. வெளி நாட்டில் பயிற்சிபெற்று, உள்நாட்டில் கனமாடி முதிர்ச்சி பெற்ற சிங்களத்தின் சிறப்புப் படையணிகள் இச்சமரில் சிதைக்கப்பட்டன. இந்நிகழ்வானது சிங்களத்திற்கு இராணுவ, பொருளாதார ரீதி

யில் முண்டுகொடுத்து நிற்கும் உலக வல்லரசுகளை திகைப்பில் ஆழ்த்தியது.

ஆணையிறவுப் பெருந்தளத்தை வெற்றிகொண்டு தென்மராட்சியிலும் வடமராட்சி கிழக்கிலும் பெருமளவு நிலங்களை மீட்டெடுத்த அதேவேகத்தோடு, கிழக்கு அரியால வழியாக எமது படையணி ஒன்று யாழ்ப்பாணத்தின் நகராட்சி எல்லைக்கு அழிவேசிக்கது. அதேசமயம் எமது மற்றைய படையணிகள் தனங்கிளப்பு வழியாக நாவற்குழி, கைதடி, மட்டுவில் பிரதேசங்களைத் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்தன. யாழ்ப்பாண நகரம் அரைப்பிறை விழுகத்தில் சுற்றிலளைக்கப்பட்டது. இதனையடுத்து, ஒரேயொரு ஆகாய விநியோக மார்க்கமாக விளங்கிய பலாவிப் பெரும் தளம் எமது பிரந்தித் தாக்குதலுக்கு இலக்காகியது. மின்னல் வேகத்தில் நிகழ்ந்த இந்த மீட்குதல்களின் விளைவாக சந்திரிகா அரசு எழுமில்லாக இராணுவ நெருக்கடியைச் சந்தித்தது. சந்திரிகா அமைமையார் நிலைகுலைந்து போனார். ஆயினும் இந்த சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி, சர்வதேச உலகத்தின் உதவி பெற்று நெருக்கடியைச் சமாளிக்கத் திட்டமிட்டார். யாழ்ப்பாணம் புலிகளிடம் வீழ்ந்தால் அங்குள்ள முப்பதினாயிரம் சிங்களப் படையினருக்கு உயிர்ப்பத்து ஏற்படுமென உலகெங்கும் அபாயச்சங்கை ஊதினார். இந்த அபாய அழி

(15 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

தீர்வுக்கான மார்க்கம்

இலங்கைத் தீவில் நடைபெற்றுள்ள இனப்படுகொலைகள், இன்று உலகமயப்பட்டு சர்வதேச அரசியலாகிவிட்டது.

வடபுலப் போர்அரங்கில் சிங்களப்படைகளுக்கு எதிராக புலிகள் இயக்கம் பெற்றுவிட்ட இராணுவ மேன்மையின் மத்தியிலும் சிங்கள அரசாங்கத்திடம் அரசியல் பேச்சுக்களை நடாத்த தலைவர் பிரபாகரன் காந்த வரும் விடுத்த அழைப்பும்-

அப்பேச்சுவார்த்தைகள் ஆக்கபூர்வமானதாக அமைவேண்டுமென்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற மத்தியத்துவத்தைக் கோரிய அவரின் அரசியல் நிலைப்பாடும் உலக சமூகத்தின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ளன.

அமைதிப் பேச்சுக்களில் நம்பிக்கையற்றவர்கள் - அரசியல் தீர்வில் நாடாற்றுவர்கள் என்றவாறாக புலிகள் இயக்கம் மீது சிங்கள அரசு தொடர்ச்சியாகக் கமத்திவந்த அபாண்டமான குற்றச்சாட்டுக்கள், சர்வதேச அளவில், இன்று விரிய மிழந்துவிட்டன.

உலக சமூகத்தின் இக்கருத்துமாற்றம் புலிகள் இயக்கத்திற்குக் கிடைத்த அரசியல் வெற்றியாகக் கணிக்கப்படுகின்றது.

நோர்வே அரசாங்கம் எடுத்த பேச்சுவார்த்தைக்கான முன்முயற்சிகள் சிங்கள அரசாங்கத்தால் அசன்கூட செய்யப்பட்டது உலகநாடுகளுக்கு ஒரு உண்மையை உணர்த்திவிட்டது.

அரசியல் பேச்சுக்களில் ஆர்வமற்றிருப்பது புலிகள் இயக்கமல்ல, சிங்கள அரசுதான் என்ற பெருண்மை இப்போது அப்பலம்புகியுள்ளது.

எனவேதான் புலிகளுடன்பேசி போரை முடிவுக்குக் கொண்டுள்ளது - இனப்பிரச்சனைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காணமுடியுமாறு சிங்கள அரசாங்கத்திற்கு சர்வதேச அரசுகள் ஆலோசனைகளையும் - அழுத்தங்களையும் கொடுத்து வருகின்றன.

ஆயினும், பேரினவாதக் கருத்து நிலையை தளர்த்த அரசியல் சித்தாந்தமாக வலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அரசு சர்வதேச அபிப்பிராயத்திற்கு செவியாகக் கற்றுத் தர வரவில்லை. பதினாறு, போரை விரிவாக்குவதிலேயே பணத்தையும் - காலத்தையும் செலவிடுகின்றது. இப்போது போரை நடாத்த எதிர்க்கட்சியினதும் ஆதரவைப் பெற்றுள்ளது. ஆயுதப்பொருக்கத்தைச் செய்து -

பெருமெடுப்பில் படகுகள் ஆட்சிரட்டி தமிழரின் இனப்பிரச்சனைக்கு இராணுவத்தீர்வு காண்பதிலேயே பிரச்சம்பியாகவுள்ளது.

இதேவேளை, அரசியல் தீர்வுத்திட்டம் - அதை அமுல்படுத்துவதற்காக அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தில் மாற்றம்... என்று வழமையானபோலவே உலகம் ஏமாற்றும் எண்ணத்துடன் அரசியல் சித்தாந்தமையாட்டுக்களிலும் சிங்கள அரசு ஈடுபட்டு வருகின்றது.

இத்தகைய அதிரடி அறிவிப்புக்களால் சர்வதேச நாடுகள் சில குழப்பமடைந்தாலும், தமிழர்கள் தரப்பில் அத்தகைய குழப்பங்கள், இப்போது ஏற்படுவதில்லை.

வன்விமர்சனம் வெற்றிகரமாக உருவாக வரும் எல்லைப்படை - ஜோரியப்படை மற்றும் போர்எழுச்சிக்குழுக்கள் என்றவாறான மக்கள் படடைக்கான இராணுவக் கட்டுமானத்தில் பொது மக்கள் காட்டியும் தீவிரப்பங்களிப்புகள் எழுந்து

மக்களின் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சிக்குச் சான்றுகளாக உள்ளன.

இதேபோல, ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள தமிழர் நிலங்களில் இடம்பெறும் இராணுவ அத்துமீறல்களுக்கு எதிராக அப்பகுதிவாழ் மக்கள் உடனுக்குடன் கண்டனப் போராட்டங்களை நடாத்தி சிங்கள அரசின் இராணுவ ஆட்சிக்கு எதிர்ப்பும் தெரிவித்து - தமது தேசிய எழுச்சியை வெளிப்படுத்திவருகின்றனர்.

இன்று வன்விமர்சனம் பெருநிலையர்ப்பு முழுவதும் உதவகத்துடன் நடைபெற்று வரும் போர் எழுச்சி மாநாடுகளில் மக்கள் காட்டியவரும் செயலாற்றும் இத்தகைய எழுச்சியின் வரலாற்று வளர்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டும் எம்மக்கல்லாக அமைப்புகளேற்பு.

பொ. ஐ. முன்னணியோ அல்லது ஐ. தே. கட்சியோ - சிங்களத்தின் ஆளும்கட்சிகள் இரண்டும் - முன்வைக்கும் இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வு போர்தான். போரை விரிவாக்கியபடி - பொ. ஐ. முன்னணி அரசியல் நடாத்துகின்றது. தாம் பதவியேற்றால் போர்ச்சபை ஒன்றை உருவாக்கி இராணுவப் புலமை உள்ளோரை ஒருங்கிட்டுப் போரை நடாத்தி - வெற்றிபெறப்போவதாக ஐ. தே. கட்சி பிரகடனம் செய்திருந்தது. இப்போது இரண்டு பிரகடன கட்சிகளும் கைகோர்த்தபடி தமிழருக்கெதிரான போரை நடாத்தவே முயற்சிசெய்கின்றன. சிங்களத்தின் பத்திரிகைகளும் போர்மூலம் இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணப்படுவனவென்றும் வற்புறுத்துகின்றன. புற்றிசல்போல் - கிளம்பியுள்ள பேரினவாத அமைப்புக்களும் ஒட்டுமொத்தப்போரையே வற்புறுத்துகின்றன.

இத்தப்போருக்கு முகங்கொடுத்து - புத்தத்தில் வெற்றிபெறுவதைத்தவிர - தமிழினத்திற்கு மாற்று வழிகள் ஏதாவில்லை. குடாநாட்டில் அரசாங்கங்கள் புதிதாகத் தொடக்கியுள்ள சமர்களில் தமிழர்சேனையான புலிப்படை திறம்பட செயலாற்றியபடி - புத்தத்தில் வெற்றிகளையே கண்டுபிடிக்கின்றது. சிங்களப் படையுடனான போரில் தமிழினம் முழு வெற்றியைக் காணும் நிலை வெகுதூரத்தில்லை. இந்த வெற்றியை விரைவாக்குவதற்காக தமிழ்மக்கள் அனைவரும் போர்ப்பயிற்சி பெற்று - களம்புகவேண்டிய தருணம் இதுவாகும்.

சூரிந்த வயல் துளிர்க்கின்றது

கிளிநொச்சி நகர், அது புதைகுழியாய் சபிக்கப்பட்ட பூமியில்லைத்தான். ஆனால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட எங்கள் எல்லா நிலங்களை யுட்போல இவ்வூர் நங்கள் அந்த பூமியில் அலும்புக்கூட்டுகளைத் தோண்டி கொண்டு வருகின்றோம். ஆனாலும் ஆனையிறவின் வீழ்ச்சி அந்த நகரில் தொடர்ந்ததுவரங்களுக்கு முடிவெழுதிவிட்டது அந்த அத்தியாயம் ஆனையிறவில் ஏரிய கொடியோடு முடிந்துபோயிற்று.

இது அந்த நகரிற்கு இவைதுவிரிகாலம் போலும். சகுத்திரந்து, மொட்டையா கிற்றிற்கும் மரங்கள் முனைவெடுத்து இவைதுவிரிக் குடும் அதுபோல, பெருமபாலும் நாயுருவிப் பற்றைகளும் காட்டு மரங்களும் வளர்ந்து யாருமற்ற நிசபத்திற் மனித சஞ்சாரமற்ற பூமியாய் தனித்திருந்த கிளிநொச்சி நகர் மீண்டும் தலைமக்களின் வருகையால் துளிர்விடத்தொடங்கியது.

பச்சை பூசுத்தொடங்கிவிட்ட வயல்களின் குறுக்கே வாங்க்காவிற் குப்போட்டியுபோட்டவாறு ஒடிக்கொண்டிருந்தது அந்த மண் பாறை. ஆங்காங்கே வீதியில் சில கிலோமீற்றர்களுக்கு ஒருமுறை ஆக்கிரமிப்பின் வருகைகளை அவர்கள் ஏற்படுத்திவிட்டும் - சென்ற மண்டல அணைகளுக்கும் பதங்க்கழிக்கும் நிலைவகளைக் குத்தின.

“ஐயாவிற்கு என்ன பெயர்”
பாதையோரத்து காணி ஒன்றில் அவர்கள் குடும்பமிருந்தது. நான் சுற்றிவரப் பார்க்கத் தொடங்கினேன் அந்த குடிசை புதிதாகத்தான் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அது அவர்களின் நிர்ந்தர விடாகத் தெரியவில்லை. 20புகள் ஏதாமற கொட்டினிள் உள்ளே ஒரு மூலையில் முடிய ஒரு பாணையில் ஏதா கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. மண்வெட்டியும் கையுமாக நின்ற அந்த முதியவர் எப்பக்கம் திரும்பினார். புண்கையுடன் சொன்னார்.
“கப்பையா தம்பி” அந்த குடும்பத்தின் வறுமை அவரது முகத்தில் தெரிந்தது

- அன்பு

“ஐயா வீடு கட்டுறியுளோ?”
எனது கேள்வி அசட்டுத்தனமானதோ? என நான் எண்ணிக்கொண்டேன். ஆனால் அவர் தீவிரமாய் பதிலைசொல்ல ஆரம்பித்தார்.
“ஏன்தம்பி...? இப்ப இதே இடத்தில் மூண்டாந்தரம் கட்டுறும்.”
அவர் காட்டிச்சொன்ன இடம் மண்மொடாய் கிடந்தது. அவரைச்

சுற்றி புதிதாய் அரிந்த கற்கள் கிடந்தன. என்னை நிமிர்ந்து பார்க்கவாறு தொடர்ந்து கொல்வத் தொடங்கினார்.
“என்பத்தைந்து எண்டு நினைக்கிறன்.”
ஆயிக்காரன் ஆனையிறவியிருந்து வெளிக்கிட்டு அடிக்கடி ஊருக்கு வந்தித்தொடங்கின காலம்.

ஒருநாள் நாங்கள் பெரியாக்களெல்லாம் வயலை வேலைக்குப் போட்டம்.
வீட்டில் பிள்ளையள் தான் நிண்டி.
எங்கட ஊருக்க வந்த ஆயிக்காரன் வீடுகளை கொழுத்தத்தொடங்கிவிட்டான்.

என்ற வீடும் தப்பேல்.
நாங்கள் வந்து பாக்கேக்க ஆயிக்கண்ட பயத்தில் அழுதுகொண்டிருந்த பிள்ளையள மட்டுநதான் பார்க்க முடிவாகது. எங்கட வீட்டோட எல்லாத்தையும் எரிச்சப்போட்டான்.

வீட்டுக்க கிடந்த நெல்லுமுட்டையள், மாத்திக்கட்டிற உருப்புக்கூந்தான்” அவர் தொடர்ந்தும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

“அப்ப என்பத்தைக்கு எண்பத்தாறில் இடக்கிட வந்தவங்கள் பேந்து தொண்ணூற்றியாறில் ஒரே

யடியா எங்கள் குடியெழுப்பிப் போட்டாங்கள்.”

“பேந்து எங்கை ஐயா இருந்தவியன்?” நான் கேட்டேன்.

“எல்லா இடமும் அலஞ்சம் தம்பி. எப்படியோ இருந்தம். இப்படியொரு நாள்வரும் என்கட நம்பிக்கேவைதான்.”

இப்ப, அடிக்கடி வந்து எங்கட வீடுகளை கொழுத்திச், வயலை எங்கட வீடுகளை எரிச்ச நாசமுறுவார் ஒருத்தரும் இல்லை. அவையள் இருந்த ஆனையிறவும் இல்லை.”

அவரது உடல் நடுங்கியது. குரல் தளம்பியது. சின்னம் கள் தந்த தேன்கிரைப் பருகியபோது அவரது விழிப்பில் தோன்றிய நீரில் அந்த நினைவுகள் தந்த வருக்களின் வேதனை தெரிந்தது நான் அவரிடமிருந்து விடைபெற்ற போது மீண்டும் அவர் கற்களை அரியத் தொடங்கியிருந்தார்.

“இப்ப நீங்கள் எங்க இருக்கிறீர்கள்” செல்வராணி ரீச்சரிடம் நான் கேட்டேன்.

“ஸ்கந்தபுரத்தில் அப்பன்”
அவரது மீதில் மென்மையாக வந்தது. இராணுவ ஆக்கிரமிப்பில்

(11ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தலைவர் பிரபாகரன் - சொல்கெயிம் சந்திப்பு

கருத்துப்பரிமாறலின்போது தலைவர் அவர்கள் பல அரசியல் விடயங்களை தெளிவுபடுத்தியிருந்தார்.

தமிழ்மக்கள்மீது சிங்கள அரசு கட்டவிழ்த்துவிட்டுள்ள இந்தப் போரின் இன அழிப்புப் பரிமாணத்தையும் - நில ஆக்கிரமிப்பு நோக்கத்தையும் தலைவர் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துக்கூறினர். இந்த ஆக்கிரமிப்புப்போராலும் - பொருண்மியத் தடைகளாலும் தமிழ்மக்கள்படும் துன்புறுவர்களை விலாவாரியாக விளக்கப்படுத்தினார்.

சாவுக்குள்ளும் - போர் நெருக்குவாரத்திற்குள்ளும் எமது மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது அந்தத் துயரவாழ்க்கைமீலிருந்து தற்காலிக நிம்மதியையேனும்

தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் நோய்வாய்வு அரங்கிற் சிறப்புத்தூதர் எரிக் சொல்கெயிம் அவர்களை 01-11-2000 அன்று வானியில் சந்தித்து கலந்துரையாடிய நிகழ்ச்சி சர்வதேசமட்டத்தில் பலத்த வரவேற்பையும் - சிங்கள தேசத்தில் மிகுந்த சலசலப்பையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இனியருங்காலங்களில் சிங்கள அரசுடன் நடாத்தப்படும் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் முன்னாந்தரப்பு மத்தியத்துவத்துடன் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று, சிவவருடங்களுக்கு முன்னர் புலிகள் இயக்கம் அரசியல் தீர்மானமெடுத்து உலகிற்கு அறிவித்திருந்தது.

சர்வதேச நாடுகளை தவறாக வழிநடத்தவும் - புலிகள் இயக்கத்திற்கு களங்கத்தை உண்டாக்கும் முயற்சியாகவுமே அமைதிப்பேச்சுக்களை சிங்கள அரசு பயன்படுத்திவந்தது.

சிங்கள அரசின் இந்த நாசகாரமுயற்சியை முறியடிப்பதுடன் - சிங்கள அரசுடனான அமைதிப்பேச்சுக்கள் நேர்மையுடன் நடாத்தப்பட்டு ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளை எட்டவேண்டும் என்று நல்நோக்குடனேயே முன்னாந்தரப்பு மத்தியத்துவத்தை புலிகள் இயக்கம் கோரியிருந்தது.

புலிகளின் இந்த அரசியல் தீர்மானத்தை சர்வதேச உலகம் வரவேற்று - பாராட்டியது. ஆரம்பத்தில் இதற்கு மறுப்புத்தெரிவித்துவந்த சிங்கள அரசு இறுதியில், சர்வதேச அழுத்தத்திற்கு அடிபணிந்து புலிகளின் முன்னாந்தரப்பு மத்தியத்துவ யோசனைக்கு உடன்படவேண்டியதாயிற்று.

புலிகள் இயக்கத்திற்கும் - சிங்கள அரசுக்குமிடையே மத்தியத்துவவராகச் செயற்பட பல மேற்கூறானவை விருப்பம் தெரிவித்தன. அதில் நோர்வே அரசு முன்னுரிமை பெற்றது. நோர்வேயின் மத்தியத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ள புலிகள் இயக்கம் முன்வந்தது. சிங்கள அரசும் சமமதம் தெரிவித்தது.

முதற்கட்ட சமாதானமுயற்சியாக வெளிநாடுகளில் இயங்கும் புலிகள் இயக்கத்தின் பிரதிநிதிகளையும் - சிங்கள அரசாங்கத்தின் அமைச்சர்களையும் மற்றும் சிங்கள அரசியலகட்சித் தலைவர்களையும் சந்தித்துக் கருத்தறிந்த நோர்வே அரசின் சமாதானக்குழு, இப்போது, தலைவர் பிரபாகரன் நோடியாகச் சந்தித்துக் கலந்துரையாடிய சமாதானமுயற்சிகளில் ஒருபுதிய அதியாயத்தைத் தொடங்கியுள்ளது.

சமாதானப் பேச்சுக்கள்மூலம் தமிழரின் தேசியதுவச்சிக்கலுக்கு அரசியல் தீர்வு காண

புலிகள் இயக்கம் எப்போதும் தயாராகவே இருந்துவருகிறது.

1985 இல் நடைபெற்ற 'தீர்ப்பு' பேச்சுவார்த்தையிலிருந்து 1994 இல் தொடங்கிய யாழ்ப்பாண பேச்சுவார்த்தைவரை சுமார் பத்து வருடகாலத்தில் சிங்கள அரசுடன் பல பேச்சுவார்த்தைகளை புலிகள் இயக்கம் நடத்திவிட்டது. எனினும், அவைத்து முயற்சிகளும் தோல்வியிலேயே முடிவடைந்தன.

சிங்கள அரசைப் பொறுத்தவகையில் தமிழரின் ஆயுதப்போர்தொடக்கம் எழுச்சியை அரசியலரீதியாக நகர்த்தும் ஒரு தந்திரோபாய செயற்பாடாகவே பேச்சுவார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திவந்தது.

இதனால் பேச்சு, தோல்விக்கான முழுப்பொறுப்பும் சிங்கள அரசையே சாரும்.

உண்மையிலே இவ்வாறான உடன்பாட்டு முயற்சிகளும் பேச்சுக்களை முறித்துவிட்டு அல்லது முறிவடையும் சூழலை திட்டமிட்டு ஏற்படுத்திவிட்டு பழியை புலிகள் இயக்கமீது சுமத்திவிடுவதிலேயே சிங்கள அரசு குறியாக இருந்துவந்துள்ளது.

'அமைதிமுயற்சிகளில் புலிகளுக்கு நம்பிக்கையிலாலை' என்றும் 'அரசியலரீதியில் புலிகளுக்கு ஆர்வமில்லை' என்றும் சாட்டுகளை கூறி தமிழ்மக்கள் மீதான போரை விரிவாக்குவதிலேயே சிங்கள அரசு கண்ணாடிக்கருத்துமாக இருந்துவருகின்றது.

ஆனால், சிங்கள அரசுடனான பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்னாந்தரப்பு மத்தியத்துவம் தேவை என்று தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் 1998 மார்ச் நாளில் உரையில் பிரகடனப்படுத்தியபின்னர் சிங்கள - பொருத்த பேரினவாத அரசு, திரிசங்குசொர்க்கநிலைக்குள் தள்ளப்பட்டது. அத்துடன் 'அமைதிப்பேச்சுக்கு புலிகள் இயக்கம் விரோதமானது. என்றவாறான சிங்கள அரசின் பரப்புரைக்கும், சர்வதேச அளவில் பிசகித்துவிட்டது.

நோர்வேயின் சிறப்புத்தூதர் எரிக் சொல்கெயிமுக்கும் தலைவர் பிரபாகரனுக்கும் இடையே நடந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சந்திப்பு, புலிகள் இயக்கம் மீதான மேற்குறித்த அவதூறுப் பரப்புரைகளுக்கு சமாதான கட்டிவிட்டதென்றால்,

அதனால்தான் அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த சந்திப்பை சிங்கள தேசத்துப் பத்திரிகை உலகம் ஜீர்ணிக்க முடியாது அவதிப்படுகின்றது.

தலைவர் பிரபாகரனுக்கும் - எரிக் சொல்கெயிமுக்கும் இடையில் நடந்த இரண்டுமணிநேர

அவர்களுக்கு வழங்காது அமைதிப்பேச்சுக்களில் ஈடுபடுவதில் உள்ள அர்த்தமிலமையை தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்.

சிங்கள அரசுடன் சமாதானப்பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்கமுடைய தமிழர் நிலத்தில் ஒரு சமாதானசூழலை சிங்கள அரசு அனுமதிக்கவேண்டிய தேவையை தலைவர் வலியுறுத்திக்கூறினர். பேச்சுவார்த்தை ஆக்கபூர்வமானதாக அமையவதற்கு இத்தகைய சமாதானசூழல் எத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைப் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

போரைநிறுத்தி சமாதானமழிமுறைகளில் தமிழரின் இனப்பிரச்சனைக்கு ஒரு அரசியலரீதியான வழங்கு சிங்கள அரசுக்கு உணர்வமில்லையே விருப்பமிருந்தால் அனாதச் செயல்முறை காட்டுவாக்கமில் தேவையான நல்லெண்ணெய்ச்சிக்களை சிங்கள அரசு வெளிப்படுத்தவேண்டும் என்றும் கருத்துத்தெரிவித்திருந்தார்.

இதேவேளை, சிங்கள அரசின் சமாதானப்பேச்சுக்களை நடாத்தி இனச்சிக்கலுக்கு அரசியல் வழியில் நிறுத்தத்தீர்வுகான புலிகள் இயக்கம் தயாராகவல்லவா என்பது, தலைவர் வலியுறுத்தியிருந்தார்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நோர்வே அரசின் சமாதான முயற்சிகளுக்கு முழுமனதோடு - நேரமையாகவே உண்மையாகவும் ஒத்தமையப் வழங்க புலிகள் இயக்கம் தயாராக இருப்பதாக தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் எரிக் சொல்கெயிமுக்கு உறுதிசூறியிருந்தார்.

தலைவர் பிரபாகரனைச் சந்தித்தபின்னர் வள்ளியாழ்மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை நேரடியாகக் கண்ணொர்வதற்காக சொல்கெயிம் அவர்கள் மக்களையும் - மக்கள் பிரதிநிதிகளையும் சந்தித்துக் கலந்துரையாடினார்.

தலைவர் பிரபாகரனுக்கும் - நோர்வேயின் சிறப்புத்தூதருக்கும் இடையில் நடந்த சந்திப்பையும் - அதன் அரசியல்தார்ப்பரியத்தையும் சிங்கள அரசு சரியாகப் பயன்படுத்தப்போகின்றதா?

நோர்வேயின் சமாதானமுயற்சியை சிங்கள அரசின் இரண்டாம் நிலைத் தலைவரான சிறிலங்காவின் பிரதமர் ஏறும்கொள்ளவில்லை. அவர் பிரதமராகப் பதவியேற்ற நாளிலிருந்து இன்றுவரை தமிழரின் சந்திரித்திரை இனவாதக்குத்துக்களை யெரிச்சலாகக் கூறிவருகின்றார். போர்மூலம் தமிழரின் இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணப்படவதாக அவர் கருத்துக்கூறிவருகின்றார். சிங்கள அரசு இனி சந்திரித்திரை அம்மையார் சமாதானம் பற்றி ஒப்புக்குப் பேசினாலும் போரை மேலும் - மேலும் விரிவாக்கி இனப்பிரச்சனைக்கு இராணுவத்தீர்வு காண்பதிலேயே தீவிரமாகவுள்ளார். இந்தநிலையில், நோர்வேயின் சமாதான முயற்சிக்கு பயன்பட்டோ! என்ற கேள்வியே எழுகின்றது.

ஆயிரம்கணக்கான ஆட்சியேறிய அபூர்வ சிந்தாமணி

ஆயிரம் சிந்தாமணியை அபூர்வ சிந்தாமணி பற்றித்தானே பேசினபடி இருக்கின்றோம். இவ்வெள்ள புதிய தலைப்பு என் எம் வசகர் விப்பபடையக்கூடும். எம் மக்களின் ஆயிரமணல் பல்லாயிரம் தலைகளை வாங்கிய பின்னரும் சென்ற 10ம் திகதிய தேர்தலில் வெற்றிகொண்டிருப்பது அன்ற நச்சமற்ற நிலையிலே அம்மையாருக்கு இந்த ஆயிரமணல் பல்லாயிரம் அமைதிப்பொதியென் மாயவித்தை காட்டியும் பேரினவாதிகளையோ தமீழ், சிங்கா மக்களையோ ஏன் சரணத்தேர்த்தாயோ திருப்தி செய்ய முடியாத கையேறு நிலையே ஆறியடிப்பிள் அமையார் எதிர்ந்தாகிய நிலை. அவ்வாறாயின அமையாரின் முன்னணி எவ்வாறு 107 இடங்களைப் பெறும் ரணில் 89 இடங்களைப் பெறவும் தேர்த்தது என்ற கேள்வி இங்கே எழுப்பத்தக்க அல்லவா?

என்பபடும் 'நவீன' நாகரீகக் கூடல்களான திசநாயக்காவும்கு மக்கள் முனசிங்காவும் அவரது மூலக்கணக்களிலிருந்து பல குட்டிக்கணக்களை உருவாக்கி நாட்டெங்கும் பரப்பினர். இக்கணக்கள் சிங்கப்பூரில் பிரபாகர் கடிதத்தை ரணில் பெற்றதிலிருந்து தொடங்கி ரணிலும் புலிகளும் தன்னைக் கொல்லச் செய்தென வளர்ந்து ஆணையிழவை பிடிக்கும் கதை. ரணிலும் பிரபாகரனும் செய்த உடன்பாட்டின் பிரதி இத்தா என படிப்படியாக உச்சம் பெற்று தேர்தல் தினத்திற்கு முதல் நான் புலிகளை போரிலும் அழித்துவிட்டுத்தான் மறுவேலை என குறைந்ததே குறுறுப்பெற்றது.

ஏற்கெனவே போரின் உயிரிழப்புகள், பொருள்மீய நெருக்கடிகள், வன்முறை கட்டுக்கடங்காமல் வழியும்

முன்மாதிரிகள் இவையென்பது உலகறிந்த உண்மை. இப்போது தெளிவான முடிவொன்றிற்கு நாம் வரமுடியும். உண்மையிலே தேர்தல் முடிவுகள் இவ்வாறுதான் இருந்திருக்கவேண்டும். ஒன்றில் பொதுசன முன்னணி பெற்ற இடங்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பெற்றதாக அமைந்திருக்கவேண்டும். அல்லது இரு கட்சிகளுமே ஏறத்தாழ சமமான இடங்களை பெற்றிருக்கவேண்டும்.

தமிழீழத்தில் நடைபெற்ற தேர்தல்கள் பற்றி நாம் என்ன சொல்ல வேண்டும்? இது வெறும் கேலிக்கூத்தென்பது கண்காணிப்புக்குழுக்களின் முடிவு. இத்தேர்தல் பற்றி சி. அ. யோதிரியேசும் (அரசியல் திணைப்புவாளர்) வீரகேசரி 16/10 இலக்கிந்தி இணையத்தில் கூறுவதை வாசியுங்கள் "வாக்கு, கிழக்கு தமிழர் என்ன நிலையை பொறுத்தவரை இன்னொரு அரசியல் நிலையைப்போல அரபியலில் நிலையைப்போல கட்ட நிலையாகும். முன்றாம் கட்ட நிலையென்பது அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுகின்ற நிலையே. இக்கட்டத்தில், தேர்தல், அரசியல் சிந்தித்தல்வம் என்பதெல்லாம் தேவையற்ற ஒன்றே. அதனை மக்கள் தெளிவாகவே காட்டியுள்ளார்கள். பெரும்பான்மை மக்கள் வாக்களிப்பேறிருந்து ஒதுங்கியுள்ள நிலையே வாக்குகளை நிராகரிக்கச் செய்த நிலையே ஏனோதானோ என்று

செ. பாலமுதரன்

வாக்களித்த நிலையே வெளிப்படுத்தியுள்ளன. அளிக்கப்பட்ட வாக்குகள் கூட்டித்தரும் வாக்குகளாகவுள்ளன. மிகக் குறைவான வாக்களிப்பு நடவடிக்கைகளில் கண்ணுக்கு உடனடியாகத் தெரிவிக்கின்ற சிந்தனைகளை முதன்மையான நிலையிலிருக்கும். . . ."

1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நடைபெற்ற பொது தேர்தல்களிலே இம்முறை நடைபெற்ற தேர்தல்களின் முடிவுகள் தமீழ் மக்களுக்கு மிகத்தெளிவாக எவ்வித மயக்கமுற்ற அப்பட்டமான ஒரு வரலாற்றுணைமையை அதிர்ச்சியூட்டத்தக்க வகையில் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவையென காலத்தல் இவ்வரலாற்றுப் படிப்பினையின்கண் விவாதிக்கவேண்டும் என்பதே எம்மக்கள் முக்கிய கொள்கையாகவே உள்ளது. இவ்வரலாற்றுப் படிப்பினையின்கண் எப்போதே எமது அரசியல் எதிர்காலம் தங்கியுள்ளது. இதவே நாம் மனம்கொள்ள வேண்டிய செய்தி.

மிகத்தெளிவாக எவ்வித மயக்கமுமின்றி முதன்மையாக வெளிப்படும் பாடமென்ன? சனநாயக முறைமை மிக ஆழமாக வேரோடக்கூடிய நாட்டென அன்று மேற்காலகால் விதந்துரைக்கப்பட்ட சிறிலங்காவின் இன்றைய இந்நிலை உலகறிந்த தெரியாதா? சனநாயக முறைமையின் உயிரினியையான நாடாளுமன்ற தேர்தல் முறையே

சனநாயக முறைமையையே குழிதோண்டிப்போடுகின்ற ஒரு செயற்கூலியை வளர்த்துவிடும் மின்னரும் மேற்காலகால் மொளையம் காப்பதென்? பெரும் தொகையாகவும் பரபரப்பான அறிக்கைகளை விடுத்தும் சனநாயகக் காவலர்போல் வந்திருக்கிய ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் தேர்தல் அணிகளால் பரபரப்பான போடும போது வாலகல் சுருட்டிச் சென்றதே? அல்லது நடந்து முடிந்த மோட்டிங்குகளும் காலத்தலைகளுக்கும் காலத்தலைகளுக்கும் நேரடியான சாட்சிகளான சிங்கள மக்களும் அவர்களும் காவலாளர்களான பொது மக்களாகத்தெனவும் ஏன் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரே கூட செய்திருக்கவில்லை? தேர்தல்களை நிராகரிக்க கோரவில்லை? சனநாயகம் காக்க முன்வரவில்லை? ஏன்? ஏன்? ஏன்?

ஏனென்றால் சரணத்தேர்த்த பொறுத்தவரையிலும் சரி, சிங்களவரை பொறுத்தவரையிலும் சரி, எல்லாமே சரணத்தானே. அதாவது எக்கட்சி பதவிக்கு வந்தாலும் எல்லாம் ஒன்றுதான். உள்நாட்டவர் சரணத்திற்கு பாதுகாப்புத்தான். எய் கட்சியைப்போலும் நாடாளுமன்றம் தமிழ்மக்களை ஒடுக்கும் கூறுதான். இது அன்றுதொட்டு இன்றுவரை நடைபெறுகிறது. தமிழ்மக்களை அபிசியல் அரசாங்கத்திற்கு அகற்றுவீறும் ஒரேநோக்கோடு செயற்படுவதையே இக்காலக்கொண்டு சிங்களத்தின் நாடாளுமன்ற ஆட்சிமுறை உருவாக்கப்பட்டது. வரலாற்றின் ஒருகாலப் புரட்டியப்பாடுகள். 1947 இல் உருவாகிய இவ்வகைத் தேசியக் காங்கிரஸ் ஒன்றாகவிருந்த சிங்களவர் சோலயர்மீயை அபிசியல் திட்டத்தில் சனநாயகம் என்பது பெருமையானமையின் ஆட்சி எவ்வாறு வரிசை மட்டும் சனநாயகப் புரிந்ததென விளையவாக தமிழரை நட்புறவில் விட்டோடிய நாடாளுமன்ற இன்று அம்மையார் காவலதையாக கைக்கப்பட்ட நாடாளுமன்றத்தே உமருட்டி அயசர்காலச்சட்டத்தை நீடித்த காலமவரை - (ஏன் பதிலாராவது நாடாளுமன்றின் முதலாவது பணியை அயசர்கால நிலையை நீடித்ததாகவே அமைந்ததல்லவா) சிறித்காலமீயான நாடாளுமன்ற வழமை இதுதான்.

இம்முறை நடந்தேறிய தேர்தலின் போது முன்று பிரதான சிங்களக்கட்சிகளுக்கிடையில் என்ன பிரதான வேறுபாட்டை சிங்களவரால் காண்பதற்குமுடியும்? இம்முறை கட்டிகளும் சிங்கள மக்களுக்கு சொன்ன அரசியல் செய்தி என்ன? போரே முடிந்த முடிவு என்றார் அம்மையார். (தமிழருக்கு கடுகாவலு உரிமையைத் தானும் வழங்காத) தீர்வுப்பொதியுக்கிய அரசியல் யாபமீயான இயுதியரை எதிர்ப்போம் என்றார் ரணில். போரும் முறையாக நடத்தப்படும் - பொதியும் பெருமையுக்குள் விசயபர என்றது ஜே. வி. ஜே. வி. பி வையகம் தி. அ. என். தங்கனா நயமி வாக்களித்ததாலா (?) சுயநிலையை/தன்னாட்சி உரிமையற்ற தமிழ்மக்களுக்கு சோசலிச (?) அடிப்படையில் தீர்வு வழங்கப்படும்; இதுதான் அவர்களின் தீர்வு இப்போதுள்ள நிலைவரங்களின்படி வருங்காலத்தில் ஜே. வி. பி. யே இரண்டு போளிரகைக் கட்சிகளை விடவும், தீவிர போளிரகை சிங்கள 'உருமய' வை விடவும் சிங்கள மக்களால் விருமப்படுவது இவ்வகையுடைய வேகமான புதிய வகை பேரினவாதக் கட்சியாகும் என கணிக்கப்படுகிறது. இதுபற்றி யோதிரியேசும் பின்வருமாறு கூறுகிறார், "உண்மையிலே மக்கள் விடுதலை முன்னணியே இந்நிலை காணவேண்டும் என்பதாகத்தான் அளித்திருக்கிறது இவ் எழுச்சி (தேர்தல் முடிவு) நடைபெற்றுள்ளது. மிகக்கும் (13 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

இது எமக்கு அவசியமற்ற கேள்விதான். இருந்தபோதும் இக் கேள்வியின் விடை எமக்குத் தருவது பெரும் வரலாற்றுப் படிபடுகின்றன. எப்படியும் வெலவேண்டுமென்பதற்காக அம்மையார் என்ன செய்தார் பாருங்கள். அக்டோபர் 10ம் திகதிக்கு சில நாட்கள் முன்னதாகவே அம்மையார் வெருவேகமாக இங்கத்தொடங்கினார். இவ்வாறு தான் சொன்ன பொய்ளனை அவை மிகச் சாதாரணம் என நிரூபித்தார். தனது வக்கிரம் பிடித்த மூலையிலிருந்து இவ்வாறு ஒரு குறுக்கமை: க குறுக்கப்பட்ட இமாலயப்பாட்களை காலகால உற்பத்தி செய்தார். உச்சப்பொய்களைத் தானும் அழிப்புச்சப்பொய்ளனை "நானும் வந்தேன்யா - நாகரீகக் கோமாளியென்" வந்த பிரதமர் மூலமும் வெளிவிட்டார். அவரது இடக்கை வலக்கைகள்

சமூகக்குழல் போன்றவற்றால் மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட சிங்கள மக்கள் அபூர்வ சிந்தாமணியின் இத்தகைய அதிர்ச்சி ஊட்டும் கதைகளால் முற்றிலுமாக பழம்பி அம்மையாரின் பணயக் கைதிகளாகினர். குழம்பிய குட்டையில் மீன் பிடிக்கும் விதத்தில் அரசியல் காலைத்தனமும் பொருள் தேர்தல் மோட்டிங்கும் அங்கேறின. கண்டி, அனுராதபுரம், புத்தளம், மாதத்தளை, கம்பகா, கோலை, குருநாகல், நுவரெலியா போன்ற மாவட்டங்களில் மிகப் பரவலாகவும் குறிப்பாக 17 தேர்தல்களில் குறிப்பாக அபுட்டமாவகவும் வாக்குமோட்டிகள் நடைபெற்றன என்பதே தேர்தல்கள் கண்ணளித்த குழுக்களின் ஏகமனதான முடிவு. இங்கெல்லாம் மீண்டும் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது இவர்கள் வேண்டுகை. ஆனால் சிறிலங்காவின் வரலாற்றில் இத்தகைய

சீரில் கரையாந்த வெய்யுள்

கண்டிவீதியை ஊடறுத்திருந்த எமது பாதுகாப்பு வியூகத்தை உடைத்து, எதிரி உட்புகுந்துவிட்டான். எமது போர்ப்பலத்தை சிதறடித்தவாறு எல்லாமுனைகளும் எதிரி தாக்கினான். எமக்கு எவ்வகையிலும் சாதாமற்ற 'மரணகளமாய்' மாறியிருந்தது அன்றைய களம்.

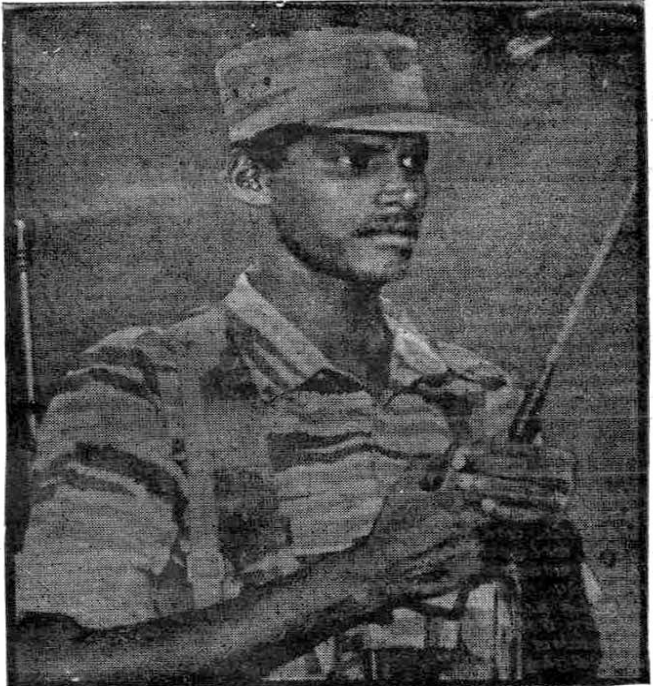
அன்று ஏப்ரல் - 10, 2000. விடுதலைப் போர்க்களத்தில் புலிகள் இயக்கம் தீக்குளித்த நாட்களுள் அன்றைய நாளும் ஒருநாள். ஆணையிறவை முற்றுக்கூறியிருந்த புலிகளின் இத்தாவில் போர்க்களம் அது. அமைதியாகவே விடிந்திருந்த அந்தப் போர்க்களத்தை சிற்றுநேரத்திலேயே பெரும் எரிமலை போல் வெடிக்கச் செய்தான் எதிரி. புலிகளை மட்டுமல்ல, தமிழினின் வீரம் பேசு எழுந்தறின்ற அந்தச் சின்னஞ்சிறு பிரதேசத்தையே பூமியிலிருந்து உடைத்தெறிந்துவிடப்போவது போல் எறிகணைகளை ஆயிரம் ஆயிரமென இடைவிடாது துப்பின எதிரியின் பிரங்கிவாய்கள். எம் தாய்மண்ணை பின்பு பேரரசர்கள்கோல் ஏறி மிதித்தபடி ராங்கிகளின் உள்ளிட்ட கவசவாகனங்கள் முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு எம் வீரர்களை மூன்று

முடியிருந்த காவலரண்சனில் கணிசமானவை எதிரியிடம் வீழ்ந்திருந்தன. "ரோமியோ ரோமியோ" என ராஜனின் 'சங்கேத'ப்பெயரை அழைத்த அலைவரிசைகளே எங்கும் நிறைந்திருந்தன. ஒவ்வொன்றிற்கும் பதில் சொல்லி, தளபதி பாலராஜனின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றி, முறியடிப்பு அணிகளை வழிநடத்திக்கொண்டிருந்தான் ராஜன். அந்தச் சிறிய சளப்பகுதியில் ஏற்கனவே சூழ்ந்துவிட்ட எதிரிகள் நடுவே, கணக்கின்றி எதிரி ஏவிய எறிகணைகள், ரவைசூகுகிடையே அத்தனை விரைவாய் விபரீதம் ஏதுமின்றி அவன செய்துமுடித்த அந்தப்பணம் அவ்வளவு இலவசம்தலை; எந்தவொரு போரியலாளனையும் அது வியக்கவைக்கும்.

அணிகள் களமிறக்கப்பட்டன. பறிகொடுத்த காவலரண்களை ஒவ்வொன்றாய் எம் வீரர்கள் மீட்க, எரிமலை நடுவே நின்று அணிகளை நகர்த்தினான் ராஜன். எதிரியின் நடவடிக்கை முழுமையாய் முறியடிக்கப்பட்ட இருந்த கட்டம்; தவது அவமானத்தை எதிரித்தலைமை

அமைப்பதாய் முடிவுசெய்யப்பட்டது. விடிவத்தொடரையில் அது செய்துமுடிக்கப்பட்டே ஆகவேண்டும். அதையும் செய்ய வேண்டியவன் ராஜன்கான். அன்று முழுவதும் போராடிகளும் ராஜனும் ஓயவேயில்லை. ஒருவகையில் ஆணையிறவின் தீர்மானம் அவர்கள் கையிலேயே இருந்தது. மறுநாள் விடிந்ததும் "புலிகளால் இனிமேலும் நின்றபுடிக்கமுடியாது" என்ற அசையாத நம்பிக்கையில் கைப்பற்றிய பகுதியிலிருந்து மீண்டும் புதிய அணிகளைக் களமிறக்கினான் எதிரி. அன்றைய சண்டையின் முடிவு, ராஜனின் ஓய்வற்ற உழைப்பிற்கும், அவனது போராற்றலிற்கும் சாட்சியமாய் முடிந்தது. பேரிழப்பின் எதிரி முடங்கிக்கொண்டான். பெரும் படைப்பலம் ஒன்றால் சின்னாபின்னமாகக்கப்பட்ட பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை அபாயகரமான அதே களத்தில் வைத்தே அத்தனை வேகமாய் சீர்செய்து முடிக்க புலிகளால் எப்படி முடிந்தது? என்று வரலாறு கேட்டால் அவர்கள் களத்தில் தெரியும் ராஜனையே முழுமையாய் படிக்கவேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்லவேண்டும்.

ராஜன்! அந்தக் 'கறுத்தப் பொடியனை' நீங்கள் எப்போதாவது கண்டிருக்கிறீர்களா, அவன் நேசித்த மக்களே? போர்க்களத்திலேயே தன் போராட்டப் பணிகளை ஆரம்பித்து இறுதிவரையும் அக்களங்களிலேயே உயிர் கொண்டு உழைத்த அந்த அற்புதமான வீரனை நீங்கள் எப்போதாவது அறிந்திருக்கிறீர்களா? நீங்கள் பெருமை கொண்ட வெற்றிகள் பலவற்றின் பின்னால் தெரிந்த அவனது வீரத்தையும், அர்ப்பணிப்புகளையும் நீங்கள் எப்போதாவது

சாஸ் அன்ரனி சிறப்புப் படைபணியின் சிறப்புத் தளபதி வெப். கேணல் ராஜன், ராஜசிங்கம்

வகோரியான் காணிக்கைநேசன் டெரியமே, மன்னார்

தாயக மடியில் 02-02-1973

தாயக மடியில் 26-06-2009

திசைகளாலும் சூழ்ந்துகொண்டு களமிறங்கின. எல்லாமே 30, 000 எதிரிகள் நடுவே நிற்கும் நூற்றுக்கணக்கிலாவ புலிவீரர்களை மட்டுமே எதிர்கொண்டன. ஆயினும் எதிரியை முறியடித்தேயாகவேண்டிய நிலை; ஆணையிறவை வீழ்த்துவதற்கான அடுத்தகட்டப் படைநகர்த்தல் அன்றைய சண்டையின் முடிவிலேயே தங்கிநின்றது. தன்போராளிகளின் மலையறுதியை அதிகம் நம்பியவார் தலைவர் போராடிகளோடு போராடியாய் களத்தில் நின்ற சமரை வழிநடத்தினார் தளபதி கேணல் பாலராஜ். அவருக்குத் துணையாய் களத்தின் மையத்தில் நின்றான் ராஜன்.

1990இன் முற்பகுதியில் மன்னார் மாவட்ட போர்க்களங்களில் சிறிய அணிகளுடன் களமிறங்கி தமிழீழத்தின் 35 வரையான போர்க்களங்களில் அணிகளை வழிநடத்தி, பெரும் போர்வீரராய் உருவெடுத்ததின்ற எங்கள் தளபதி ராஜனின் இனவாழ்வின் அத்தியாயத்தை புகழ்ப்புத்த இந்த இத்தாவில் (கண்டிவீதி) போர்க்களத்திலிருந்து தொடங்குவதுதான் எனக்குச் சரியாகப்படுகின்றது.

நண்பகல் கடந்துவிட்ட நேரம். களத்தின் மேற்குமுனையில் யாழ்ப்பாணப்பக்கமாய் கண்டிவீதியை

அடையத்தொடங்குவதான நேரம்; மீண்டும் ஆணையிறவுத்திசையிலிருந்து மூன்று முனைகளால் எம் அரண்களை உடைத்தான் எதிரி. நிலைமை சிக்கலாகியது. மீண்டும் எதிரிக்கு சாதகமாய் மாறிவிட்டது களநிலை. நிலைமைகளை கணிப்பிட்ட தளபதி கேணல் பாலராஜ், மேற்குமுனைச் சண்டைகளை அப்படியே நிறைவிட்டு, முதலில் கிழக்கு முனையில் - ஆணையிறவுப் பக்கமிருந்து முன்னேறிய எதிரியை முறியடிப்பதற்கு முடிவுசெய்தார்.

அ. யார்த்பின்

அதையும் செய்துமுடிக்க வேண்டியவன் ராஜன்தான். அவனிடம் அதற்கான கட்டளை வந்து சேர்ந்தது.

கழன்றடித்த புயலைப்போல் பல மணித்தியாலங்கள் ஓய்வற்று நீண்டு சென்றது அந்தச் சமர். நள்ளிரவை அண்மித்த நீண்டசமர்ன் முடிவில் எதிரியின் கிழக்குமுனை நகர்வை முழுமையாய் முறியடித்து தன் போராடிகளின் வீரத்தையும், போராற்றலையும் நிரூபித்தான் ராஜன். மேற்குமுனையில் எதிரி கைப்பற்றிய சில அரண்களுக்கு மாற்றிடாய் சிறிதுதூரம் பின்வாங்கி புதியநிலைகளை

உணர்ந்திருக்கிறீர்களா? "இந்தச் செல்லடிக்கிளளையும் களத்துக்கொண்டு உலருணவு செய்துகொண்டு இந்த அப்பாக்களும், அம்மாக்களும் எங்களைத்தேடி வருகிறீர்களா?" என்று அடிக்கடி சொல்லும் உங்கள் பிள்ளையை உங்களுக்குத் தெரியுமா, அவன் மக்களே? எதற்குமே சந்தர்ப்பம் இருப்பதாய் எனக்குத் தெரியவில்லை; பத்து வருடங்கள் உங்களுக்காய் உழைத்தவன் உங்களுக்குத் தெரியக்கூடியதாய் நின்றது குறைவு. எனினும் உங்கள் நினைவுப் பதிவுகளை ஒருமுறை மீட்டுப்பாருங்கள்.

கிளிநொச்சியில் நிலையமைத்து வருடக்கணக்காய் ஓய்விறு உங்களைக் காத்த 'காவற்தெய்வங்களை' ஆசையாய் அரவணைக்க 'சொட்டைச் சாப்பாடுகள்' கொண்டு ஒடொடிப் போயிருப்பீர்களே? அப்போது சிலவேளைகளில் உங்களுக்கு தன் "செல்லமொழியில்" கதைத்திருப்பான் உழைத்துக் கறுத்து மெலிந்த உங்கள் பிள்ளை. ஓயாத அலைகள் 03 இல் பரந்தன் படைத்தளம் வீழ்ந்தபோது நீங்கள் மகிழ்ச்சியால் துள்ளித்திரிய, அதற்காய் உழைத்துமுடித்து அடுத்த வெற்றிக்காய் உழைக்கத் தொடங்கிவிட்ட அவன், தன் எம் - 16 துப்பாக்கியுடன் நீண்டதூரம் 'சைக்கிள்' உழக்கி பின்னணியிலிருந்து தளத்திற்கு போவதற்காய் அடிக்கடி உங்களுக்கு பயணித்திருப்பான், அந்த எளிமையான தளபதி. இவற்றைவிட அவன் உங்களுக்குள் நின்றதை நான் அறியவில்லை:

அண்ணை ஒன்றும் யோசிக்காதேங்கோ நான் எல்லாம் செற்றப்பண்ணிப் பிடிச்சத்தருள்" இறுக்கமான கட்டங்களில் ராஜனிடம் இருந்துவரும் இந்த வார்த்தைகளை எழுத்த தளபதிகள் எல்லோரும் ஒருங்குசேர நினைவுகூருகின்றனர். நெருக்கடியான எத்தனையோ கட்டங்களில் புத்துணர்ச்சியளித்த அவனது இந்த வார்த்தைகள் நம் எல்லோருக்குள்ளும் இன்னமும் பசுமையாய்

வன்னிகளத்தில் உச்சமாய் அமைந்த 'ஜயக்கேரளம்' எதிர் நடவடிக்கைக் காலம், புலிசை நெருக்கடிக்குள் தள்ளுவதற்கான பலிகளை நெருக்கடிக்குள் தள்ளிவிடும் விந்தையை உலகம் விழிப்புடன் பார்த்திருந்தது. களத்தில் எதிரி நினைப்பதை அடையமுடியாதபடி நாம் நினைத்தபடி எதிரியை ஆட்டுவித்த நுட்பமான போரரங்கைத் தலைவர் நெறிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். களத்தில் நின்ற ஒவ்வொரு புலிவீரனது கைகளிலும் அன்று எம் தேசத்தின் வாழ்விருந்தது. எதிரி தாவ நினைத்ததை அடைந்துவிடும் எந்தவொரு கட்டமும் போரரங்கில் பாரிய மாற்றங்களை கொண்டுவந்துவிடும். அத்தகைய களத்தில் ராஜன் சந்தித்த சண்டைகள் பல. அதுவும் வன்னித்தளத்தில் கிழக்கையும், மேற்கையும் இணைக்கும் ஒரேயொரு போர்க்குவரத்துப் பாதையாய் இரணைமடுவினூடான பாதைமட்டுமே மாறிவிட்ட சூழலில் அகை இராணுவம் கைப்பற்றுவது சண்டையில் பாரிய திருப்பங்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய காரணியாய் இருந்தது. அப்படியே ஒருநாள் நடந்தது. எதிரிக்குச் சாதகமாய் மாறியிருந்தது கனிவை. அதையே தலைமேயும் மாற்றிவிட்ட சண்டையில் ராஜன் என்ற புயல் கழற்றடித்தவிதம் இப்போதும் அவனை வழிநடத்தியவர்களின் கைகளில் இருக்கிறது.

"அன்று 1998 யூன் 04ம் திகதி, கிளிநொச்சி முனையில் எதிரி பெரும் படையெடுப்பை செய்தான். எமது பாதுகாப்பு நிலைகளில் உடைவை ஏற்படுத்தி பல நூற்றுக்கணக்கில் எமது பகுதிகளை எதிரி நாமழந்துவிட்டான். பல மணித்தியாலங்களாய் சண்டை தொடர்ந்திருந்தது. எளிமும் எதிரி தன் வெற்றியிலக்கை (இரணைமடுவை நோக்கியது) ஏறத்தாழ அடைந்துவிடக்கூடியதாகவே களநிலை இருந்தது. எப்படியாயினும் அன்றைய நடவடிக்கையை முறியடிப்பதே எமது இறுதிமுடிவு. முன்மனையில் நின்ற அணிகள் கனிசமான சூழல்பை சந்தித்திருந்தன. இந்நிலையில் இந்த முறியடிப்பை எப்படிச் செய்யமுடியுமோ? பல மைல்சூழல்களுக்கு அப்பால் நிலைகொண்டிருந்த 'நோமியோ'வின் அணியைத்தான் நான் அழைத்திருந்தேன். எதிரி உறுதியாய் நிலையெடுக்கமுன் 'நோமியோ'வின் அணியை சண்டைமுனைக்கு வேகமாய் நகர்த்துவது கடினமானது அவனுக்கு நான் கட்டவையிட்டபோது அவனிடமிருந்துவந்த நம்பிக்கையும், துடிப்பும் நிறைந்த பதில் என்னுள் பிரகாசித்தது. எவரும் நினைத்துப் பாரக்காத வேகத்தில், பலமைல்கள் ஓட்டத்தில் எதிரியின் எறிகணைகளைக் கட்டி சண்டைமுனையில் தன் அணியுடன் வந்தவுடனேயே அவன் முறியடிப்புச் சமரையே தொடங்கவேண்டியிருந்தது. கடைசியை இறுக்கமாகவே தொடர்ந்தது சண்டை. அப்போது 'அண்ணை நான் விடமாட்டேன் பிடிச்சுக்கொடுவன்' என்ற அவனது நம்பிக்கைக்கும் குரலையே கேட்டேன். சோர்ந்துபோகாது தன் அணியை வழிநடத்திய நோமியோவின் விடாமுயற்சி இறுதியில் எதிரியை ஆட்டிவதைத்தது. அன்றுதான் நோமியோவிற்குள் இருந்த அத்தனை பெரிய ஆற்றல்களை நான் முழுமையாக இணக்கிட்டு கொண்டேன். அன்றைய சண்டையில் நோமியோவும் அவனது வீரர்களும் வெளிப்படுத்திய அபாரமான வீரமும், அவர்கள் தீரமிக்க தாக்குதலும் என்றைக்குமே எம் வரலாற்றில் நிலைத்திருக்க வேண்டியவை" என அன்றைய நிலைவுகளை ராஜனின் சாவின் பின் நிலைவுகளுக்கார் தளபதி கேணல் தீபன்.

அன்றைய வெற்றியை தமிழினம் பெருகையுடன் கொண்டாடியது. எதிரிக்கோ தன் வெற்றிச் செய்திக்குப் பதிலாய் பேரிழப்பின் கணக்குகளை மட்டும் தான் எஜமானர்களுக்கு அனுப்பமுடிந்தது. இந்த வெற்றியின் பின்னால் எவருக்கும் வெளித்தெரியாது ராஜன் இருந்தான். இவையெல்லாம் "ஓபாத அலைகள் 02" இன் பின்னால் சான்ஸ் அன்ரவி சிறப்புப்படைவணியின் துணைத்தளபதியாய் அவனை உயர்த்தியது.

வன்னிகளத்தில் பெரும் புயலின் நடுவே நின்ற எம் தமிழ்த் தாயவனின் வாழ்வை அவன் புகல்வர்களால் எப்படிக்காக்க முடிந்தது? நிச்சயமாய் உயிர் அர்ப்பணிப்புக்களாக மட்டுமே என வெறுமனே எவரும் நினைத்துவிடாதிர்கள். உயிரேயே வெறுக்கவைக்கும் அந்தக் கடினமான களங்களில் உயிர்வாழ்ந்து அந்த உயிரை வைத்தே தம் வாழ்நாளின் இறுதி மணித்துளிகளிலும் உழைத்தார்களே எம் மாவீரர்கள். அவர்களின் உன்னதமான வாழ்வின் அந்த மணித்துளிகளில் தான் அந்த இரகசியத்தை நீங்கள் தேடமுடியும். எண்ணிப்பாருங்கள்! இந்தக்களத்தில்

ஒரு 'செக்சன்' அணித்தலைவனாய் இருந்து ஒரு படைப்பணியின் துணைத்தளபதி வரை உயர்ந்த ராஜன் ஒரு பொறுப்பாளன் என்றவகையில் எவ்வளவு சமூகத்தை கமர்த்தியுள்ளார்! தன் உயிரைவந்து இரும்பையே உருகவைக்க அவன் உழைத்த உழைப்பின் மணித்துளிகளின் நீட்சி எத்தனை பெரியது. "எம் வீரன் எமக்காய் வாழ்ந்த வாழ்வின் கதையை சொல்" என நீங்கள் உரிமைபுடன் கேட்டால் உங்களுக்கு அவனது நீண்ட பக்கங்களை உணர்வுகலையது பக்குவமாய் சொல்லிவிடத்தான் முடியுமா?

அவை 'ஓபாத அலைகள் - 3' இற்கு முற்பட்ட நாட்கள். வன்னிகளத்தில் ஒரு வருடமாய் புலிகளின் மெளனத்தின் இரகசியம் புரியாது எல்லோரும் திணறிக்கொண்டிருந்த காலம். "முதலில் பாதுகாப்புப் போர்முறையில் நிறை அனுபவங்கள் சற்றுக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் போர்த்திறனை எதிரிக்கு புரியவைங்கள். அடுத்த கட்டத்தை நான் பிறகு சொல்கிறேன்" என்று தலைவர் அவர்கள் கூறியபோது ஒரு இந்நிலைத் தளபதியாய் நின்ற ராஜன் தன் ஆளுமையையும், வீரத்தையும் மெருகேற்ற வேண்டியிருந்தது. ஏனைய தளபதிகளுடன் சேர்ந்து தன் வீரர்களின் சண்டைத்திறனை வளர்ப்பதற்காய் அவன் உழைக்க வேண்டியிருந்தது.

'ஓபாத அலைகள் - 3' இன் முழுமைப்படுத்தப்பட்ட அறிப்பாயத்தில் ராஜன் தனது அழியாத தடங்களைப் பதித்தான். அதுதான் அவனை போரியலில் மேலும் வளர்த்துவிட்டது. அதுதான் ராஜனை எமது இயக்கத்திற்கும் அப்பால் வெளியே அழிமுகமாகியது. அதுமே சில இறுக்கமான கட்டங்களில் ராஜன் ஆற்றிய பணிகள் அவனை எம்வரலாற்றில் என்றைக்குமே வாழவைக்கும் வலிமை வாய்ந்தது.

ஓட்டுகட்டான் 'ஓபாத அலைகள் - 3' இன் வாசற்படி அதுதான். எப்போது எம் வாழ்வை சிங்களத்திடம் தொலைத்துவிடப் போகிறோமோ என வணனி மக்கள் ஜியமும் அளவிற்கு எதிரி களச்சூழலை மாற்றியிருந்த காலம் அது. எங்கே, எம் போராட்டம் மீளமுடியா நெருக்கடிக்குள் போய்விட்டபோகின்றதோ என எம்

செய்துமுடிக்கவேண்டிய பாரிய படைநகர்த்தல்கள் கேள்வியாய் விநிற்கன. பதிலாய் எழுந்து அணிகளை ஒழுங்கமைத்து வழிநடத்தத் தொடங்கினார் ராஜன். "ஒன்றுக்கும் யோசிக்காதேங்கோ நான் பிடிச்சுக்கொடுவன்" எப்போதும் ஒளிக்கும் அந்த வார்த்தைகள் தான் இப்போதும் வேண்டும். ஆனால் இப்படியான பெரிய பொறுப்புக்களை இதுவரை கமந்திராத ராஜனால் அதைச் செய்துமுடிக்க முடியுமா என்ற ஐயம் எல்லோருளும் இருக்கவே செய்தது. அவ்விடத்தில் ராஜனைத்தவிர வேறு எவரும் இல்லை. இறுதியில், எல்லாப் புகுவங்களுக்கும் உயரும்படி படை நகர்த்தினான் ராஜன். வெற்றிச்செய்திகள் ஒவ்வொன்றாய் எம்மக்களை குதூகலிக்க வைக்க, எதிரிகள் தலையில் அவை பேரிடியாய் இறங்க, ராஜன் தலைவரின் திட்டங்களை செய்திருந்தினான். அந்நகர்த்தான் ராஜனின் ஆற்றல்களைத் தலைவருக்கு இணக்கிடமுடியாத சான்ஸ் அன்ரவி சிறப்புப் படைப்பணியின் சிறப்புத் தளபதியாய் அவனை உயர்த்தியது.

ஓபாத அலைகள் - 03 கட்டம் 04. பரந்தன் ஆக்கிரமிப்புக்களம் புலிகளின் வரவை நீண்டகாலமாய் எதிர்பார்க்கிறிருந்தது. ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் இறுக்கமாய் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாதுகாப்பு வலயத்துள் அது இருந்தது. ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் போர்முறையையும் யதின் முதுகெலும்பாய் ஆனவற்றை இருந்ததென்றால் அணியறிவின் பாதுகாப்பின் முதுகெலும்பாய் பரந்தனும் இருந்ததெனலாம். அத்தகையதொரு களத்தில் எதிரிக்கு சவால்விடுவதாய் பகற்பொழுதில் ஒரு சமருக்கு ஏற்பாடாகி இருந்தது. மூன்று முனைகளில் திட்டமிடப்பட்ட தாக்குதல் திட்டத்திற்கு ஒரு முனையில் தளபதியாய் ராஜன் நியமிக்கப்பட்டான். பரந்தனின் கிழக்குப்புற காலவரன் வரிசையைக் கைப்பற்றி எதிரியின் பாதுகாப்பு வீழ்ச்சியை செயலிழக்கவைக்கும் பணி அவனுடையது. திட்டத்தின்படி அவள்வற்றையுள் அவன் திறமையுடன் செய்து முடித்தான். எதிர்பார்க்கப்படாததெனலாம் ராஜன் அதிகமாகவே அங்கு சாதித்தான். அங்கு ராஜன் இடைவிடாத உழைப்பும்,

"மீரச்சனையில்லை, ஒன்றும் யோசனா தையுங்கோ, நான் மீடிச்சுத்தருவன்."

அனுதாபிகள் எல்லாம் ஏங்கிக்கொண்டிருந்தனர். "இயக்கம் சும்மா விட்டிட்டு இருக்காது" என்ற எமது மக்களின் பொறுமையின் உச்ச எழலையது. எல்லாமே அந்த வாசற்படிக்கான முகலுடைப்பின் வெற்றியில்தான் தங்கியிருந்தது. அதற்காய் ஆராய்ந்து, திளாவித்து திட்டமிட்ட தலைவர் பொருத்தமான காலத்தைக் கொடுத்து செய்து அதன் பணிகளை போராளிளிடம் ஒப்படைத்திருந்தார். அப்போது சான்ஸ் அன்ரவி சிறப்புப்படைவணியின் சிறப்புத் தளபதியாகவிருந்தவன் லெப். கேணல் ராகவன். "உன்னை நம்பிக்கை ஒட்டுகட்டானுக்குள் இறச்சிறன்" என்று கூறி தலைவர் அவர்கள் அவனிடம் பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்தப்போது, தலைவர் சொன்னதையே நினைத்துக்கொண்டு அந்தத் தளபதியின் அருகிருந்து "மீரச்சனையில்லை அண்ணன் அடுத்தலாம் சுகமா செய்து முடிச்சுப்போடலாம்" என்று நம்பிக்கை வார்த்தை கூறுவான் எங்கள் ராஜன்.

சண்டைக்கு முந்தைய நிமிடங்கள். மிகப் பெரிய திட்டம் என்பதால் எல்லோருளும் பட்டப்படி. இறுதிநிமிடங்கள் நெருங்க நெருங்க தவறுகள் எதுவும் நேர்ந்துவிடக்கூடாது என்ற தணப்பு. திளாவித்துடன் எல்லாமே நகர்த்தியது. மற்றைய முனையில் திட்டமிட்டபடியே சண்டை தொடங்கப்பட்ட இந்த முனையில் இன்னும் சண்டை தொடங்காததால் பரப்பரபாணது களம் நிலமையை சீர்செய்ய முன் சென்ற தளபதி ராகவன் குண்டுபட்டு வீழ்ந்துவிட்டான். ஓரளவு அணிகளைச் சீர்ப்படுத்தியபடி எதிரி அணிகளுக்குள் முர்க்கமாய் நுகழ்ந்த லெப் கேணல் நியூட்டன் ஓரிரு காலவரன்களை வீழ்த்தி நிலமையை மாற்ற முயலவே அடுத்திடி! நியூட்டனும் குண்டுபட்டு வீழ்ந்தான். குறுகிய நேரத்தில் இரு அனுபவம் வாய்ந்த கணமூதல்வர்கள் வீழ்ந்துவிட்டதால் அடுத்தகட்ட நகர்வுகள் முன் கேள்விக்குறிகள் வீழ்ந்தன. ஓட்டுகட்டான் கரிப்பட்ட முறிப்பு - மான்குளம் - கனகராஜன் குளம் - புனியங்குளம் என

தந்திரமான சில செயற்பாடுகளுடன் தான் எதிரியை நிலைகுலைய வைத்தன. போராளிகளை அரவணைப்படுத்தும், அவர்களின் தேவைகளைக் கவனிப்பதிலும் ராஜன் அந்த அக்கறை செலுத்துபவன். அவர்களின் அன்னையாய், தந்தையாய்..... என எல்லாமாயும் அவன் இருப்பான். சண்டைக்களம் பரப்பரப்பட்ட இறுக்கம், அடுத்தகட்ட ஏற்பாடுகளில் எல்லோரும் தீவிரமாய் ஈடுபட்டிருக்க, ஓய்வற்ற வேலைகள் நடுக்கமாய் களைத்திருக்கும் தன் போராளிகளுக்காய் சோடாலும், உலருணவும் போட்டு தளபதிகளைச் சண்டை பிடித்துக்கொண்டிருப்பான் ராஜன். தெட்டுச்சண்டைகளை நடந்துகொண்டிருக்க ராஜனின் கட்டளை அரணில் பேராணியுக்கு அனுப்புவதற்காய் ஏதாவது கறியும் தயாராகிக்கொண்டிருக்கும். இப்படித்தான் எல்லாவிடங்களிலும் ராஜன் தன் போராளிகளைக் கவனித்தான். ராஜனின் இத்தகைய இயல்பே ஒருமுறை தலைவரின் முன்னால் அவனை கூச்சத்தோடு தடுமாறவைத்த காட்சி இப்போதும் கடைவரி கண்களின்முன் அழியாது தெரிவிறது. நடந்தது. இதுதான்!

கண்டுவீதி - இத்தாவில் போர்க்களத்தில் சண்டைகளுக்கு ஓய்வே இருக்காது. தொடர் சண்டைகளால் சோர்ந்துபோகும் உடலைவைத்து போரிடுவதற்கு போராளிகளுக்கு அதிக மனவலுதி தேவைப்படும். அதற்கையெதிராக களத்திலும் போராளிகளை உற்சாகமாய் வைத்திருந்தான் ராஜன். அங்கு நடக்கும் கடுமையான சண்டைகள் சற்றுத் தணிந்துவிட்டால் ராஜன் ஆட்டுக்கறிக்கு தயார்பண்ணைத் தொடங்கிவிடுவான். போர்க்களமும் கறிக்களமும் ஒன்றாகவே அங்கு நடக்கும். அந்தக் களமுனையில் ஒரு பகுதியில் கட்டாக்காவி ஆடுகள் திரிவது வழக்கம். அந்தக் களப்பகுதியில் உள்ள போராளிகளுக்கு ராஜன் போக்கியில் அறிவிப்பான். "இஞ்சு கொஞ்சம் தனிஞ்சுபோய் இருக்கு, வகுப்பெடுக்கலாம் போல்டுக்கு, நிண்டால்

ஒரு மாஸ்ரரை அனுப்புங்கோ. " மாஸ்ரர் என்பது ஆட்டுக்கிடாய் என்று அவர்களுக்கு மட்டும்தான் புரியும். அது அவர்களுக்கிடையிலான மொழி. கிடாய் ஆடு - அதுதான், மாஸ்ரர் ராஜனிடம் போவார். கறியும் களமும் ஒன்றாய் நடக்கும். அவனது கட்டளை போலவே ஒவ்வொரு காவலரனுக்கும் கறியும் போகும் ஒருமுறை சண்டை தணிந்திருப்பதாகவும் மாஸ்ரரை வகுப்பெடுக்க அனுப்புமாறும் ராஜன் அறிவித்தபோது பதில் வந்தது. "இஞ்சு மாஸ்ரர் ஒருத்தரும் இல்லை, வகுப்ப இண்டைக்கு கைவிட்டுக்கோ" "ஒரு மாஸ்ரரும் இல்லையோ" "மாஸ்ரர் இல்லை ரீச்சர் நிக்கிரா, அனுப்பவோ" ராஜனுக்கு புரிந்துவிட்டது ரீச்சரெண்டு அவங்களை மறியாட்டைச் சொல்லுறாங்கடென்கே. "ஒரு ஓ - ஓ ரீச்சரெண்டாலும் பறவாயில்லை வகுப்பெடுத்தீச்சர் சரி." இந்த 'ரீச்சர் பகிடி' இயக்கத்தில் பரவலாக எல்லா இடமும் பரவல் தொடங்கியது. சண்டை முடிந்து அடுத்த சண்டைக்குப் புறப்பட இருந்த நேரம். போராளிகளைச் சந்திப்பதற்காக தலைவர் வந்திருந்தார். அவர் புறப்படும் போது "தம்பியாக்கள் இனிச் சண்டைகளின் இடங்களுக்குள்ள போகப்போறியர் அங்க சமூகம் எதுவும் கைவைக்கப்பேடக்கூடாது. ஆடு, மாடு, கோழி இதைத் தான் சொல்லுறன்" என்றுவிட்டு அருகிருந்த ராஜனைப் பார்த்து பெரிதாகச் சிரித்தபோது கூச்சப்பட்டு அந்தரப்பட்டுச் சிரித்தான் அவன் எல்லோருக்கும் அவனைப் பார்க்கச் சிரிப்பு வந்தது. எல்லாம் முடிந்து வந்தபின்னர் அவன் சொன்னான் "நாங்கள் எங்கட பிரச்சனையை மட்டும் பாக்கிறம், பாவம் அண்ணை எவ்வளவு பிரச்சனையை பார்க்கவேணும்."

கட்டளை இடுவதிலும், ராஜனுக்கென்றொரு தனித்துவமான பாணி இருந்தது. எந்தவெரு கட்டள்களிலும் பதட்டமடையாத அவனது கட்டளைகளிலும் அரவணப்பு இருக்கும்; அதில் கண்டிப்பு, ஆலோசனை, நம்பிக்கை, உற்சாகம் என எல்லாமே கலந்திருக்கும், அவனது அன்பான வார்த்தைகளிற்கு இருந்த அத்தனை பெரிய ஆணை அங்குதே தனித்துவமானது. இப்படியே நீண்டு செல்லும் ராஜனின் ஆணையை அவனது போர் வாழ்வின் கதையை இங்கு முழுமையாய் எழுதி முடிப்பது அவ்வளவு இலகுவானதல்ல. அதனால் அவனது இறுதி வெற்றி அத்தியாயத்தை நினைத்துப்பார்க்கிறேன்.

ஆணையிறவை வீழ்த்துவதற்கான இறுதிக்கட்டம். உலக போரியல் வரலாற்றில் முக்கிய பதிலாய் தலைவர் பிரபாகரன் நிகழ்த்திய விந்தையிரு படைநகர்த்தல். அந்த ஆகிராவில் போர்க்களத்தில் தான் ராஜனின் குரல் அதிகமாய் ஒலித்தது. அங்குதான் அவனது பெயர் அதிகமாய் பேசப்பட்டது, அங்கிருந்த ஒவ்வொரு தொலைத்தொடர்பு சாதகங்களும் நோமியோ என்ற அவனது சங்கேதப் பெயரைதான் அதிகமாய் உச்சரித்தும், கேட்டும் இருக்கும். புலிகளால் இயக்கம் நிழல்த்திய அந்த வரலாற்றுச் சாதனைக் களத்தில் ராஜன் பங்கெடுத்த ஒவ்வொரு சண்டைகளும் அவனை எம் வரலாற்றில் உயர்த்தியது. ஆணையிறவை வீழ்த்தும் எம் தலைவரின் போர்த்திட்டத்தின் அத்திவாரத்தை அசையாது காத்த அந்த வெற்றிகளின் பின்னால் ராஜனின் உழைப்பு எத்தகையது என்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்களா?

கண்டிவிதியேட பயணித்து பனை கடந்து இத்தாவீனிருள் பிரவேசியங்கள். நிலமெல்லைய கிளறி யெறியப்பட்டு, பரங்குளெல்லாம் குதறப்பட்டு அங்கு சடுகாடாய் கிடக்கும் ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பு. அந்த வீதியிலிருந்து வலப்புறமாய் சிலநூறு மீற்றர் தொலைவிலிருக்கும் அந்த உருகுலவந்த சிறிய வளவுதான் ராஜனின் கட்டளை மையம். அதை எதிரி எறிகணைகளால் உலுப்பியெடுத்த ஒவ்வொரு தடவையும் அதற்குள் இருந்துதான் ராஜன் சிரித்தபடி படைநகர்த்தினான். உறுதியாய், நிதானமாய், முடிவெடுக்கமுடியாத மனித முன்னாய கலக்கிவைக்கும்படி எதிரியால் மாற்றப்பட்டிருந்த அந்த நரமேகத்திலிருந்து ராஜன் என்ற அந்தத் தளபதியால் எப்படிச் செய்து முடிந்தது? தன் சறுத்தமேனி கருகிக் கறுவுலாய் மாற, மெலிந்த அவன் உருவம்

வாடி வற்றிப்போக அந்தக் களத்தில் அவன் செய்தவை கதைகளல்ல காவியங்கள்.

மார்க் 27, இத்தாவீனிருள் புலிகள் புருந்த சில மணித்தியாலங்களில் விடிந்துவிட்ட அன்றைய காலைப்பொழுது. புலிகள் உறுதியாக நிலைகொண்டிருக்க முடியாது என எண்ணிய பகைவன் அவசர அவசரமாய் சண்டையை தொடக்கினான். பலப்படுத்தப்படாத அரசன்களிலிருந்தே போராளிகள் சண்டையிடவேண்டியிருந்தது. எதிரியின் கையே களத்தில் ரேலோங்கியிருந்தது. களத்தின் மையத்தில் நின்ற எல்லாவற்றையும் செயலிக்க வேண்டியவன் ராஜன். எறிகணை மழை நடுவே அவனது பாதுகாப்பிற்கென இருந்தது சிறியதானதொரு தண்ணீர் தோட்டிதான். ராஜனின் கட்டளை அலைவரிசைகள் மூலம் அவன் இருக்கக்கூடிய இடத்தைக் கணிப்பிட்டு எறிகணைகளை எதிரி பொழிந்து கொண்டிருந்தான். அவனைக் குறிவைத்த எறிகணைகளுக்கும், ரவைசூழும் தோற்றுப்போக ராஜன் வெற்றிகரமாய் எல்லாவற்றையும் செய்துமுடித்தான்.

முன்று தினங்களில் மற்றொரு படைபெருப்பு, அன்றும் எதிரிகே சாதகமாக மாறியிருந்தது களநிலை. உச்சகட்ட சண்டையை நடத்திக்கொண்டிருந்தான் ராஜன். முன்னணியில் நின்ற அணித்தலைவர்களின் தொடர்புகள் அறுந்துபோக எதிரி முன்று திசைகளாலும் குழந்தொடங்கினான். ராஜனின் கமை அன்றைய களத்தில் அதிரித்துக்கொண்டே போனது. திடீரென ஒருகடவை அவனது கட்டளை அரண் அதிர்ந்து குலங்க அதன் வாசலில் வீழ்ந்து வெடித்தது எறிகணை. அதன் அதிர்வு எல்லோரையும் உலுப்பிவிட கந்தக நெடியும்,

"ராஜனுக்கு சாவு....." அந்தப் பெரு வீரனின் சாவுமட்டும் வெறுமையாய் நின்றது; சாவுக்குள் வாழ்ந்தவனிடம் தோற்றுப்போன சாவு தண்ணீருக்குள் ஒளித்துக்கொண்டது. தமிழீழப் போர்க்களங்களில் அதிம பேசப்பட்டு எங்கள் வீரனுக்கு சாவில் மட்டும் அந்த இடமில்லாமல் போனது. "நோமியோ சண்டையில் செத்திருந்தாலும் மனம் ஆறுதலாக இருந்திருக்கும்" அவனை அறிந்த போராளிகள் எல்லோரும் அதையேதான் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

புகையும் அரணை மூடிக்கொண்டது. அப்போதும் ராஜனின் கட்டளையிடும் குரல் ஒலித்துக்கொண்டதான் இருந்தது. அங்கிருந்த தோழன் தன் உடையால் விசக்கி; விசக்கி புகையை விசக்க முனைந்து கொண்டிருக்க நிலைகுலையாது தொடர்ந்து சண்டையை நடத்திக்கொண்டிருந்தான் ராஜன், அன்றைய வெற்றியால் ஆனந்தமடைந்த மனமாத தன் புதல்வன் ராஜனின் போராற்றலை எண்ணி பெருமியடைந்திருப்பான். ஆனால் ராஜனின் உருவம் மட்டும் காய்ந்து, மெலிந்து....

ஏப்ரல் 02ம் நாள். இருநாள் இடைவெளிக்குள்ளேயே அடுத்த பாரிய படையெடுப்பு. "வெலிக்ர" என பெயரிட்டிருந்தான் எதிரி. இம்முறை ராஜனின் பகுதியை விடுத்து வேறொரு பகுதியில் சண்டை முண்டிருந்தது. உள்ளிருந்த எமது அணிகளை முழுமையாய் முற்றுகையிட்டு "புலிகளின் தளபதி பால்ராஜ்கம் அவர் தோழர்களும் உயிருடன் பிடிப்பப்பே, கிறார்களா? அல்லது அழியப்புகிறார்களா?" என சிங்களத்தலைமை ஆவலுடன் பார்த்திருக்குமளவிற்கு கடுமையான சண்டையது. முறியடிப்பில் உறுதிக்கொண்டு தளபதி பால்ராஜ் நடத்திய புலிகளின் வீரமசெறிந்த சண்டை அது. மறுமுனையில் நின்ற ராஜன் தளபதி பால்ராஜ்கால் சண்டைமுனைக்கு அமைக்கப்பட்டான்; அந்தக்களமெங்கும் எதிரி அமைத்த எறிகணை வேகிகளைக் கட்டி, பேஜர் நோயின் அணியுடன் ஒடொடிச்சன்று, அன்றைய புகழ்பூக்க முறியடிப்பை ஏனையவர்களுடன் இணைந்து செய்துமுடித்தான் எங்கள் ராஜன். அன்றும் தமிழர்சேனை வெற்றிக்கொடி நாட்டியது. ஆனால் ராஜனின் உருவம் மட்டும்..

"ஓயாத அலைகள் 03 இல் ஆணையிறந்தான சண்டைகள் முடிந்து இக்காவிலில் நின்ற ராஜனுடன் கைகுலக்கச் சென்ற அவன் தோழர்கா கண்டது பழைய ராஜனை அல்ல, ஆணையிறவின் வெற்றிக்காய் எம் போராளிகள் வாழ்ந்த சடின வாழ்வை பிரதிபலித்த புதிய ராஜனைத்தான். வாடிவந்ததாய் அந்த முகத்திற்குட எவரையும் வசிக்கிரும் அவனுக்கே உரிய கவர்ச்சி மட்டும் அப்படியே இருந்தது நாங்கள் எப்போதும் அணு அன் கூடவே காணும் அந்த அழகான சிரிப்புக்கூட அப்படியேதான் இருந்தது. காய்ந்து வரண்ட அவனின் தொண்டையிலிருந்து வந்த கரகரத்த குரலிலும் எப்போதும் இருக்கும் குழைவுபட்டும் மறாமலிருந்தது. பெரும் சாதனையை செய்து முடித்து தன் வந்தவன் தலைவரைச் சந்தித்தான். தன் வீரர்கா சாதித்தவற்றை அவருக்குத் தெரியப்படுத்தினான். தலைவருடன் தன் போராளிகளைச் சந்திக்க வைத்தான்.

ராஜனை மீண்டும் களம் அழைத்தது. அது ஒபாத அலைகள் மூன்றின் இறுதிக்கட்டம். தளபதி கேணல் சொர்ணத்திற்கு துணையாய் நின்ற தளபதியில் ஒருவனாக தன் பணிகளை தனக்கேயுரிய இயல்பான திறமைகள் மூலம் செய்து முடித்தான் அங்கு சண்டைகள் முடிந்தும் அடுத்த கட்ட சண்டைகளுக்கான பயிற்சிக்காக ராஜனும், அவனது போராளிகளும் தலைவரால் அழைக்கப்பட்டனர்.

ராஜனின் சண்டைப்பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போனது. உயிர்ப் சிக்கொண்ட யுகக் களங்களிற்குள்ளே தன் எங்கள் ராஜன் நிதமும் வாழ்ந்தான். ஆயினும்கூட அந்தக் களங்களில் ராஜனுக்கென்றொரு சாவு இருக்குமென நாங்கள் நம்பமுடியவில்லை. அந்ருளவிற்க அவனது துணியிலும், தந்திரத்திலும், துடிப்புப்பிலும் நாங்கள் அத்தனை பெரிய நம்பிக்கை அகாண்டிருக்கோம். ஏனெனில் ராஜனால் உயிருடன் திரும்ப

முடியுமா? என நாங்கள் ஐயுற்ற எத்தனையோ களங்களில் இருந்து அவன் மீண்டுவந்தது வெறும் கதைத்ததால் அல்லவே! 1993இல் புலேப்பணைச்சமரியும், பின்னர் "ஐயச்சுக்குறும்" எதிர் நடவடிக்கையிலும்கூட அவனுக்கு நேராய் வந்த ரவைகளால் அவனது கால்களிலும், இடப்பிழலாக வெறும் தசைகளையும், எலுபுகளையும் மட்டுமே துளைத்துச்செல்ல முடிந்தது. 1997 ஆணையிறவு, பரந்தன் சமரீன்போதுகூட ராஜனுக்கு நேராய் வந்த ரவையால் அவனது மண்டையை வெறுமனே துளைத்துச் செல்லத்தான் முடிந்தது. நிச்சயம், இவற்றிலெல்லாம் ராஜன் உயிர்த்தப்பியது அறிவித்ததால் மட்டுமல்ல. அவனிடம் இருந்த துணிவாலும், நம்பிக்கையாலும்தான்.

எங்கள் தளபதி இன்னும் களங்கள் காணுபான். வளர்ந்து, முதிர்ந்து அனுபவமிக்கதொரு முதிர்ந்த தளபதியாக அவன் எம் தலைவரிசை கமைகளை இன்னும் இன்னும் பரிந்துகொள்வான் என நாங்கள் எல்லாம் எண்ணியிருந்தோம். பூன் மாதம் 26ம் திதி, மறுநாள் தன் வீரர்களுடன் காமுனை ஒன்றிற்கு புறப்பட இருப்பதாய் ராஜன் சொல்லியிருந்தான். அதற்கு முன் தன் தோழர்களோடு குளிப்பாற்றாக இரணைமடு சென்றிருந்தான். திடீரென அன்று மாலை எல்லோரையும் விடைக்க வைத்த அந்தச் செய்தி பரவியது. "ராஜனுக்கு சாவு" அந்தப் பெரு வீரனின் சாவுமட்டும் வெறுமையாய் நின்றது; சாவுக்குள் வாழ்ந்தவனிடம் தோற்றுப்போன சாவு தண்ணீருக்குள் ஒளித்துக்கொண்டது. தமிழீழப் போர்க்களங்களில் அதிம பேசப்பட்டு எங்கள் வீரனுக்கு சாவில் மட்டும் அங்கு இடமில்லாமல் போனது. "நோமியோ சண்டையில் செத்திருந்தாலும் மனம் ஆறுதலாக இருந்திருக்கும்" அவனை அறிந்த போராளிகள் எல்லோரும் அதையேதான் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அதை ஜீனித்துக்கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது எங்களால்.

4விகள் இயக்கத்திற்கு இராணுவத்திட்டம் - தழிழ்க்கைகளுக்கு அரசியல் திட்டம் என்பது அம்மையார் அரசாங்கத்தின் புகழ்ப்புத்த கொள்கைகளுக்கு.

பேச்சளவில் இதற்கு வெளிப்படையான விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டாலும் நடைமுறையில் இது நயவஞ்சகமான செயற்பாட்டு வடிவத்தைக்கொண்டது.

புலிகளுக்கு எதிராக மட்டுமல்ல தமிழரின் தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கு ஒட்டுமொத்தத் தீர்வாக இராணுவத்திட்டம்.

அதேவேளை, அரசியல்தீர்வு என்பது தழிழ்க்கைகளுக்கு அல்ல, மாறாக சர்வதேச சமூகத்தை ஏமாற்றவே தீர்வுத்திட்டம் என்ற அரசியல் நாடகம். இதுவே அம்மையார் அரசாங்கத்தின் யதார்த்தமான செயற்பாடாகவிருந்து வருகிறது.

புலிகளுடன் அரசு பேசவேண்டும் - தாம் அரசமைத்தால் புலிகளுடன்பேசி அரசியல்தீர்வு காணுவோம் என்றெல்லாம் மேடைகளில் முடிக்கியும் - பத்திரிகை அறிக்கைகளை வெளியிட்டும் அரசியல் செய்து ஐ. தே. கட்சி, இப்போது, நாட்டின் எரியும் பிரச்சனையாக இனப்பிரச்சனையல்ல வேறு சிக்கல்களே இருக்கின்றன என எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

தேர்தல் ஆணையத்தில் - சிங்கள கூுவல்துறையில் - அரசறிவுராக இயந்திரத்தில் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படுவேண்டும் என்பதே ஐ. தே. கட்சியின் இப்போதைய நிபந்தனைகளாகும். இவற்றை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் அல்லது அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க முயல்வோம் என அது மிரட்டி உள்ளது. இதன்மூலம் போர்தொடர்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை என்ற செய்தியையே ஐ. தே. கட்சி அம்மையாரின் அரசாங்கத்திற்கு உணர்த்தியுள்ளது.

பேரினவாதிகள் ஐக்கொர்க்கினர்ஊர் - சிங்கள தேசத்தின் புதிய அரசியல் சூழல்

இம்முறை நடந்த சிறிலங்கா பாராளுமன்ற தேர்தலுக்கான பரப்புரையின் போதும் இதேபோன்ற இரட்டைத்தன்மைகொண்ட அணுகுமுறையே காணப்பட்டது.

இனப்பிரச்சனைக்கு அமைதி வழியில் அரசியல்தீர்வு என தேர்தல் விஞ்ஞானத்தில் - எழுத்துவடிவில் - பிரகடனப்படுத்திவிட்டு, போர்மூலம் இனப்பிரச்சனையைத் தீர்க்க ஆணைதருமாறு, அம்மையாரின் கட்சி பகிரங்கப் பரப்புரை செய்திருந்தது.

பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணியின் இந்த இரட்டைத்தன்மைப் பரப்புரை பற்றி ஐலண்ட் ஆங்கிலப்பத்திரிகை (23. 08. 2000) கிண்டலாக ஆசிரியர் தலையங்கம் வரைந்திருந்தது.

தேர்தல் முடிவில் பொ. ஐ. முன்னணி ஒரு தொங்கு நாடாளுமன்றை அமைத்தது.

இந்த தொங்கு நாடாளுமன்ற அரசாங்கத்தில் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களின் அரசியல் ஆதிக்கம் மேன்றிலையில் இருக்கவாய்ப்புண்டு என்ற காரணத்தால் அம்மையார் அவர்கள், தனது அரசியல் எதிர் எான ஐ. தே. கட்சியினருடன் ஒரு அரசியல் சமரசம் செய்யுமளவிற்குச் சென்றுள்ளார்.

இவ்வகைத்தீவின் இன்றைய தலையாய பிரச்சனை தமிழ் - சிங்கள மக்கள் மத்தியிலான தேசியஇனமுரண்பாடும் அதன் வெளிப்பாடான தீவிரப்போரும் தான்.

இந்த உண்மையை சிங்களத்தின் இரண்டு பிரதான கட்சிகளும் தத்தமது தேர்தல் பிரகடனங்களில் ஒப்புக்கொண்டு இனப்பிரச்சனையைத் தீர்க்க அரசியல் தீர்வொன்று காணப்படவேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தியிருந்தன.

தமிழினத்திற்கெதிரான போரை இடைநீரலின்றுத் தொடர்வதற்கு ஏதுவாக பிரதான சிங்களக் கட்சிகளை - அமைப்புகளை ஒரு இணக்கப்பாட்டிற்கு வரவழைப்பதில் பெளத்தமதபீடம் நடுவராகவும் - தூதராகவும் செயற்படுகின்றது. அதில் சில வெற்றிகளையும் பெற்றுள்ளது.

ஆனால், செயலளவில் அரசியல்தீர்வுபற்றி இரண்டு பிரதான கட்சிகளும் எதுவித அக்கறையும் காட்டவில்லை.

போரைத்தொடரும் அரசின் திட்டத்திற்கு தமிழ் - முஸ்லிம் கட்சிகள் இடைநீர்சலாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக எதிர்க்கட்சியான ஐ. தே. கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரை புதிய நாடாளுமன்றின் சபாநாயகராக நியமிக்க பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி இணங்கியது. இதன்மூலம் எதிர்க்கட்சிக்கொரு சமாதானச் சமீக்கையை சந்திரிகா அம்மையார் அனுப்பியுள்ளார். அதை ஐ. தே கட்சியும் பற்றிப்பிடித்துள்ளது.

தமிழர்களைக்கொல்ல வேண்டும் - வட - கிழக்கை பறித்தெடுக்கவேண்டும் அதற்காக இறுதிவரை போரை உறுதியாக நடத்தவேண்டும் என்று பகிரங்கமாகப் பேசிவந்த சிங்கள உறுமய கட்சியும் புதிய நாடாளுமன்றில் இடம் பிடித்துவிட்டது.

போரை ஆதரிக்கும் ஜே. வி. சியும் கணிசமான ஆசனங்களைப் பெற்று முன்றாவது பெரிய கட்சியாக சிங்களசனம் ஏறியுள்ளது.

தமிழினத்திற்கெதிரான போரை இடைநீர்சலின்றுத் தொடர்வதற்கு ஏதுவாக பிரதான சிங்களக் கட்சிகளை - அமைப்புகளை ஒரு இணக்கப்பாட்டிற்கு வரவழைப்பதில் பெளத்தமதபீடம் நடுவராகவும் - தூதராகவும் செயற்படுகின்றது. அதில் சில வெற்றிகளையும் பெற்றுள்ளது.

இந்தச் சூழலைப்பயன்படுத்தும் நோக்கில் படைக்கு ஆட்சிரட்டு பெளத்த சிக்குமார் உதவவேண்டும் என்று சிங்கள இராணுவத்தலைபதி வீடுதத் வேண்டுகோளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

ஒருசில மாதங்களுக்கு முன்னர் குடாநாட்டிலிருந்து படைவிலக்கலைப் பற்றிச் சிந்தித்த அரசாங்கம் இப்போது ஆணையிறவை மீண்டும் கைப்பற்றி மேலும் நில ஆக்கிரமிப்பை நடாத்த ஆசைகொண்டுள்ளது.

பேரினவாதசக்திகள் 'போர்' என்ற பொதுவேலைத்திட்டத்தில் தமது கருத்துப்பேதங்களை மறந்து - இணையமுயலும் அரசியல்தழல் சிங்கள இராணுவ சீடத்தையும் உற்சாகப்படுத்தியுள்ளது.

போரில் சிங்களப்படைகள் முன்னேற்றத்தைக்காட்ட முடியாவிட்டாலும் - போரைத்தொடரவேண்டும் என்ற பேரினவாதச் சித்திரத்தை படைபினர்வீது திணித்துவிடுவதில் அரசாங்கமும் - எதிர்க்கட்சியும் தீவிரமாக ஈடுபடுகின்றன.

ஆணையிறவுத் தோல்வியால் படைபினர்க்கு ஏற்பட்ட பதட்டத்தைத் தணிக்கும் எண்ணத்துடன் 2400 கோடிபா செலவில் புதிய ஆயுதங்களை அரசாங்கம் கொள்வனவு செய்திருந்தது. இதற்காக மேலும் 3400 கோடிபாபய்களைச் செலவிட அரசாங்கம் தயாராகவுள்ளது என புதிய பிரதமரும் அறிவிப்புச் செய்துள்ளார்.

புதிய அரசாங்கம் பதவியேற்ற கையோடு நோர்வே சென்றிருந்த சிறிலங்கா வெளிவிவகார அமைச்சர் நோர்வே பத்திரிகை ஒன்றிற்கு வழங்கிய செவ்வியல் " புலிகளுடனான பேச்சுவார்த்தைக்கான வாய்ப்புகள் குறைவு " என மத்தியத்துவம் செய்யவந்த நாட்டிலேயே கருத்துக்கூறியுள்ளார்.

போருக்காக சிங்கள அரசாங்கம் பெருமெடுப்பில் இராணுவ அரசியல் தயார்படுத்தல்களை மேற்கொண்டுவருகின்றது என்பது கண்கூடு.

அரசு, முன்னெப்போதையுமீட எதிர்க்கட்சிகளின் ஆதரவுடன் அந்தப் போரையும் - போருக்கான அரசியலையும் நடாத்தப்போகின்றது என்பது முக்கிய விடயம்.

ஆணையிறவைக் கைப்பற்றி, புலிகள் குடாநாட்டு நிலப்பரப்பில் கால்பித்தது -

எல்லாள்

படைபினரை மேலும் பலாவிநோக்கி நெருக்கமுயலும் இராணுவ யதார்த்தத்தையும் - அதன் அபாயங்களையும் சிங்களஅரசு மீக்க தெளிவாக புரிந்துவைத்திருக்கின்றது.

இந்தக் களயதார்த்தத்தெளிவுதான் பேரினவாதிகளை கைகொர்க்கத் துண்டியுள்ளது.

சிங்களத்தைப் பொறுத்தவகையில் இது அவர்களுடைய இறுதிமுயற்சி.

வெல்வது அல்லது புலிகளின் வெற்றியை ஏற்றுக்கொள்வது என்ற நிலையிலேயே சிங்கள இராணுவசீடம் இன்றுள்ளது.

பல்லுழல் மோட்டார்களை - மிக் 27 விமானங்களைத் தீவி.மான வகையில் பயன்படுத்தியது குடாநாட்டு இராணுவச் சமர்தலையில் எந்தவித மாற்றங்களையும் படைபினரால் செய்யமுடியவில்லை. "புலிகளின் வேகநகர்வை புதிய ஆயுதங்கள் கட்டுப்படுத்தியுள்ளன! அவ்வளவுதான்" என சிங்கள இராணுவ ஆய்வாளர்களே விசனம் தெரிவிக்கின்றனர்.

இந்நிலையில் பேரினவாதிகளின் இணைவும் - புதியவைக் ஆயுதக் கொள்வனவுகளும் சிங்கள தேசத்திற்குச் சார்பாக போரில் திருப்பு முனைகளை ஏற்படுத்தப்போவதில்லை.

மாறாக தமிழரின் தரப்பில் பாரிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு - போராவோரின் எண்ணிக்கை அதிகளவில் அதிகரிக்குமாவிருந்தால் தமிழினத்திற்குச் சார்பாக போரில் பிரளயங்கள் ஏற்படும். அது தமிழருக்கு விடுதலையை விரைவாகப் பெற்றுத்தரும்.

The Politics Of Duplicity

RE-VISITING THE JAFFNA TALKS

Anton Balasingham

“அரசியல் நயவஞ்சகம்”

THE POLITICS OF DUPLICITY

உண்மை உலகை பாதிதாரம் வலம்வர முன்னர் பொய்யமை உலகை பலமுறை சுற்றிவந்து விடும என்பார்கள். இதுபோலத்தான் 1995 ஏப்பிரலின் பின் நடைபெற்றது புலிகளுக்கும் சந்திரிகா அம்மையாரின் அரசாங்கத்திற்கு மிடையே நடைபெற்ற பேச்சுக்கள் முறிவடைந்தபோது, அன்றை பாலசிங்கம் அவர்கள் எழுதியது போலவே புலிகள் தமதுபக்க நியாயத்தை உலக அரங்கின் முன்வைக்க முன்வரவே ஒருதலைப்பட்சமாக உலகம் தனது தீர்ப்பை வழங்கிவிட்டது. ஆனால் இப்போது உண்மை உலகை வலம் வரத்தொடங்கிவிட்டது. 1995-2000ம் ஆண்டிற்கு இடைப்பட்ட காலம் சற்று நீண்டதான ஆயினும் காலம் தாழ்த்தினாலும் மிக காலப்பாடுகடந்ததாக புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகர் அன்றை பாலசிங்கம் அவர்கள் எழுதப்பட்ட “நயவஞ்சக அரசியல்” (The politics of Duplicity) வெளிவந்துள்ளது. தனது உடல்நலக் குறைவிற்கு மருத்துவம் பார்த்துக் கொண்டவர்கள் அம்மையாருக்கு இப்போது அதிர்ச்சி மருத்துவம் பார்த்திருக்கின்றார்கள். தங்களை தரப்பிடி நியாயங்கள் உலக அரங்கு ஏற்றவில்லைய என்று எம்மக்களின் பெருந்தமனக்குறை நீக்கும் வகையில் இராசத்திர உலகின் வல்லுநர்களுக்கும் எம் மக்களின் பால் தேயப் கொண்டவர்களுக்கும் விளக்கம் வழக்கியல் இலகு இராசத்திர மொழியில் நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. தனக்கேயுரிய சுவடிகளை அமைதியான ஆனால் அழுத்தம் திருத்தமான ஆணித் தரமான நடையில் பாலசிங்கம் அவர்களால் நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் வெளிவந்த காலப்பொருத்தும் தான் என்ன? 1995 ஏப்பிரல் பேச்சுக்கள் முறிவடைந்தன; ஆறாண்டுகளாக பெரும் போர் தொடர்கின்றது இப்போதே சருவதேசத்தின் சார்பில் நோர்வே மீண்டும் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்க முயற்சிகளைத் தொடர்கின்றது. ஆகவே அன்று ஏன் பேச்சுக்கள் முறிவடைந்தன? இவை தொடர்பில் புலிகள் உடன்பாடு என்ன? இவற்றினை உலகிற்கு உரைப்பதற்கு “பாலா அண்ணை” என உள்ளடங்கிய தலைவராலும், போராளிகளாலும், மக்களாலும் அழைக்கப்படும் அன்றை பாலசிங்கமே மிகக் பொருத்தமான ஆய்வரன் ஆனார். அண்ணை பேச்சுக்களினும் இன்றைய பேச்சுக்களினும் நேரடித் தொடர்புகளின் தவறாகவும் தலைவரின் மனநிலையின் உணர்ந்த தவறாகவும் அவரே இருக்கின்றார். இந்நூலின் வெளியீடு பிரதிபலிக்கும் இன்னொரு அரசியல் பெறுபாடானமொன்றையும் இங்கே பதிவாக்க விரும்புகின்றோம். 1995 ஏப்பிரலின் பின் இடைவிட்டு ஆனால் இடைவிடாமல் அம்மையார்

என்ன பிரகடனம் செய்து வந்தார்? புலிகளை நோக்கி சவால் அல்லவா விடுத்தார்? உலகத்திற்கு உறுதிமொழியல்லவா கொடுத்தார்? புலிகளை பேச்சுக்களை குழப்பினர்; முன்னறிவித்ததென்ற திடீரென போரைத் தொடங்கினார். இவற்றினை நிரூபிக்க தக்க சான்றுகளாக எனக்கும் பிரபாகரனுக்குமிடையிலான கடிதங்கள் உள்ளன; இவற்றினை வெளியிட்டால் புலிகள் மூச்சுப் பேச்சற்று மூலக்குள் முடங்க வேண்டியதுதான்; மிக விரைவில் கடிதங்களை வெளியிடுவேன்” என வீராப்பாக கதைவசனம் பேசி நாடகமாடி வந்தார். இதற்கு அவர் துணைசேர்ந்த “பிரொட்டைன்” ராம் என்பதும் ஒரு பத்திரிகையாளனுக்குரிய நியாய உலகைக் கூட தனது தனது மர்சிய அறிவையே ஒரு இனத்தின் விடுதலைக்கெதிராக பயன்படுத்தும்” இன்னொரு இரட்டை வேட மனை அறிவுவாதி ஆவார்.” அம்மையாரின் இராமையப் புறநகளுக்கு உண்மைப்பூச்சு பூசும் வேலை இவருக்கு. இப்போது கடிதங்கள் வெளியிடப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் எவராலும் தக்க நேரத்தில் தவிர்க்க முடியாத, முகத்திலறையும் உண்மையாக இந்நூல் வெளியாகி உலகில் உலவுகின்றது. மீண்டும் தனது பழைய உலகத்து போன வாத்தினை முன்வைக்கம் வாய்ப்பினை, பாலா அண்ணை இப்போது அம்மையாரிடம் இவ்வாறு செய்துவிட்டார். இதனால் பெருந்தமனநிர்மதியை எம்மக்கள் அடைகின்றார்கள்.

முன்னுரையாக வரும் அறிமுகவுரை, முடிவுரையாக வரும் பேச்சுக்கள் கோவ்வியடைந்த கை தொடர்பான பிரதிபலிப்புகள் தவிர ஐந்து அக்தியாயங்களை நூல் வரக்கூப்பட்டுள்ளது. 1994ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 1995 ஏப்பிரல் வரையான காலப்பகுதி இவ்வாறு அக்தியாயத்திலும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. முழுநூலின் உள்ளடக்கமுடைய மிகச் சருக்கமாக அறிமுகவாயில் அமைவென்றும் குறிப்பிடக்கூடாது. பாலா அண்ணையின் அனுபவ முதிர்ச்சியின் ஆற்றல்மிகு சொற்றொடர்களான அரசியல் வகைவகைகளின் பல் நிறுக்களை இப்பகுதியில் மட்டுமல்ல நூலின்

என ஆதாரமாகக் கொண்டு எவ்விதம் நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது? இக்கணயம் அறிமுகவுரையில் ஆசிரியரே விளக்கிவிடுகின்றார். “முரண்டுகளின் தீர்வு தொடர்பில் இதுவரை அறியப்படாத ஒரு தனித்துவமான முறையில் யாழ்ப்பேச்சுக்கள் நடைபெற்றன (“Adopting a peculiar modality hitherto unknown in the discourse of conflict resolution”) இவை இரண்டு மட்டத்தில் நடைபெற்றன. ஒரு மட்டத்தில் இரு தரப்பினரும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் நேரடிப் பேச்சுவார்த்தை; மறுமட்டத்தில் அரசினதும் புலிகளினதும் தலைமைகள் பரிமாறிக்கொண்ட கடிதங்கள் மூலமான மறைமுக பேச்சுவார்த்தை; ஆறாமாத காலத்தினாலும் ஆக நான்கு சுற்றுக்கள்; அவையும் ஒவ்வொன்றும் ஒரே நாளே நீடித்த மிகக் குறுகிய சாலவைவைக் கொண்டவை; எனவே மிப்பரந்துபட்ட ஒரு அரசியல் சிக்கலை அதவும் முடிவுகள் எடுப்பதற்கு அகிராமர மற் ஒரு தாழ்நிலைக் குழுபோடு (Low key team) பேசி எவ்வித நேரடிப்பயன் துலவுமே கிட்டாத நிலையில் இருதரப்பு தலைமைகளுக்கிடையில் நடைபெற்ற கடிதப் போக்குவரத்துகளை முக்கியமானதுமீர்க்குமானதுமாயின்தன்” இவற்றில் பல தலைவர் பிரபாகரனுக்குள் சிறிவகா அரசின் தலைவி என்ற வகையில் சந்திரிகா அம்மையாருக்கும், பிரதிப்பாது காப்பு அமைச்சர் என்சிறுவகையில் ரத்வத்தவிற்குமிடையிலானவை. ஏனையவை திரு. தமிழ்ச்செல்வனுக்கும் திரு. பாலபதிக்கு தெரிந்தும் இடையில் யானவை. ரத்வத்தவிற்கும் தமிழ்ச்செல்வனுக்குமிடையிலான சில கடிதங்களும் நூலில் உள்ளன. இவ்வாறாக கடிதங்களுக்கிடையே ஒரு காலகட்ட அமைதிப்பேச்சு வரைய நார்த்தப்படுகின்றமை இந்நூலின் புதுமை (மொத்தமாக 49 கடிதங்கள்).

நூல் விமர்சனம்

நூல் காணமுடியும். தமிழ்மக்கள் தொடர்பில் மட்டுமல்ல சிங்கள தேசத்தை, சருவதேசத்தை அணுகிய முறையாலும் அம்மையாரின் இரட்டைவேடப் போக்கினை வெகு தொகுத்தமாக “நயவஞ்சக அரசியல்” எனும் பொருத்தம் பொதித்தவார், எம்மக்கள் தொடர்பான அவரது நயவஞ்சக அரசியலை. “Peace trap for a Longtern war” நீண்டகாலப் போருக்கான அமைதிப்போதி என வருகின்றன. அறிமுகவுரை யதார்த்தமான கணிப்பீடு ஆரம்பமாகின்றது. “ஏப்பிரல் 1995ம் ஆண்டில் பேச்சுக்கள் முறிவடைந்த போது சருவதேச சமூகம் எவ்வித தயக்கமுமின்றி புலிகளை பேச்சுக்கள் முறிவடைந்தமைக்கு காரணம் என கண்டனம் தெரிவித்தது. புலிகள் தமது தரப்பு வாத்தினை முன்வைக்க முன்வர உலகம் தீர்ப்பை வழங்கிவிட்டது. சருவதேச தொடர்புாதன ஊடகங்களோடு முற்றிலுமாகத் துண்டிக்கப்பட்டு தனிமைப்பட்டிருந்த புலிகளால் தமது தரப்பு நியாயத்தை

- க. வே. பாலசுயாரச்

உடன் முன்வைக்க முடியவில்லை. எனவே சிறிவகா அரசு தான் மேற்கொண்ட பாரிய சருவதேச பொய்யமைப் பரப்புரையால் வெற்றியீட்டி உலகை தன்பக்கமாகி்கி கொண்டது.”

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுக்கள் ஒரு மீளாய்விற் குட்படுத்த வேண்டியதன் அவசியமும் இங்கே தெளிவாக்கப்படுகின்றது. “சருவதேச சமூகம் மீண்டும் புலிகளுக்கும் சிறிவகா அரசிற்கும் பேச்சுக்களை தொடக்க முடியும் தற்போதைய அரசியல் சூழ்நிலையில் யாழ்ப்பேச்சுக்கள் தொடர்பில் ஒரு நுணுகிய பார்வை இப்போது அவசியமாகின்றது. இதன்மூலம் புலிகளின் மனநிலை, அவர்களின் உள்நாள் நிலைப்பாடு என்பவற்றை அறிவ முடியும். ஏனெனில் சந்திரிகா அம்மையாரின் அரசாங்கம் தொடர்பில் புலிகள் கார்டும் மிக ஆழமான அவநம்பிக்கை, பேச்சில் ஈடுபட அவர்கள் கார்டும் பெரும் தயக்கம், இவையெல்லாவற்றினதும் தோர்கள் யாழ்ப்பேச்சுக்களின் போது புலிகளின் தலைமை பெற்ற கசப்பான அனுபவங்களிலேயே உள்ளன” என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

என ஆதாரமாகக் கொண்டு எவ்விதம் நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது? இக்கணயம் அறிமுகவுரையில் ஆசிரியரே விளக்கிவிடுகின்றார். “முரண்டுகளின் தீர்வு தொடர்பில் இதுவரை அறியப்படாத ஒரு தனித்துவமான முறையில் யாழ்ப்பேச்சுக்கள் நடைபெற்றன (“Adopting a peculiar modality hitherto unknown in the discourse of conflict resolution”) இவை இரண்டு மட்டத்தில் நடைபெற்றன. ஒரு மட்டத்தில் இரு தரப்பினரும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் நேரடிப் பேச்சுவார்த்தை; மறுமட்டத்தில் அரசினதும் புலிகளினதும் தலைமைகள் பரிமாறிக்கொண்ட கடிதங்கள் மூலமான மறைமுக பேச்சுவார்த்தை; ஆறாமாத காலத்தினாலும் ஆக நான்கு சுற்றுக்கள்; அவையும் ஒவ்வொன்றும் ஒரே நாளே நீடித்த மிகக் குறுகிய சாலவைவைக் கொண்டவை; எனவே மிப்பரந்துபட்ட ஒரு அரசியல் சிக்கலை அதவும் முடிவுகள் எடுப்பதற்கு அகிராமர மற் ஒரு தாழ்நிலைக் குழுபோடு (Low key team) பேசி எவ்வித நேரடிப்பயன் துலவுமே கிட்டாத நிலையில் இருதரப்பு தலைமைகளுக்கிடையில் நடைபெற்ற கடிதப் போக்குவரத்துகளை முக்கியமானதுமீர்க்குமானதுமாயின்தன்” இவற்றில் பல தலைவர் பிரபாகரனுக்குள் சிறிவகா அரசின் தலைவி என்ற வகையில் சந்திரிகா அம்மையாருக்கும், பிரதிப்பாது காப்பு அமைச்சர் என்சிறுவகையில் ரத்வத்தவிற்குமிடையிலானவை. ஏனையவை திரு. தமிழ்ச்செல்வனுக்கும் திரு. பாலபதிக்கு தெரிந்தும் இடையில் யானவை. ரத்வத்தவிற்கும் தமிழ்ச்செல்வனுக்குமிடையிலான சில கடிதங்களும் நூலில் உள்ளன. இவ்வாறாக கடிதங்களுக்கிடையே ஒரு காலகட்ட அமைதிப்பேச்சு வரைய நார்த்தப்படுகின்றமை இந்நூலின் புதுமை (மொத்தமாக 49 கடிதங்கள்).

நூலின் முதலாவது அத்தியாயம் மட்டுமே அமைதிப்பேச்சுக்களின் முதலாவது சுற்று (1994 ஒக்டோபர் 13, 14) அம்மையார் நடந்ததை பதிவு செய்திருந்து. 1994 ஆகஸ்டில் அம்மையார் பிரதம மந்திரியாக பதவியேற்றபின் காட்டிய நல்வெணைத்தைப் பாராட்டியும் தலைவர் தனது நிலைப்பாட்டினை மிகத் தெளிவாகவும் (1. பூரணமாக பொருண்மியத் தடை நீக்கப்படல், 2 இயல்புநிலை உருவாக்கல், 3 நிபந்தனையற்ற பேச்சுக்கும், போர்நிறுத்தத்திற்கும் தான் தயாராகிவிருக்கின்றமை) விளக்கி எழுதிய 02.09.1994 திகதிய முகலாவது கடிதம் இடம்பெறுகின்றது. எனினும் அம்மையார் முதலாவது சுற்றுக்கு அனுப்பிய தாழ்நிலை அரசாங்க குழு தொடர்பில் அவர் ஐயம் கொள்ளத்தொடங்கியமையும் இங்கே குறிப்பிடப்படுகின்றது. தலைவர் எழுதிய முதலாவது கடிதத்திற்கும் அவர் இறுதியாக அனுப்பிய 18.04.1995 திகதியிட்ட கடிதத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் நடந்தவை மிக விவரமாக காலவரையுமுத முறைப்படி வரிக்குவரி கடித ஆசாரங்களை அன்றை பாலசிங்கம் அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. முன்பாடுகள் எவ்வாறு முற்றின என்பது சம்பவங்கள் வழி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம்சுற்றுப் பேச்சுக்கள் (சனவரி 2, 1995), மூன்றாம்சுற்றுப்பேச்சுக்கள் (சனவரி 14, 1995) வெளிதீர்மானத்திற்கு மோதல் தனிப்படி உடன்பாடு, சில பொருட்களின் தடை நீக்கம் போன்றவற்றிற்கு வழியகத்த போதும் உண்மையில் ஆழமான முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கவே வழியகத்தன. இப்பேச்சுக்கும் இவற்றின் பின்னரும் முன்னரும் ரத்வத்தவும், அம்மையாரும் அனுப்பிய கடிதங்களும் தலைவர் மனநிலை எத்தகைய எண்ணவோடடங்களை சிளப்பின என்பதை பாலா அண்ணை வெகுபுக்குவமாக பதிவு செய்துள்ளார். இச்சிந்தனை வரலாற்று வழிவகை சிங்கள அரசின் வாத்தினைக் கருத்தியல் தோற்றம் பற்றியது. மக்கள் அன்றாடம் பெரும் இன்னல்களை முதலில் நீக்குங்கள் என மோதகாலத்தில் ஒவ்வொரு தடவையும் புலிகள் வற்புறுத்தியபோது இழுத்த தடித்து இறுதியில் இவை யாது காப்பு தொடர்பானவை, இராணுவத்தின் நலன்சுக்கு தீங்குபட்பவை (பக்கம் 108), அம்மையாரின் 09.03.1995ம் திகதிமடல்) என காரணங்காட்டப்பட்டதன் ஆழமான உள்ளத்தம் என்ன? இதுவே இந்நூல் மூலம் பாலா அண்ணை எழுப்பும் பெரும் கேள்வியாகும். நூலின் இறுதியில் இதற்கான விடை விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளது. முடிச்செய்க்கப்படாத புதிர் ஒன்று இந்நூல் மூலம் முடிச்செய்க்கப்பட்டுவந்தது. எம்மக்கள் தாம் எதிநோக்கிய அரசியல் சிக்கலை தீர்க்க முயன்றபோது அதைத் தடுக்கவே இராணுவ அடக்குமுறை உள்ளிட்ட தடைகளுமே தடை அவர்களால் விதிக்கப்பட்டது. இப்போது அவர்கள் அரசியல் சிக்கலை தீர்க்க முன்வருவதாக கூறும்போது எம்மக்களின் அன்றாடவாழ்வாச் சிதைக்க அவர்களே இட தடை, நீக்கவேண்டியது அவர்களின் பொறுப்பு அல்லவா? இத்தடை நீக்கம் எவ்வாறு இராணுவ நலன்களைப் பாதிக்கும்?

இதுவே பேச்சுவார்த்தைகள் தோற்றமைக்கான பிரதான காரணங்களில் ஒன்று. இதனையே நூலாசிரியர் பக்கம் 110 இல் தொகுத்துத் தருகின்றார்.

வினாக்கள்

நூலாசிரியர்
அன்றன் பாவசிங்கம்

(அ) பொருள்கையத்தலை பூரணமாக நீக்கப் போடாமல், அவ்வாறு நீக்கப்பட்ட பொருட்களும் எம்மக்களை சென்றடையாமல்

ஆ) அரசாங்கம் ஒரு நீடித்த நிலையான போர் நிறுத்தத்திற்கு தயாராக இல்லாமல்

(இ) கரையோர மோதல்களைத் தடுப்பதற்கு மீள்படித்தலையை நீக்காமல்

(ஈ) கிழக்கில் போராளிகளின் பாதுகாப்பு ஆபத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டமை

(உ) தரையழிப்பான திறக்க உடன்பாடமை அதாவது பூதனி இராணுவ முகாமை மூட விரும்பாமல், இவற்றின் விட இன்னொரு பிரதான காரணம் பேச்சுக்கள் தோற்றமைக்கு வழிவகுத்தது. அது புலிகள் தொடர்பான அல்லது தமிழ்மக்களின் தேசிய இனச் சிக்கல் தொடர்பான சிங்களத்தின் மோதல்கள் அணுகு முறை, இதனை கண்டித்து தலைவர் அவர்கள் அம்மையாருக்கு அனுப்பிய 28.03.1995 திகதிய கடிதத்தில் கூறுகின்றார் (பக்கம் 128)

“உள்சண்டைய கடிதத்தில் உங்களுக்கு அரசாங்கத்தால் புலிகளுக்கு பல சலுகைகள் அல்லது விசேஷத்த உரிமைகள் என்பன நிம்பிக்கையை வளர்ப்பதற்காக வழங்கப்பட்டதாக எழுதியுள்ளீர்கள். உங்களது கருத்துப்படி ஆயுதங்கள் கையாண்டு கோராமல் பேச்சுக்கள் தொடர்பான, மோதல் தவிர்ப்பு உடன்பாடு, யாழ்ப்பாணத்திற்கு பேச்சுவார்த்தைக்கு அனுப்பப்பட்டமை எல்லாம் இத்தகைய சலுகைகள். இது தவறான பார்வை. இவை புலிகளுக்கு நலங்கள் வழங்கிய சலுகைகளோ அல்லது வீசேட ரிசைம்களோ அல்ல. இவை ஒரு அமைதி முயற்சியின் முன்னெடுப்பதற்கு தேவையான முன்னவசியச் சூழலை உருவாக்க அவசியமானவையாக கருதப்படவேண்டும். புலிகள் வெறுமனே

ஒரு ஆயுதக்குழு என்கிற உங்கள் பார்வை தவறான கருத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நாங்கள் தமிழ் மக்களின் உள்ளத்துள்ளவுள்ள, அபிமானங்களை மிர்திபலிக்கின்ற, அவர்களோடு ஒன்றித்த நியக்கம். இவ்வடிப்படையிலான எமது முன்னமைத் தாவத்தினை ஏற்றி நிறுத்தவையற்ற பேச்சுக்களுக்கு முன்வந்தபின் அமைதி முயற்சிகளின் முன்னெடுப்பிற்கு அவசியமானவற்றை பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடும் ஒரு குழுவிற்கு வழங்கப்படும் சலுகைகளாக எந்தவ தவறானதாகும்.” இப்பதில் அம்மையாருக்கு மட்டுமல்ல பயங்கரவாதப்பட்டும் குட்டும் அகில உலகத்திற்கும் பொருத்தமானதே. இவை தொடர்பில் உன்னையொரு முற்போக்குவாதி, தாராண்மைவாதியாக தொடக்கத்தில் காட்டிக்கொண்ட அம்மையார் 1986 இன் முற்பகுதியில் சென்னையில் ஆசிரியரைச் சந்தித்த போது தமிழ்மக்களின் தேசிய இனச்சிக்கலை எவ்வாறு மிகத்தவறாக வேண்டுமென்றே புரிந்துகொண்டிருந்தார் என்பதை முதல் அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்திலே ஆசிரியர் எழுதியிருப்பதையும் வாசகர்களவத்திற்கு கொண்டு வருகின்றோம்.

இவ்வாறாக மூன்று சுற்றுப் பேச்சுக்களின் பின் நிலைமைகள் வேகமாக சோசமடைவதைப் பாலா அண்ணை வெகு கவனமாக பதிவு செய்துள்ளார். தலைவரின் பொறுமையிழப்பு, தனது வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்ற ஒரு கால எல்லையாக 28.03.1995 ம் திகதிய தனது 16.03.1995 திகதிய கடிதம் மூலம் அறிவித்தமை. பின் அதனை 19.04.1995 ம் திகதி வரை தனது 06.04.1995 திகதிய மடல் மூலம் நீட்டித்தமை. இவை எல்லாமே ஒரு காலக்கெடு என்ற இல்லாமல் அம்மையார் தனது நயவஞ்சக இரட்டைப்போக்கினை மாற்ற கொடுக்கப்பட்ட கால அவகாசமும் முன்னறிவித்து அலுவலர் வரலாறு கருதும் எப்பதே நூலின் முழுமை உணர்த்தும் செய்தி. இதன் பின்னரும் அம்மையார் தனது போக்கினை மாற்றாமல் புலிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் நோக்கில் ஒரு ஆயர் உட்பட பல தரப்பினரையும் இணைத்து அரசாங்க துத்துக்குழுவை நான்காம் சுற்றுக்கு 10.04.1995 அன்று அனுப்பியமை, அதன் பின்னான 12.04.1995 திகதி அவரது கடிதம் எதுவோ தலைவர் மனநிலை மாற்றப்போது மானவையாக அமையவில்லை.

ஒரு விடுதலை இயக்கத்தோடு பழைய காலமகடல் புனித்துப்போன அணுகுமுறையான, அரசு என்கிற ஆணை நிலைவிரிந்து அணுகுதல் கூடவே பெளத்த போளினவாதத்திமிரும் சேர்த்தால் என்ன பயன் விளையும் என்பதை அம்மையாருக்கு மட்டுமல்ல உலகத்திற்கும் உணர்த்திய தலைவரின் வரலாற்றுப் பதிவாகிவிட்ட 18.04.1995 திகதிப்பட்ட இறுதி மடல் இவ்வாறுதான் முடிவின்றது. “நாங்கள் உள்சண்டைக்கு ஏவவே அறிவித்தது போன்ற பேச்சுவார்த்தையிவிரிக்கும் மோதல் தவிர்ப்பு உடன்பாட்டிவிரிக்கும் விலகிக்கொள்வது என்கிற வேதனைதும் முடிவிலான எடுப்பதத்தவிர வேறுவழி எமக்கு முன்னிலை.” இவ்வாறாக வேறுவழி எதனையும் அம்மையார் முன்வைக்க

வில்லை என்கிற நிலைப்பாட்டோடு 144 ம் பக்கத்துடன் இந்நூல் முடிவடைந்திருக்கவேண்டும்.

ஆனால் இத்தோடு நூல் முடிவடையவில்லை. 1995 ஏப்பிரிலிலிருந்து புலிகளுக்கு திராக மிகப் பாரியளவில் வெற்றி மரமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட அமைதிக்கான போர் என்கிற நயவஞ்சக பரப்புரைக்கு அடிப்படையாக அமைவது இரண்டே இரண்டு விடயங்கள். ஒன்று புலிகள் எவ்வித முன்னறிவித்தலுமின்றி சடுதியாக தாக்குதலை தொடங்கினர் என்பது. மோதல் தவிர்ப்பு உடன்பாட்டின்படி 72 மணித்தியாலங்கள் முன்னறிவித்தல் கொடுத்தால் போதுமானது என்றிருந்த போது 0 அரசியல் நிலைமைகளை கணக்கிலெடுத்தே தலைவர் அவர்கள் தனது பூநிற மடல்கள் மூலம் புதிய வாரத்திற்கு மேட்ட கால அகாசத்தினை வழங்கினார் என்பது நூலின் வழி மிகத் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது

இரண்டாவதும் வலுவான காரணமாக அம்மையாரால் முன்வைக்கப்பட்டது. புலிகளுக்கு அரசியல் தீர்வு பற்றிய பேச்சுக்களில் ஈடுபட துளியளவும் விரும்பவில்லை; நாங்கா தயாராகவிரிந்த போதும் அவர்கள் தட்டிக்கழித்தனர் என்பதே. இதற்கான பதிலே 145 ம் பக்கத்திலிருந்து ஆரம்பமின்றது. பேச்சுக்கள் முறிவடைந்தமைக்கான காரணங்கள் நேர்மையாக புலிகளின் யதார்த்த நிர்ப்பந்த நிலைமை உட்பட - முன்வைக்கப்படுவதோடு இவற்றை வரை வெளிச்சத்தக் கானாத அரசியல் தீர்வு எங்கே? ஏன் அது நடைமுறைச் சாத்தியமாகவில்லை? என்பதும் தெளிவாக்கப்படுகின்றது. சிங்கள பெளத்த போளினவாதம் எவ்வித ஆழ அகலமாக வேரோடி தாயமையாய்ப்புத் தபாட்டு நிற்பதனையும் அதனைச் சார்ந்தே இயங்கும் (சாராமல் இயங்கமுடியாது) அம்மையார் போடும் இரட்டைப்போது, நயவஞ்சகம் என்பது எத்தகையது என்பது தெளிவாக்கப்படுகின்றது. இப்போது அம்மையாரின் எல்லாவேடறும் அம்பலமாகி, சகல குட்டுக்கும் உடனடி அமைதிக்கான போர், புலிகளுக்கு இராணுவத்தீர்வு, மக்களுக்கு அரசியல் தீர்வு என்பன வெவ்வேடம் மிக கோசமான கொடூரமான நடைச்சகவையது அணுகிவிட்டன. புலிகளின் ஆரண்கொலை விடுதலையபோர், கனத்தில் அம்மையாரின் அரசியல், இராணுவ இலக்குகளைச் சிதறடிக்க, இராசத்திரக்கூத்தி திரு, அன்றை பாவசிங்கத்தின் நூல் இந்த பணியைச் செய்கின்றது.

உண்மையை உலகம் உணருமா? இனிமேலாவது ஒரு புதிய விழிப்பைப் பெறுமா? பாலா அண்ணை இவ்வாறுதான் நூலை நிறைவு செய்கின்றார். “தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள போர் சிங்கள பெளத்த இனவாதத்தின் நேரடி வெளிப்பாடு என்பதை எப்போது சருவதேச் சமூகம் உணர் கின்றதோ அப்போதுதான் இப்போதுகொல்ல அழிவுகளை தமிழ்த்தேசத்தில் ஏற்படுத்தும் இப்போருக்கு உதவுவதிலிருந்து சருவத்தேச் சமூகம் தன்ன உறிவித்துக் கொள்ளும்.” இயுடியாக உணர வைக்கப்படும முயற்சியே இந்நூல்.

(02 ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

சூடெரிந்த வயல்...

இடிந்துவிட்ட தனது வீட்டை துப்பரவு செய்துகொண்டிருந்தார். அவரது வளவில் வீட்டைச் சுற்றி வளர்ந்திருந்த பற்றைகள் எல்லாம் வெட்டி எரிக்கப்பட்டிருந்தன.

“ஒவ்வொரு நாளும் இஞ்ச வானவயலா?”

“இல்லயப்பன், கிழமைக்கு ஒருக்கா ரெண்டுதரம் வாறனான்.

இஞ்ச வந்து பெரிசா ஒண்ணம் நான் செயப்போறேன்.

சும்மா ஒருக்கா இந்த இடத்தில் வந்து நிண்டாலும் எவ்வளவு நிம்மதியாயிருக்கு. இஞ்ச வந்து நாங்க வாழ்த்த இடத்தைப் பார்த்து ஒரு இரண்டு மணித்தியாலம் நிண்டாட்டுப் போனாலே மனதில் திருப்தியாயிருக்கு.

சொந்த நிலத்தில் பச்சை தண்ணியெண்டாலும் சந்தோசமாக குடிக்கலாம்” என பிறந்த மண்ணில் வாழ்வதற்காக ஆதங்கப்படும் இவர்கள் இந்த மண்ணின் சொந்தக்காரர்கள். மீண்டும் வேர் விடத் துடிக்கும் இவர்களின் குரல் சனில் ஊடுருவியுள்ள ஆகும் உணர்வுகள் உங்களிற்குப் புரிகின்றதா?

“இதில்தான் தமிழ் எங்கள் கட்டிப்போட்டவங்கள்” அந்த கொடிய அனுபவத்தை அவர் நடுக்கத்துடன் நினைவுகூர்ந்தார்.

“எங்கள் எல்லாம் கொண்டு போய் ஒரு வீட்டுக் கூடைச் சாங்கன். முட்டுக்காலே இருந்திப்போட்டு அவர்கள் அடிச்சாங்கன்” அடிவானத்தே தெரிந்த ஏதோ ஒரு புள்ளியை அவர் வெறுத்தபடி தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

“அது செல்வராசா எண்டு நினைக்கிறேன்.

அவ்வீர தலையைப் பிடிச்சு நிமித்திய ஆமிக்ளரெனாருக்குள் தன்னட்ட இருந்த “சிகெட்டைட்டரால்” செல்வராசாண்ட மீசையை எரிக்கத் தொடங்கினான்.

மீசை எரிந்துகொண்டிருந்தது திப்புண்ணால் அவ்வீர உதடுகள் கருகத்தொடங்கிச்சே. வேதனை யாலகத்தின் அவ்வீர அவலக் குரலையும் மேவி அந்த வக்கிர வேறியங்கள் சிரிச்சுக்கொண்டிருந்தாங்கள்.”

இது நடந்தது கணகூரத்தில். இன்று அதே இடத்தில் அந்த மக்கள் தம் சொந்த வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தனர், அவர்கள் தம் சொந்த மண்ணிற்கு நிம்மதி விட்டனர். அவர்கள் “பீனிக்ஸ்”

பூறவைகள் இல்லைத்தான். ஆனாலும் மண்மேடாய்ப் போன வழி இலங்கினிருந்து மீண்டும் அவர்கள் முன்னறிவிட்டுக்கொண்டிருந்தனர். அற்பம் வயிற்றுப் பசிக்கு உணவுதேடிச் சென்றவனையும், தாம் வழிந்த இடங்களையப் பூர்த்துவரைச் சென்ற வேளையும் ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தால் வெட்டப்பட்டும், கொல்லப்பட்டும், தப்பியோட விடப்பட்டு பின்பு ஒடுகின்றவேளை சலைத்துச் சுடப்பட்டும் அநகரித்து இழந்துபோன தம் உறவுகளின் நினைவுகளை மட்டும்தான் அவர்களால் மறக்க முடியவில்லை.

✶ ✶ ✶
“இவ்வளவுதான் தமிழ் நாங்க இவ்வளவு தெரியா இஞ்ச வந்தனாங்கள்.

எப்ப பார்த்தாலும் ஆணையிடுவ அடிச்சாச்சாம் எப்ப அம்மாவீட்ட போறது? எண்டு இவன் ஒரே ஆக்கினை தமிழி”

பிஷா தீர்த்தம்

குரல் 95 இடத்தில், “இறங்கப் போகும் சிங்கக்கொடிக்கு இசைக்கப்பட்ட முகாசி” என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் யூன் 9ம் திகதி என்றிருப்பது, மே 9ம் திகதி என அமைந்திருக்க வேண்டும்.

ஆனைக்கு முந்திய மணியோசை

ஓயாத அலைகள் - 104

புலிகள் நடத்திய ஓயாத அலைகள் - 03 நடவடிக்கையோடு சந்திரிகா அரசாங்கம் தனது ஐந்துவருட ஆட்சிக்காலத்தில் புலிகள் தோற் றடிக்கப்பட்டுவிடுவார்கள், அழிக்கப்பட்டுவிடு வார்கள் அதற்கான காலநிர்ணயம் கூட தனது கைகளிலேயே இருப்பதாக சிங்கள தேசத்திற்கும், உலக நாடுகளிற்கும் காட்டியுந்த 'மாய மான்' மறைந்து போயிற்று. இதனால் மாய மாணக் காட்டி நடத்திய அரசியல் பிழைப்பை அச்சுறுத்துவதாக இராணுவ அரசியல் நெருக்கடியாக எழுந்து தாண்டவமாடிய போது, பதி லிறுக்க முடியாது உத்திய அரசு தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்காக தென்மராட்சி யில் எடுத்த படை நகர்த்தல் கவசத்தை புலிகளின் ஓயாத அலைகள் - 4 உடைத்தெறிந்து விட்டது.

சந்திரிகா அரசாங்கம் தனது வலுவனைத் தையும் திரட்டி எடுத்த உச்சகட்ட முயற்சி யாகவே தென்மராட்சியில் நடந்த 'ரிவிசிரன்' 1-2, 'கினிகிர' 1-2 ஆகிய இராணுவ நடவ டிக்கைகளை அமைந்தன. இந்நடவடிக்கைகளின் அவசியத்திற்காக எழுந்த காரணங்கள் என்ன? நிர்ப்பந்தங்கள் எவை? என்பதைப் பார்ப்போ மா. எனால் அவை அதிலுடைய விளைவுகளின் பரிமாணத்தையும் விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

(01) தென்மராட்சியில் புலிகளின் நிலை கொள்ளாமல் இராணுவம் யாழ்ப்பாணத்தின் பரபலப்படுத்தி தனது படைவலுவை ஒருமுனையில் குவிக்க முடியாது பலமுனைகளிலும் (அரியால, கோப்பாய், புத்தூர், சரசாலை, சாவகச்சேரி, பளை, கிளபி, நாகர்கோவில்... என) இழுத்துப் பரப்பவேண்டியுள்ளது. ஓயாத அலைகள் - 03 இன் பின் மிகச் சொற்பமாக மாறிவிட்ட தனது தாக்குதல் படைகளை மேலும் வரித்துப் பரப்பவேண்டியதால் பாதுகாப்பு விழுந்ததில் ஏற்படக் கூடிய பலவினம் கருதி படைத் தரப்பு திணறுகின்றது.

(02) தென்மராட்சியில் புலிகள் ஒரு தளத்தை தக்கவைத்திருக்கும் வரைக்கும் யாழ்ப்பாணத்தின் எந்த முனை நோக்கியும் புலிகளால் பாய முடியும் என்ற அச்சம்.

(03) யாழ்ப்பாணம் புலிகளின் கைகளில் விழுந்தால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய படைமீழ்ப்பு, படைக்கலங்களின் இழப்பு, மொத்தமாக ஸ்ரீலங்காப் படைகளின் போருக்கான மனோ திட இழப்பு, ஆட்சேர்ப்பில் ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலை என்பவற்றை படைத் தரப்பு கணித்துள்ளது.

(04) இராணுவச் சமநிலையில் புலிகளின் கை மேலோங்கிவிட்டதான சர்வ தேச மதிப்பீட்டால் அரசாங்கம் எதிர்நோக்கியுள்ள நெருக்கடி.

(05) இனி, அரசுபடையால் இழந்ததைக் கைப்பற்றவோ, இருப்பதைத் தக்க வைக்கவோ முடியாது என்ற சிங்கள மக்களின் அபிப்பிராயத்தால் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய உள் நாட்டு எதிர்ப்பலை.

(06) யாழ்ப்பாணத்தை புலிகள் மீட்டால் அதன் பின் புலிகள் அடையக்கூடிய அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை.

(07) புலிகள் அடையும் வெற்றியின் பின்னால் உலகத்தமிழர் மத்தியில் எழக் கூடிய போராட்ட ஆரவொழுச்சி.

(08) சமாதான முயற்சிகளு சர்வதேசம் கொடுக்கக்கூடிய அழுத்தமும், அப்போது இராணுவ மேலாண்மை நிலையிலிருந்து ஒரு 'அடிமை சாச தத்தை' திணித்துவிட்டு தனது திட்டத்தை நிறைவேற்றவோ அல்லது பேரினவாத நலன்களை பிரதி பலிக்கும் நிபந்தனைகளைவிடவோ கூட முடியாத பலவினம்.

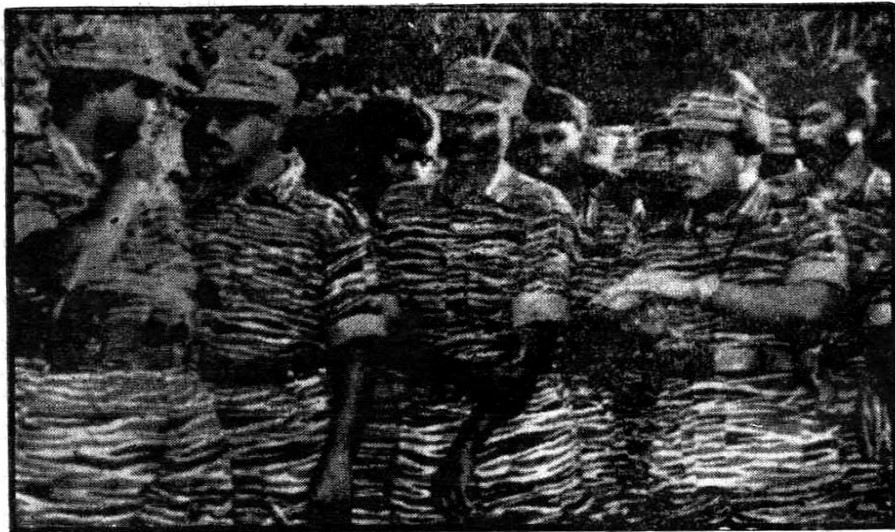
பிரபுத்தர்

என விரிந்துசெல்லும், அரசியல் தாக்கங் களை எதிர்கொள்ள தனது எஞ்சிய படை இய லுமையை ஒருங்கிணைத்து அரசு தனது இரா ணுவ, பொருளாதார பல மலையைத் தையும்

திரட்டி முயன்றது. இந்நடவடிக்கைகள் மூலம் யாழ்ப்பாணத்திற்கான உடனடி அச்சுறுத்தலை தவிர்த்தல், இராணுவ சமநிலையில் புலிகளின் கை மேலோங்கிவிட்டது என்ற சர்வதேச மதிப் பீட்டைக் குலைத்தல், படையினரின் போருக் கான மனோதிடத்தை உயர்த்துதல் போன்ற இலக்குகளை அடையவிரும்பு படைத்தரப்பு சம் பாதித்தது என்ன? என்பதை நாம் இங்கு அவ தானிக்க வேண்டியது.

பிரதிப்பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஜெனரல் ரத் வத்த, தலுவத ஆலயோர் உட்பட ஏனைய படைத்தளபதிகளும் நேரடியாக வழிகடத்த, புதிதாக கொள்வனவு செய்யப்பட்ட பலமுழல் பிரங்கி உள்ளடங்க, இதுவரை பயன்படுத்திய ராதனவு செறிவான குட்டுப் பலத்தோடு படை யினர் கடந்த ஓக்டோபரில் ஆரம்பித்த 'ரிவி சிரன்-1' அதன் பின்னான ரிவிசிரன்-2 மற் றும் கினிகிர-1, கினிகிர-2 நடவடிக்கைச் சமர் களில் படையினர் சமத்தித்த இழப்புகளும், தமது நடவடிக்கை இலக்குகளை எட்டமுடியாமல் போனமையும் அரசிற்கு பெரும் அதிர்ச்சி வைத்தியமாகவே இருந்துருக்கும். இந்நடவ டிக்கை கவங்களில் அடுத்துமட்டும் 400 வரை யான படைகூடும் மகாலாபட்டும், 1800 வரையானோர் காயப்படும் களத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இவை தவிர

முறியடிப்பு தொடர் நடவடிக்கைகளிலும் 53வது டிவிசன் மிகப் பெருமளவு இழப்பைச் சந்தித்தது. அம்பகாமம், மாங்குளம் பகுதியிலும் பின்னர் ஆனையிறவிலும், சாவகச்சேரியிலும் 55வது டிவிசன் கணிசமான தனது படை யினரை இழக்க நேர்ந்தது ஸ்ரீலங்காவின் தாக்குதல் படைகளை இம்முறியடிக்கவும் இவ்வாறான இழப்பைச் சந்தித்திருக்க, நடவடிக்கையில் உதவிப்படையாகச் செயற்பட்ட கனகராயன் குளத்தை தலைமையகமாகக் கொண்டிருந்த 56வது டிவிசன் தனது பெரும் பான்மைப் படைவலு இழக்கப்பட்ட நிலையில் முன்னணிப் போர்முனையில் பங்காற்ற முடியாத நிலையில் தினையு உளது. இத்தகைய முன் ணணிப் படைகளின் இழப்பு படையினரின் தாக்குதல் பலத்தை சிதைத்துவிட்டிருக்கின்றது. இந்நிலையில் ஆனையிறவு உள்ளிட்ட யாழ்ப்பாணத்திற்கான நுழைவாயில்களை புலிகளிடம் இழந்துவிட்ட படைத்தரப்பு யாழ்ப்பாணத்திற்கெழுந்த அச்சுறுத்தலை எதிர்கொள்வதற்காக சிதைக்கப்பட்ட இவ் டிவிசன்களின் எஞ்சியவர்களை நம்பியிருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ளது. இப்படைவலுவின் போதாமமை கருதி இவற்றை ஒருங்கிணைத்து நடவடிக்கையில்

பக்கவெல்லப் பாயும் வகைசொல்லும் தமிழர் நலைவன்!

ஓயாத அலைகள் - 03 ல் இருந்து இன்றுவரை பெயர் குட்டப்படாமல் படையினரால் நடாத்தப்பட்ட முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளிலும், பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளிலும் கொல்லப்பட்ட, காயமடைந்து களத்திலிருந்து அகற்றப்பட்ட படையினரின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் படை இழப்பு எண்ணிக்கை என்பது இன்னும் அதிகம் உயரும். புலிகளின் ஓயாத அலைகள் - 03 இன் முன் இந்தப் படையிழப்பென்பது ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்தின் படையிருப்பால் ஈடுசெய்யக் கூடியதானதாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், இன்றைய நிலை அதுவல்ல.

ஸ்ரீலங்கா படைத்தரப்பு இன்றுள்ள நிலையில், இவ்விழப்புகள் அதன் பலத்திற் பெரிய எவான தாக்கத்தை விளைவிக்கக்கூடியதாகவே உள்ளது. புலிகளின் ஓயாத அலைகள் - 03 இனால் ஸ்ரீலங்காவின் முன்னணிப் படைகள் பெரும் இழப்பை சந்திக்க நேர்ந்தது. குறிப்பாக பரந்தன், உமையாள்புரம், வெற்றிகலக்கேனி, ஆனையிறவுப் பகுதிகளில் நிலைகொண்டிருந்த 54வது டிவிசனின் சிதைவினால் இது இன்று கலைக்கப்பட்டுள்ளது. தாழையடித் தளத்திலும், பின்னர் இத்தாவில் - கண்டிவீதியில் நிலை கொண்டிருந்த புலிகளுக்குத்திரான கடுமையான

படைத்தரப்பு பயன்படுத்திவருகின்றது. இதனால் பயன்படுத்தப்படும் இப்படைவலுவும் மேலும் இழப்பு + களைச் சந்திக்கவேண்டியுள்ளது.

மொத்தத்தில் இந்நடவடிக்கைகளினால் யாழ்ப்பாண ஆக்கிரமிப்பு மீதான அச்சுறுத்தலை தவிர்க்க முடியவில்லை; புலிகளின் தாக்குதல் பலத்தை சிதைக்கமுடியவில்லை; படையினரின் போருக்கான மனோதிடத்தை உயர்த்த முடியவில்லை; இராணுவ சமநிலையில் புலிகளின் கை மேலோங்கிவிட்டதான சர்வதேச மதிப்பீட்டைக் குலைக்க முடியவில்லை. ஆக, இவற்றிற்கு எதிர்மாறான நிலையை நடவடிக்கை அடைந்தது. ஆனால் அரசாங்கமோ புலிகளின் முன்னேற்றத்தை தாம் தடுத்து நிறுத்திவிட்டதாகவும், புலிகள் பாரிய இழப்புகளைக் கண்டு விட்டதால் தொடர்ந்து முன்னேற்ற முடியாதிருப்பதாகவும், தமது புதிய ஆயுதக் கொள்வனவு புலிகளை முடக்கிவிட்டதாகவும், மீண்டும் இழக்கப்பட்ட பகுதிகள் பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்றும் தாம் போட்ட கோசத்தை மெய்ப்பிப்பதற்காக நடவடிக்கைகளை காட்ட முயல்கின்றது ஆனால் அவைகண்ட போரிழப்பு ஒரு புறம் போக புலிகள் ஓயாத அலைகள் - 04 ஐ தொடக்கி தாம் நேர்ந்தெடுத்த நிலப்பகுதியில் களத்தைத் திறந்து, எஞ்சியுள்ள இராணுவ பலத்தை சிதைத்து, யழ மீட்பிற்கான முன் நடவடிக்கைச் சமர் ஒன்றைத் தொடங்கியுள்ளனர்.

26] 09] 2000 அன்று பகல் 2.45 மணி யளவில் கிளாலி, பளை, நாகர்கோவில் என மும்முனைகளில் ஓயாத அலைகள் - 04 சமரைத் தொடங்கினர் புலிகள். அடுத்து நகர்ந்த இரண்டு நாட்களுக்குள் நடந்த சண்டைகளில் 9 கி.மீ நீளமான தொடர் காவலரண்களைக் கைப்பற்றி கிளாலி, எழுதுமட்டுவான் படைத் தளங்களுக்கு அமைக்கப்பட்ட முன்னரங்க பாது காப்பை உடைத்து புலிகள் முன்னேறினர். இத் தகைய நகர்வை அடுத்து புலிகள் தொடுக்கும் அடுத்த தாக்குதல் பிரதான தளங்களான கிளாலி, எழுதுமட்டுவான், நாகர்கோவில் படைத்தளங்களின் மீதான நேரடித் தாக்குதல் லாக அமையுமென்பதால் புலிகளின் ஒரு பாய்ச் சர்க்குட தளத்தை வீழ்ச்சியடையச் செய்யும் நிலையுள்ளது. அத்துடன் இவற்றிற்கிடையி லான விநியோக மார்க்கங்களும், பாதுகாப்பு விழுகளும் பரஸ்பர தொடர்பு கொண்ட வலலப்பின்னலாக அமைந்திருப்பதால் ஒவ்வின் வீழ்ச்சி மற்றறினது வீழ்ச்சிக்கும் அடிக்கோலும் எனப்படை உணர்ந்துள்ள படைத்தரப்பு தனது திரட்டக்கூடிய படையணைத்தையும் புலிகளை எதிர்கொள்வதற்காக இக்களமுனையில் நிறுத்த வேண்டியுள்ளது. இழக்கப்பட்டு படைத் தொகைக்கேற்ற புதிய படையணைகளைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தவேண்டிய களநிர்ப்பந்தத்தை உருவாக்கியதன் மூலம் ஸ்ரீலங்காவின் உண்மைப் படைத்திரட்டு நிலைகொண்டான யாழ்ப்பாணத்தில், முன்னணிப் படைகளைக் கவர்ந்தபுகழும் "கொலைப்பொறி" யை ஏற் படுத்தி ஓயாத அலைகள் - 04 களத்தை இயக்கி வருகின்றனர் புலிகள்.

புத்தத்தின் இறுதி வெற்றியென்பது எதி ரிப்படை போரிடும் மனநிலையை இழத்தவி டேயே தங்கியிருக்கின்றது. போரிடும் மனநிலை யிழப்பு என்பது வெற்றியை அடையமுடியாத தொடர்ச்சியான உயிரிழப்புகளிலேயே தங்கி யிருக்கின்றது. புலிகள் விடுதலைப் பயணத்தில் வலனிச்சமர் நடவடிக்கைகளில் தமது யர்ப்பு போர் ஆற்றலைக்கொண்டு எதிரி ஒரு தந்திரா பாய பின்வாக்கலைச் செய்யமுடியாதவாறான தாகியழிப்புச் சமர்களையே செய்துவந்துள்ளனர். வலனிச்சமரத்தில் இராணுவம் தனது நடவடிக்கையின் இலக்குகளை எட்டவோ, தமது இலக்குகளிலிருந்து இராணுவத்தினரை தப்பவோ புலிகள் அனுமதித்திருக்கவில்லை.

ஓயாத அலைகள் - 04 தொடங்கப்பட்டதி லிருந்து MI-24 உலங்குவானூர்தி ஒன்று சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டும், மற்றொன்று சேதமடைந்தும் 250 வரையிலான இராணுவம் கொல்லப்பட் டதுமான 19/10 அன்றைய சண்டைவரையில் 700 வரையான படைத்தரப்புகளை கொல்லப் பட்டதுடன், 250 போர்வரையிலானோர் காயப் பட்டு களத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர் (அரசு: 266 போர் கொல்லப்பட்டும் 2000 போர் காயமடைந்ததாகவும் அறிவித்தது) இழக்கப்பட்ட படையினர் 53, 55வது டிவிசன் களையே பெரும்பாலும் சேர்ந்தவர்களுட புலிகள் தேர்ந்தெடுத்த "கொலைமுனைக்கு" தனது முன்னணிப் படைகளை தொடர் அழிவுகளுக்கு மத்தியிலும் அனுப்பியே ஆகவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள் படைத்தரப்பு சிக்கியிருக்க, பழைய ஓயாத அலைகள் - 04 இன் கடல் நடவடிக்கையாக கடற்புலிகள் திருமலைத் துறைமுகத்தின் மீது நடத்திய பாய்ச்சலால் படைத்தலைமை அதிர்ந்து போயுள்ளது.

யாழ் குடாநாட்டு ஆக்கிரமிப்பும், ஆக்கிர மிப்பு இராணுவமும் கடல்வழி விநியோகத் தையே ஆதாரமாகக் கொண்டவை. கடற்புலிகளின் பலம் விநியோக மார்க்கத்திற்கும், விநியோகத்திற்கும் பெரும் அச்சுறுத்தலாகவே இருந்துவந்துள்ளது. இந்நிலையில், குடாநாட்டை மட்டெடுப்பதற்காக புலிகள் ஒரு சமரைத்

26. 09. 2000 அன்று பகல் 2. 45 மணியளவில் கிளாலி, பளை, நாகர்கோவில் என மும்முனைகளில் ஓயாத அலைகள் - 04 சமரைத் தொடங்கினர் புலிகள். அடுத்து நகர்ந்த இரண்டு நாட்களுக்குள் நடந்த சண்டைகளில் 9 கி.மீ நீளமான தொடர் காவலரண்களைக் கைப்பற்றி கிளாலி, எழுதுமட்டுவான் படைத்தளங்களுக்கு அமைக் கப்பட்ட முன்னரங்க பாதுகாப்பை உடைத்து புலிகள் முன்னேறினர்.

தொடங்கியுள்ள குழுவில் விநியோகம் கொண்டிருக்கக்கூடிய பளு சாதாரண குழுவைவிட பல மடங்கு அதிகமாகவே படைத்தரப்பை அழுத் தும். பளுவச் சுமப்பதில் சிறு பிசிறு ஏற்படா லும் கூட அது நேரடியாக யுத்தத்தைப் பாதிப்ப தாகவே இருக்கும். இத்தகையதொரு குழுவில் தான் கடற்புலிகள் திருகோணமலைத் துறை முகத்தினுள் புகுந்து ஒரு அதிர்ச்சித் தாக்குதலை நடத்தியுள்ளனர்.

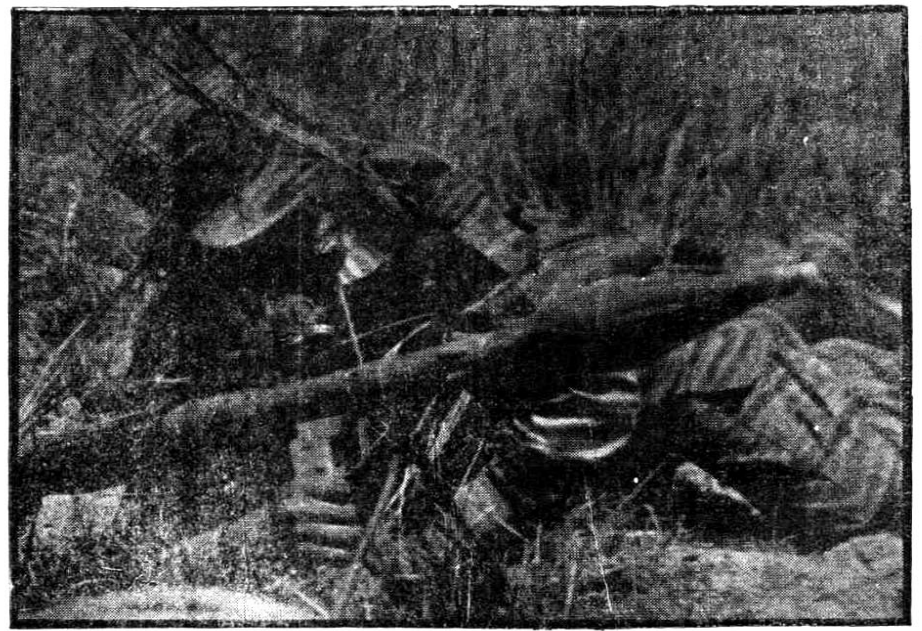
யாழ் குடாநாட்டு இராணுவத்திற்கு விநி யோகத் தளமாக திருகோணமலைத் துறை முகம் இருந்துவருகின்றது. அத்துடன் வடக்கு கிழக்கு கடலோர நடு கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகளை கடற்படைத்தளமும் இதற்கு உற் முகமே. எனவே யாழ் குடாநாட்டுப் பேருக்கு இது ஜீவாதாரமாக ஆயிள் இதன் மீதான தாக்குதலும் குடாநாட்டு இராணுவத்தின் ஜீவாதாரத்தின் மீதான தாக்குதலாகவே கொள்ளமுடியும். இத்தகையதொரு நுப மான தாக்குதலையே 23-10-2000 அன்று புலிகள் நடத்தியிருந்தனர்.

இந்தப் போரில் திருகோணமலைத் துறை முகத்தின் முக்கியத்துயம் கருதி மிக்க கடுமையான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை பாடத்தரப்பு படைத்திருந்தது. ஆத்தகைய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை உடைத்து 23ம் திகதி அதிரடியான துறை

கடற்படையினர் மீதும் மோட் டார் எறிகணைத் தாக்குதலை நடத்தியது. உதவிக்குவந்த MI -24 உலங்குவானூர்தி "ராதா விமான எதிர்ப்பு அணி"யின ரால் எதிரிழிந்தப்பட்டது. தாக்குதலுக்கு தளமாக பயன்படுத்தப்பட்டதாக படைத் தரப்பு கருதும் 'மாபிசிபிச்'. வெள்ளை மணற்பகுதி, நாச்சிக் குடா என்பவை இராணுவ கட்டுப் பட்டுப் பிரதேசமாக இருக்கக்கூடிய நிலையில் எவ்வாறு புலிகள் கரைக ஆயுதங்களுடன் நகர்ந்து தாக்கினர் எனப்பது படைத்தரப்பை திகைப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளது. யாழ் குடாநாடு மீது புலிகள் நடவடிக்கையை தொடங்கியுள்ள இக்குழுவில் துறைமுகம் மீதான புலிகளின் இத்தகைய ஒருந் திணைந்த வெற்றித் தாக்குதல் படைத்தரப்பை பேரறிச்சிக்குள்ளாக்கியுள்ளது. மொத்தத்தில் ஓயாத அலைகள் - 04 நடவடிக்கையில் இரு MI-24 உலங்குவானூர்திகளை இழந்ததுடன், ஒரு பிரங்கிப் படையையும் இரண்டு கடற்படைக் கப்பல்களையும், ஒரு விநியோகக் கப்பலையும் இழந்ததோடன்றால் 700 வரையான இராணுவம் கொல்லப்பட்டும் 2800 வரையிலானோர் காயமடைந்தும் உள்ளதான அளவையின்மேற்பிறகுப் பின்னும் சிங்கள அரசாங்கத்தின் யாழ் ஆக்கிரமிப்பு மீதான விடாக்கண்டத்தன்மை புலிகளின் தாக்குதலுக்கு முகம்கொடுக்க படைத்தரப்பு தினையுள்ளது.

இருக்கக்கூடிய நிலையில் எவ்வாறு புலிகள் கரைக ஆயுதங்களுடன் நகர்ந்து தாக்கினர் எனப்பது படைத்தரப்பை திகைப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளது. யாழ் குடாநாடு மீது புலிகள் நடவடிக்கையை தொடங்கியுள்ள இக்குழுவில் துறைமுகம் மீதான புலிகளின் இத்தகைய ஒருந் திணைந்த வெற்றித் தாக்குதல் படைத்தரப்பை பேரறிச்சிக்குள்ளாக்கியுள்ளது. மொத்தத்தில் ஓயாத அலைகள் - 04 நடவடிக்கையில் இரு MI-24 உலங்குவானூர்திகளை இழந்ததுடன், ஒரு பிரங்கிப் படையையும் இரண்டு கடற்படைக் கப்பல்களையும், ஒரு விநியோகக் கப்பலையும் இழந்ததோடன்றால் 700 வரையான இராணுவம் கொல்லப்பட்டும் 2800 வரையிலானோர் காயமடைந்தும் உள்ளதான அளவையின்மேற்பிறகுப் பின்னும் சிங்கள அரசாங்கத்தின் யாழ் ஆக்கிரமிப்பு மீதான விடாக்கண்டத்தன்மை புலிகளின் தாக்குதலுக்கு முகம்கொடுக்க படைத்தரப்பு தினையுள்ளது.

புலிகளோ யாழின் மீட்பிற்காக வாய்ப்பா னதும், மக்களது உயிர்ச்சேதம் நிகழாததும், உடமைச் சேதத்தை தவிர்க்கக் கூடியதுமான நிலப்பிரதேசத்தில் யுத்தத்தை மையங்கொள்ள வைத்து, நாம் திறந்த களப்பூமியில் எதிரிப் படைகளை கவர்ந்ததற்கும் நடவடிக்கையாக ஓயாத அலைகள் - 04ஐ தொடர் கின்றனர்.

முகப்பகுதியில் புகுந்த கடற்கரும்புலிகளின் தாக்குதல் படகுகள் துறைமுகத்தினுள் நிலை கொண்டிருந்த கப்பற லொகுதியிது தாக்கு தலை நடத்தினர். இத்தலைமை திருமலைப் பையணி துறை முக கடற்படைத் தளமீதும் கப்பற தொகுதி மீதும், உதவிக்கு வரைந்த இராணுவத்தினர்,

யாழ்ப்பாணத்தை தக்கவைப்பதற்காக நறுத் தப்பட்ட எதிரியின் முன்னணிப்படை சேதமச் சிதைய யாழ்ப்பாண ஆக்கிரமிப்பு எனும் சிங் கள அரசின் கவைக்கோட்டை சரிந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஓயாத அலைகள் - 04 தொடர் கின்றது.

(05ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி) ஆயிரம் கதை...

வாக்குகள் இதனை நோக்கி நகர்ந்ததை விடவும் பேரினவாத சக்திகளின் வாக்குகளும் இதனை நோக்கி நகர்ந்துள்ளனவ இதற்கு பிரதான காரணம். தீவிர சிங்கள இனவாதிகளான விடவும் சிறந்தவகையில் அரசியல்தீர்வு யோசனைகளுக்கெதிராக போராட்டங்கள் நடத்தியமை இத்தொரு காரணமாக அமையலாம். . . .

இம்முறை இன்னொரு நுட்பமான பேரினவாதப் போக்கு, அரசியல் சாயக்களான தேசிய ஐக்கியம், தேசிய அரசாங்கம் என்பவற்றையே பூசிக்கொண்டு சிங்களத்தில் மேறகிளவு புகின்றது.

அடுத்த ஆறாண்டிற்கு அரசியல் ரூபியத்தில் அமையப்போகும் ஐ. தே. கட்சி, செல்நெறி தெரியாது பூதாசார பெருநாமிய நெருக்கடிக்குள் சிக்கித் தவிக்கும் பெரிதான முன்னணி, தமிழ், முஸ்லிம் கட்சிகளை தங்கி ஆள்வதே அவமானம் என நினைக்கும் சிங்களச் சக்திகளின் போக்கு, இவற்றின் விளைவுகள் இவ்விரு கட்சிகளின் தனித் தனி சுயநலப்போக்குகளை ஒருமித்த ஒரு சுயநலப்போக்காக்கிவிடுமோ என்பது காலம் சொல்லவேண்டிய செய்தி. ஆனால் நாமறிய வேண்டிய செய்திமீதுதான். கொண்ட கொள்கைகளைக் கைவிட்டு - சொந்த மக்களான வாட்டி வதைத்து துன்புறுத்தி - அம்மையாரின் கால்தூறிய நெற்றியில் பூசி துரோகத்திற்கு

நவீன வரைவிலக்கணம் கொடுத்த தமிழர் என நாம் பூண்டோரைக் கூட சிங்களச் சக்திகள் நம்பத்தயாராகவில்லை என்பதுதான் அச்செய்தி.

இதற்கு மேல் என்ன விளக்கம் கூறமுடியும்? அவர்கள் நிலை அவ்வாறாயின் எம் நிலை எவ்வாறாய்? இத்தகைய இழி அரசியலிலிருந்து முற்றிலுமாக விளகி மேன்மையுற்ற அரசியல் நிலையில் நாம் இருக்கின்றோம். தமிழினர் அரசியல் வாழ்விலே புதியதொரு அரசியல் - இராணுவச் சமநிலை புலிகளால் தேர்நுறுவிக்கப்பட்டுள்ளது. இம் முன்று கட்சிகளினது மாடுமல்ல சிங்கள தேசத்தின் அரசியல் தலைவீதியே சக்திகள் வகையில். "போர்க்களத்தில்

வெற்றியைத் தீர்மானிப்பது நவீன ஆயுதங்களால். போர் மூலோபாயம், படைவீரன் மனவுறுதி, ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, கீழ்ப்படிவு. புலிகள் காக்கும் அமைதி பெரும் புயலுக்கு முன்னான அமைதி" என்பவரது ஐனக பெரோ (சன்டீல லீடர் 27/8/2000) இது போர்க்களத்திற்கு மட்டுமல்ல அரசியல் களத்திற்கும் பொருந்தும். எனவே சிங்களத்தின் கை அரசியல் இராணுவ அக்குமுறை வடிவங்களையும் சிதைக்கும் ஒரேயொரு சக்தியான விடுதலைப்புலிகள் அதற்காக இப்போது பெறுவண்டியது விரைவான இராணுவ வெற்றியல்லவா? அதனைப்பெறு துணைநிற்க வேண்டியது நீங்கவில்லவா?

நேற்றைத் துயர் தொலைய நிகழ்காலம் எம்பக்கம்

கண்ணெதிரே கரைந்துபோகிறது கனவு.
மண்ணெனவே உதிர்ந்துபோகிறது மனம்.
நெஞ்சுக்குள்ளே கோடுகளால் வரைந்த உருவம்கூட
ஒப்பேறமுன்னரே உருகிப்போகிறது.
நடை வழித்துணையாக நம்பிக்கை மட்டுமே
நம்பிக்கைமட்டும் நமக்குற்றுப் போயிருந்தால்
லெய் பிப்போம் என்றோ விழுந்திருப்போம்.
நானை நமக்குளும் நம்பிக்கையின்றிதானே
வாழ்வு வசப்படுமென வரலாறே நகர்கிறது.
ஒருநாள் மட்டுமே உயிர்வாழுகின்ற
ஈசல்களுக்கேன் இறக்கை முளைக்கிறது?
நீண்டநாள் பறப்பேனென அதற்று நினைப்பு
அதனால் முளைக்கிறது.
மாலையில் கருகும் மலர்களெல்லாம்
காலையில் என்னவாய் கண்மீட்டிடுகின்றன.
நாட்கள் பலவாக வாழ்வோமெனும் நம்பிக்கை
பூக்களுக்கிருப்பதாற்றானே அவை புள்ளகைக்கின்றன?
எவரெஸ்ட் சிகரத்தை டென்சிங் தொடர்நான்
அதற்குமுன்
எத்தனைமுறை ஏறியிருக்கிறேன்.
என்றோ ஒருநாள் தொடுவென்ற நம்பிக்கை
அவனுக்கிருந்தது அதனால் வென்றான்?
நடக்கவேண்டுமா எழுந்து பார்,
கடக்கவேண்டுமா பாய்ந்து பார்.
எப்படிச் சாத்தியமாகுமென இடிந்து போனால்
இப்படியே கிடக்கவேண்டியதுதான்?
துரையப்பாவை தலைவர் கட்டபோது
ஏன்கட்டதென்று எவரும் கேட்கவில்லை.

- விவாசன்

எவர் கட்டிதென்றுதானே கேட்டார்கள்.
பின்னர் பிரபாகரென்ற பெயரை
பிரமிப்புடன் உச்சரித்துக் கொண்டனர்.
பொன்னாலைப்பாலத்தில் புதைத்ததன்னை வெடிக்காதபோது
என்னாலினி முடியாதென தலைவர் நினைத்திருந்தால்
ஆகையிற்றாவெல்ல அவரால் முடிந்திருக்குமா?
எத்தனைபேர் அவருடன் நின்றார்கள்
பின்னர் வெற்றிகள்.
எத்தனைபேர் அவருடன் வந்தார்கள்
பின்னர் போனார்கள்.
கூட இருந்தவர்கள் அகன்றபோதும்
ஆடவிலையே அந்த ஆலமரம்.
வெல்வெனென்ற விரியும்
செல்வெனென்ற நம்பிக்கையும்
வல்லவையெனத்தனுக்கு வாய்த்திருக்காவிடில்
ஈழத்தமிழருக்கு எப்போதா
ஆண்டுத்திவசம் முடிந்திருக்கும்.
நம்பிக்கையே பலம் பொருந்திய தும்பிக்கை.
தளராதிருக்க வேண்டும் தமிழரே.
வன்னிகு வருப்போது வாழ்வை முடிந்ததென
எண்ணியிருந்தோமானால்
இதுவரைக்குள் எல்லாமும் தொலைத்திருப்போம்;
உன்னியமுதேதாம்
ஊர்ப்புகுவோம் என்றுரைத்தோம்.
இன்று செய்மணியில் நின்று சிரிக்கின்றோம்;
நம்பிக்கைதானே நாற்றங்கால்.
ஒருநாளும் தளராதிருப்பவனே பெருவாழ்வுபெறுவான்.
முடியுமாபிதுவென மலைத்துப் போறவன்
பிடியானமேதுமின்றிப் பொசுக்கப்போய் விடுவான்;
ஊர்போக வேண்டுமா?

போவேனென நம்பு.
உயிர்வாழ வேண்டுமா?
சாகேனென நம்பு;
நம்பிக்கைதானே நாட்களை நகர்த்துகின்றது.
பிரபாகரென்ற பெயர்
ஒரு மனிதனின் பெயர் மட்டுமல்ல
நம்பிக்கைக்கு இன்னொரு நாமம்.
வாழ்வு வசப்படுமென யார் நம்பினாலும்
அவனுக்கு வாசல் திறந்து கொள்ளும்.
ஈழத்தமிழரின் சோதனைக் காலம் முடிந்துவிட்டது
இனிச்சாதானக் காலம்.
இருள்வாழ்வு எமக்கினி எப்போதுமிச்சலை
வெற்றியின் முகமே எமக்கினி விளங்கும்.
எங்கள் மூச்சுக் கலந்த காற்றுக்கு முன்பாக
நிற்கும் பலம் உலகத்தில் எவருக்கும் இல்லை.
நாங்கள் வேர்பட்டந்த அறுகர்புல்
கொத்திப் புரட்டினாலும் முளைப்போம்.
கொழுத்தி எரித்தாலும் துளிப்போம்.
நிமிர்ந்த வாழ்வுவருமென நினை.
வருந்தி உழை.
தமிழீழம் வருமென நம்பு.
தளராது போரிடு.
உன்னை யாரழித்தல் கூடும்?
உயித்துகளல்ல உன்னை யாரும் ஊழித்தள்ள
கைவில்லக்கற்று வீசும்காற்றை அவாவுவோம்.
வாசலில் வரவேற்கும் பூக்களை விரும்புவோம்.
சிறகடித்துப் பறக்கிறதே பறவை
அதன் சங்கீதத்துக்கு தாளமிடுவோம்.
விட்டு விடுதலையாகும் விடுதலை வேண்டும்
கட்டுக்களற்று
எந்தக்காய்க்களுமற்று
தொட்டும்கிழ எமக்குச் சுதந்திரம் வேண்டும்.
முள்ளெமக்கொரு நிலமிருந்தது.
அந்தநிலத்திலொரு வாழ்விருந்தது.
அந்த வாழ்விலொரு வாசமிருந்தது.
வாசத்தைத் தொலைத்து எத்தனை வருடங்கள்?
போரிடுவோம்
தொடர்ந்து போராடுவோம்.
பிரபாகரென்ற நம்பிக்கையுடனும்,
புலிகளென்ற தும்பிக்கையுடனும்,
போராடுவதுதான் பெருமைதரும்.
காடுகளையும், மலைகளையும் கடப்போம்.
பேடுகளிலும் பள்ளங்களிலும் நடப்போம்.
கால்கள் வலிக்குதெனக் களைப்பாறும் போதுதான்
பகைவரின் குதிரைகள் பக்கத்தில் வந்துவிடுகின்றன.
அதனால்,
நடக்கத்தொடங்கினால் இளைப்பாறல் கூடாது.
தொடர்ந்து நடப்போம்
சூரியன் கைக்கெட்டும் தூரத்தில்தான் கடக்கிறது.
தமிழீழம்
அது எங்கள் உயிர்க்கோளம்.
உருவாகிவிட்டது சிசு
கருவாய் திறப்பதற்காகவே காத்திருக்கின்றோம்.
நடுகல்வரிசையை நாளும் தரிசித்து
விடுதலைக்கான வேகத்தை விரைவுபடுத்துவோம்.
ஆவிநிகர்த்த எம் 'அன்னைநிலத்தேவி'
தன் அளகபாரம் நீவிழுடித்தான்.
முத்துப்பரல்களைக் கொட்டிச்சிரித்தான்.
பகைமுழுதும் தீயும் திசையுரைத்தான்.
வரமளித்து வல்லமை நல்கினான்.
உரம் கொண்டெழுந்தது ஓயாத அலை
இனி ஊர் முழுதும் எமதாக்கியே ஓயும்.
தாயின் துயரழித்த தனியும்.
பகைவரை மட்டுமல்ல
துரோகிகளையும் அள்ளிவந்து
எம் காலடி ஏற்று.
காற்று எம்பக்கம்
கடலும் எம்பக்கம்
நேற்றைத் துயர் தொலைய
நிகழ்காலம் எம்பக்கம்
தாழ்வுற்று எம்தலைகுனிந்தது போதும்
வாழ்வு சமைப்போம் வாருங்கள்.

(1 ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

தலைவரின் மாவீரர்கள் உரை-2000

வீர்ப்பைக் கேட்டதுமே அனைத்துலக நாடுகளும் அம்மையாருக்கு உதவி செய்ய முன்வந்தன

இந்தியக் கடற்படையின் உதவியுடன் சிங்கள இராணுவத்தினரை பாதுகாப்பாக மீட்டெடுக்க இந்தியா முன்வந்தது. இஸ்ரேல், பாகிஸ்தான், சீனா, ரஸ்யா போன்ற நாடுகள் அவசர ஆயுத உதவி வழங்க முன்வந்தன. முழு உலகமுமே அம்மையாரின் பின்னால் அணிதிரண்டது. மிகவும் சக்திவாய்ந்த நவீனரக அழிவு ஆயுதங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் குவிக்கப்பட்டன. இஸ்ரேலும் ரஸ்யாவும் நவீனரக போர் விமானங்களையும் உலங்குவானூர்திகளையும் அனுப்பிவைத்தன. அவசர அவசரமாக ஆயுத ரீதியில் சிங்கள இராணுவ இயந்திரம் வலுப்படுத்தப்பட்டது. அபாயச்சங்கை ஊதி, உலகத்தின் உதவியைப் பெற்று, இராணுவத்தைப் பலப்படுத்தி, யாழ்ப்பாணத்தில் போரைத் தொடரவும் சந்திரிகாவின் தந்திரோபாயம் வெற்றிபெற்றது. யாழ்ப்பாணச் சமரில் ஒரு தலைப்பட்டசமராக உலகநாடுகள் குறுக்கிட்டு சிங்களத்திற்கு உதவிசெனை வழங்கியதால் எமது போர்த் திட்டங்களைத் தாமதிக்க வேண்டிய நிற்பந்தம் எமக்கு ஏற்பட்டது.

1995ல் யாழ்ப்பாண நகரை சிங்கள ஆயுதப்படைகள் ஆக்கிரமித்தபோதும், அதன்விளைவாக 5 இலட்சம் மக்கள் இடம்பெயர்ந்த மாபெரும் மனித அவலம் ஏற்பட்டபோதும் உலகம் கண்களை முடிக்கொண்டு கௌரவம் சாதித்தது. ஆனால் இப்போது சிங்கள இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு படிப்படியாக உடைக்கப்பட்டு மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் விடுதலைப் புலிகளின் ஆட்சிக்குள் வரும் புறநிலைகள் தோன்றியபோது உலகநாடுகள் பதட்டமடைந்து சிங்கள அடக்குமுறை ஆட்சியாளருக்கு உதவிசெனைச் செய்வது எமக்கு ஒரு புறத்தில் ஏமாற்றத்தைவும், மறுபுறத்தில் கவலையையும் கொடுக்கிறது.

யாழ்ப்பாணம் சிங்கள தேசத்திற்கு உரித்தானதல்ல. யாழ்ப்பாணம், யாழ்ப்பாண மக்களுக்கே உரித்தானது. இறையாண்மை என்பது ஒரு அரசின் தெய்வீகச் சொத்துமேயல்ல. இறையாண்மையானது மக்களிடமிருந்தே பிறக்கிறது. அது மக்களுக்கே சொந்தமானது. யாழ்ப்பாணத்தின் இறையாண்மை யாழ்ப்பாண மக்களுக்கே உரித்தானது. இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு மூலம் தமிழரின் வரலாற்று மண்ணில் சிங்களத்தின் இறையாண்மையைத் திணித்துவிட்ட முடியாது. தமிழரின் விடுதலைப் படை என்ற ரீதியில் நாம் எமது மண்ணில் அந்நிய ஆக்கிரமிப்பிற்கு இடமளிக்கப்போவதில்லை.

எத்தனை சவால்களுக்கு முகம்கொடுத்தாலும், எத்தனை இடையூறுகளை எதிர்கொண்டாலும், எத்தகைய சேற்கள் எதிர்ந்து நின்றாலும், எமது விடுதலை இயக்கம் யாழ்ப்பாணத்தை மீட்டெடுத்தே தீரும்.

எல்லாச் சமர்களுக்கும் தாய்ச் சமராக விளங்கிய ஆனையிறவுச் சமரியும், மற்றும் வடமராட்சி, தென்மராட்சி, யாழ்ப்பாண நகராட்சிப் பகுதிகளில் நிகழ்ந்த சமர்களிலும் களமாடி சாதனை படைத்த சகல போராளிகளுக்கும் படை நகர்த்திய தளபதிகளுக்கும் 'எனது பாராட்டுக்கள். எல்லைப் படையாக அணிதிரண்ட எமது மக்கள் இந்தச் சமர்களில் நேரடியாகப் பங்குகொண்டு போராடியது எமது விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு புதிய தெம்பையும் பலத்தையும் அளித்தது. குடும்பப் பொறுப்புக்களைச் கமக்கும் இவர்கள் தேசப்பற்றால் ஈர்க்கப்பட்டு, ஆயுதப் பயிற்சி எடுத்தும், பெரும் நிலமீட்டிச் சமர்களில் பங்குகொள்வது எமது தேசத்திற்கு பெருமை சேர்க்கிறது. எமது விடுதலைப் போராட்டத்தில் பரந்துபட்ட பொது மக்கள் இணைந்துகொள்ளும் பொழுதுதான் அது மக்கள் போராட்டம் என்ற உயர்நிலை அரவியற் பரிமாணம் பெறுகிறது. எமது ஆயுதப் போராட்டத்தில் மக்களின் பங்களிப்பு மேலும் மேலும் பெருக வேண்டும். அதுதான் எமது போராட்டத்தில் பாரிய திருப்புமுனைகளை ஏற்படுத்தும், அதுதான் எமது மண்ணில் எதிரியின் ஆக்கிரமிப்பிற்கு முடிவுசேடி, எமது விடுதலை வெகுசியத்தை வெகுவினரவில் நிறைவுபெறச் செய்யும்.

எனது அன்பான மக்களே, மீண்டும் ஆறாண்டு காலம் சந்திரிகாவின் ஆட்சி தொடரப் போகிறது. இந்த ஆறாண்டு காலமும் இந்தவீல் அமைதி நிலவுமா? அல்லது போரும் வன்முறையும் தலைவித்தொடராமா என்பது சந்திரிகா கடைப்பிடிக்கப்போகும் கொள்கையிலும் அணுகுமுறையிலும் தான் தங்கியிருக்கிறது.

இந்த அரசானது தென்னிலங்கை இனவாத சாதிகளின் ஆதரவோடுதான் ஆட்சிபுடும் ஏற்படுக்கிறது. புலிகளுக்கு எதிராகப் போர்

முரசு கொட்டித்தான் தேர்தலைச் சந்தித்திருக்கிறது. மிகவும் மோசமான தேர்தல் மோசடிகள், வன்முறைகள் வாயிலாகவே வெற்றிகளையும் பெற்றிருக்கிறது. இனவாதக் கடுமீ போக்காளர்களே இந்த அரசின் முக்கிய பொறுப்புக்களை வகிக்கிறார்கள். இவர்களில் பலர் அமைச்சர்களாகவும் பதவியேற்றிருக்கிறார்கள். ஆயுத வன்முறையைப் பாவித்து, மிகவும் கேவலமான தேர்தல் மோசடிகளைச் செய்து, சனநாயகத்தை கேலிக்கத்தாக்கிய தமிழ்த் துரோகிகளும் இந்த ஆட்சிபுடத்திற்கு முண்டுகொடுத்து நிற்கிறார்கள். இப்படியாக இனவாதிகளையும், தமிழினத் துரோகிகளையும் நிர்வாக உயர்பீடங்களில் அமர்த்தி அவர்களது தயவில் தங்கிநிற்கும் சந்திரிகா அரசு தமிழ் மக்களின் தேசியப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க துணிவான முடிவுகளை எடுக்குமா என்பது சந்தேகமே.

போர்பற்றியும், சமாதானம் பற்றியும், இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது பற்றியும், இந்த அரசிடம் ஒரு தெளிவான பார்வையும், திடமான அணுகுமுறையும் இருக்கவில்லை. ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட கருத்துக்களே முன்வைக்கப்படுகின்றன. பல்வேறு கருத்தோட்டங்களைக் கொண்டவர்களும் கடுமீபோக்காளரும் ஆட்சியதிகாரத்தில் அமர்ந்திருப்பதால் இந்த அரசானது பல நாக்குகளால் பேசுகிறது, மிகவும் குழப்பகரமாகப் பேசுகிறது. புலிகளுடன் பேசத்தயார் என ஒரு குரலும், புலிகளைப் பூண்டோடு அழிப்போம் என இன்னொரு குரலும், புலிகள் சரணடையும் வரை போர் ஓயாது என மற்றொரு குரலும் காணப்படுகிறது. பிரதமமந்திரி, இராணுவத் தளபதி ஆகிய உயர் அதிகார பீடங்களிலிருந்தே இத்தகைய முரணான குரல்கள் எழுப்பப்படுகின்றன. இந்த வித்தியாசமான குரல்கள் ஒவ்வொன்றும் வித்தியாசமான பார்வையாளர்களின் திருப்திப்படுத்தும் நோக்குடனேயே எழுப்பப்படுகின்றன. சந்திரிகாவும் கதிர்காமரும் வெளிநாடுகளுக்கு ஏமாற்றுவித்த காட்டா, பிரதம மந்திரியும் இராணுவத் தளபதியும் உள் நாட்டி இனவாத சக்திகளுக்கு தீனிப்பாட்டு வருகின்றனர்.

மேற்கூறிய நாடுகள் சமாதானத்தை விரும்புகின்றன. சமாதான வழியில் அரசியல்தீர்வு காணப்படுவதை விரும்புகின்றன. போர் மூலமாக தமிழரின் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்வு காண முடியாதென்பதை வலியுறுத்துகின்றன. எனவேதான், மேற்கூறிய நாடுகளை திருப்திப்படுத்தும் வகையில் நுட்பமான பிரச்சார அறிக்கைகளை சந்திரிகா வெளியிட்டுவருகிறார். சமாதானம் என்றும் பேசுவார்த்தை என்றும், அதிகாரப்பரவலாக்கம் என்றும், அரசியலமைப்பு என்றும் வார்த்தைப் பிரயோகங்களைக் கையாண்டு மேற்கூறிய கண்களுக்கு மண்தூவி வருகிறார்.

தமிழ் மக்களையும் வீரத்தைப் புலிகளையும் பொறுத்தவரை சந்திரிகா ஒரு சமாதானப்பிரியை அல்ல. இராணுவத் தீர்வில் மனபிக்கை கொண்ட கடுமீபோக்காளராகவே அவரை நோக்கும் எமது மக்களும் கருதுகின்றோம். அவரது ஆறாண்டு கால அரசியல் வரலாறும், தமிழ் மக்களை தொடர்ந்தும் இராணுவம், பொருளாதார கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கியும் அவரது அணுகுமுறையும், சமீபத்தில் அவரது போர்த் தயாரிப்பு நடவடிக்கைகளும் எம்மையும் எமது மக்களையும் இக்கால நிலைப்பாட்டிற்குத் தள்ளியது. இராணுவச் செலவீனத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் பெருந்தொகை நிதி, பாரிய அளவிலான ஆயுதக் கொள்வனவு, இடைவிடாது படைக்கு ஆட்சேர்ப்பு, விவசிய இராணுவத்தினரை வீரட்டிப் பிடித்தல், இப்படியாக, இராணுவ-இயந்திரத்தைப் பலப்படுத்தி போருக்குத் தயார்படுத்தும் நடவடிக்கைகளைப் பாரக்கும் பொழுது சந்திரிகா ஒரு இராணுவவாதக் கடுமீபோக்காளர் என்பது புலனாகும்.

இம்மாதம் ஒன்பதாம் திகதி, புதிய பராக் மன்றத்தை திறந்துவைத்துப் பேசிய சந்திரிகா, தமிழரின் இனப்பிரச்சினை குறித்து வெளியிட்ட கொள்கைப் பிரகடனத்தை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் சந்திரிகாவின் குழப்ப கர்மான பார்வையும் அணுகுமுறையும் தெளிவாகும், இந்த அறிக்கையில் தமிழரின் இனப்பிரச்சினையின் தோற்றம்பற்றி விளக்கமுளையும் சந்திரிகா, கடந்த 50 ஆண்டு காலமாக தமிழருக்கு அந்நிதி இழைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறார். ஆயினும் தமிழர் என்று குறிப்பிடாமல் "சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கு" அந்நிதி இழைக்கப்பட்டதாகப் பொதுப்பலையாகக் கூறுகிறார். "இந்நாட்டின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, அதிகாரக் கட்டமைப்பில் பங்குகொள்வதற்கு சிறப்பான சமூகத்தினருக்கு நியாயமான சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்படவில்லை. அதுதான் இனப்பிரச்சினையின் தோற்றப்பாட்டிற்கு உண்மையான காரணம்" என்று சந்திரிகா விளக்கம் அளிக்கிறார். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், தமிழ் மக்களுக்கு எதற்காக அந்நிதி இழைக்கப்பட்டது? யாரால் இழைக்கப்பட்டது? எப்படி, எந்த வடிவங்களில் இழைக்கப்பட்டது? என்ற கேள்விகளுக்கு சந்திரிகா

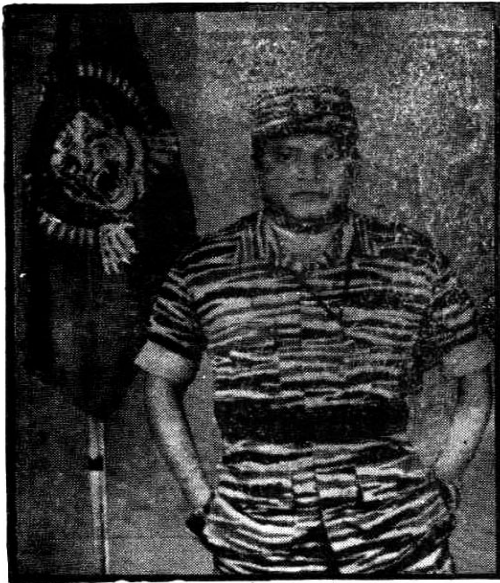
"மாவீரர்களே எமது சுதந்திரப் பயணத்தின் வழிகாட்டிகள். அவர்களது வாழ்வு வரலாறும் எமக்கு இலட்சிய உறுதிக்கு உரமேற்றுபவம்"

பதில் தரவில்லை. மாறாக, தமிழர்களுக்கு எதிராக நிகழ்ந்த அநீதிகள் அனைத்திற்கும் அந்நிய காலனித்துவம் மீது பழியைச் சுமத்தி விடுகிறார். சிறிலங்காவின் அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் காலனித்துவ அதிகாரக் கட்டமைப்பிலிருந்து உருவாகும் கொண்டவை என்றும், இவை எமது சமூகத்தில் நிலவும் புறநிலைகளுக்கு ஏற்றதாக அமையவில்லை என்றும், சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கு ஆந்த அரசியலமைப்புச் சட்டங்களே காரணமாக இருப்பதாகவும் சந்திரிகா கூறுகிறார். சந்திரிகா அளிக்கும் இவ்விளக்கத்தில், தமிழருக்கு எதிரான சிங்கள-பௌத்த பேரினவாதத்தின் கொடுமான ஒடுக்குமுறை வரலாற்று மிகவும் சாணக்கியமான முறையில் மூடியறைக்கப்படுகிறது. அத்தோடு இந்த இன ஒடுக்குமுறை வரலாற்றில் சந்திரிகாவின் பெற்றோரது பங்கும் இருட்டடிப்புச் செய்யப்படுகிறது. தமிழருக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு அரசியல் அபாயப்பில் குறை காண்பதும், அந்த அரசியலமைப்பை அந்நிய காலனித்துவத்தோடு தொடர்புபடுத்துவதும் முழுப் பூசாக்காயை சேற்றில் மலறக்க முயலும் கேலிக்கத்தான விடயம்.

அந்நிய காலனித்துவ தலையீடு காரணமாகவே தமிழ் மக்கள் தமது வரலாற்றுத் தாயகம் மீதான இறையாண்மையை இழந்ததாக எப்போது வரலாற்று உண்மை. ஆனால் தமிழினம் மீதான திட்டமிட்ட ஒடுக்குமுறை யானது இலங்கைத்தீவு ஆங்கிலக் காலனித்துவத்திற்குத் துடிக்கின்றதை சந்திரிகா கூறுகிறார். ஆறாண்டு இன ஒடுக்குமுறைக் காரண காரணமாக விளங்குவது சிங்கள-பௌத்த இனவாதமே. பௌத்த மதத்தின் வேர்பயிச்சி, சிங்கள சமூகக்கட்டமைப்பில் விருட்டி சமராக வளர்ந்து நிற்கும் இப்பேரினவாதச் சித்தாந்தம், சிங்கள அரசியல் உலகையும் ஆழமாக ஊடுருவி நிற்கிறது. சிங்கள அரசியலமைப்புகளால் படைக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டங்களும் இந்த பேரினவாதச் சித்தாந்தத்தின் ஒரு வடிவம். ஆகவே தமிழருக்கு கொடுமை இழைத்து வருவது சிங்கள-பௌத்த இனவாதம் தவிர, சந்திரிகா கூறுவது போல், ஆங்கில காலனித்துவக் கருத்துக்கம் அல்ல.

சிங்கள இனவாத ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக தமிழர்கள் நிகழ்த்திய அரசியற் போராட்டங்களில் அமைதி வழியிலிருந்து ஆயுதப் போராக விரிவுபெற்று, இறுதியில் முழு அளவிலான போர்-வடிவம் பெற்றிருக்கிறது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, தமிழர் பாலையாசனத்தைப் புலிகளுக்கும் சிங்கள அரசுக்கும் மதத்தில் இப்போர் நிகழ்த்துவருகிறது. தன்னாட்சி உரிமையுடைய மக்கள் சமூகம் என்ற ரீதியில் இன அழிப்பை நோக்காகக் கொண்ட அரசு அடக்குமுறையிலிருந்து விடுதலைப்பற ஆயுதயேற்றப் போராலும் உரிமை எமக்குள்ளது. சர்வதேச மனிதவுரிமைச் சட்டங்களுக்கு இயைவான இந்த உரிமையின் அடிப்படையில்தான் தமிழீழப் போர் நடைபெற்று வருகிறது. இது தான் உண்மையானது. ஆனால் சிங்கள அரசு இந்தப் போர் பற்றிய உண்மைநிலையையும் அதன் வரலாற்றையும் பின்னணியையும் உலகிற்கு இருட்டடிப்புச் செய்து வருகிறது. அதுமட்டுமன்றி தமிழரின் தேசவிடுதலைப் போரை 'பயங்கரவாதம்' என திரிப்படுத்தி, இழிவுபடுத்தியும் வருகிறது.

விடுதலைப் போர்

ஒரு உறுதியான தளத்தில், உகந்த புறநிலையில், நல்லெண்ணெய் குழிநிலையில், பேச்சுக்கள் நிகழும் பொழுதுதான் அவை ஆக்கபூர்வமானதாக அமையும். ஆவேதான், பேச்சுக்கான நல்லெண்ணெய் புறநிலையின் அவசியத்தையும் தேவையையும் நாம் வலியுறுத்துகின்றோமே தவிர பேச்சுக்களுக்கு நாம் நிபந்தனைகளை விதிக்கவில்லை.

போர் நெருக்கடி தளர்ந்து இயல்புநிலை தோன்றுவதற்கு இரு தரப்பினருக்கும் நம்பிக்கையை வளர்ச்சிக்கும் நல்லெண்ணெய் நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டுமென நோர்வே அரசு சில யோசனைகளை தெரிவித்திருக்கிறது. இதனை நாம் ஆர்வமாகப் பரிசீலனை செய்து வருகிறோம். எமது மக்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களும் குறைந்து, பரஸ்பர நல்லெண்ணெய் நிலவும் சமாதான குழிநிலை தோன்றுவதற்கான ஆக்கபூர்வ நடவடிக்கைகளை நாம் வரவேற்கிறோம். அதற்கான முன்முயற்சிகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுமானால் பதிவரசு நாளும் நல்லமுடிவுகளை எடுப்போம்.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை என்பது தமிழ்மக்களுக்கு ஒரு புதிதான விடயமல்ல. தமிழ்மக்கள் சார்பில் எமது விடுதலை இயக்கமும் எமக்கு முந்திய தலைமைகளுக்கும் சிங்களத்துடன் எத்தனையோ தடவைகள் பேச்சுக்களை நடத்தியுள்ளன. பண்டா-சிவ்வா ஒப்பந்த காலத்திலிருந்து பல தசாப்தங்களாக, பல வரலாற்றுச் சூழல்களில், பல்வேறு நிர்ணயத்தங்களின் அடிப்படையில் பேச்சுக்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆயினும் இப்பேச்சுவார்த்தைகள் தமிழ்மக்களின் பிரச்சினையை தீர்த்து வைக்கத் தவறிவிட்டன. இதனால் தமிழினப் பிரச்சினை மேலும் மேலும் சிக்கலடைந்து பெரும் போராக விலகியும் பெற்றிருக்கிறது. இந்த துரதிருஷ்ட நிலைமைக்கு பிரதான காரணம் தமிழரது பிரச்சினையின் அடிப்படைகளை, தமிழரது அரசியல் அபிவிருத்திகளை சிங்களமே ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதுதான்.

தமிழினப் பிரச்சினைக்கு சமாதான வழியில் நிரந்தரமான அரசியல்தீர்வு காணப்பட வேண்டுமாயின் தமிழர் பற்றிய சில அடிப்படை உண்மைகளை சிங்களமே ஏற்றுக்கொண்டே ஆக வேண்டும். அத்தோடு தமிழ்மக்கள் எத்தகைய தீர்வை விரும்புகிறார்கள் என்பதையும் அவர்களது அடிப்படை அபிவிருத்திகள் என்ன என்பதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சுழந்தமிழர்கள் தனித்துவமான இன அடையாளத்தைக் கொண்டவர்கள். ஒரு தேசிய இனக்கட்டமைப்போடு, அந்த இனத்துவப் பிரச்சினையோடு வாழும் ஒரு மக்கள் சமூகம், அவர்களுக்கு வரலாற்று ரீதியான தாயக மண்ணாக சொந்த நிலம் உண்டு. எமது மக்கள் விரும்புவதெல்லாம் ஒன்றுதான். தமது சொந்த மண்ணில் நிம்மதியாக நிறைவாக வாழவேண்டும் என்பதுதான். மற்றவர்களின் அதிகார ஆதிக்கமோ, நெருக்குவாக்களோ இல்லாத ஒரு அரசியல் சூழலில் தம்மைத் தாமே ஆட்சி புரிந்து கொண்டுவராமல் வாழவேண்டும் என்பதே எமது மக்களின் ஆழமான அபிவிருத்தியாகும்.

சிங்கள மக்கள் இதனைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இந்தப் புரிந்து கொள்வியும் அத்திவாரத்திலிருந்து தான் ஒரு நியாயமான, நிரந்தரமான தீர்வைக் கட்டியெழுப்புவது சாத்தியமாகும்.

தமிழர் பிரச்சினையின் அடிப்படைகளை உணர்ந்து சமாதான வழியில் தமிழர்களுக்கு நீதிவழங்க சந்திரிகா அரசு முன்வருமா என்பது எமக்குச் சந்தேகமே.

தமிழர்களுக்கு எதிராக தென்னிந்தியாவில் குழுவும் இனக்குரோத வெறுப்பாட்டங்கள், ஆட்சியதிகாரத்தில் பேரினவாத சக்திகளின் மேலாண்மை, தொடர்ச்சியாக இராணுவ மயப்படுத்தப்படும் சிங்கள சமூகம், மகாசங்கத்தினரின் தமிழ்விருத்திப் போக்கு, அரசாங்கத்தின் இராணுவத் தீர்வுக் கொள்கை இவற்றையெல்லாம் பார்த்தும் பொழுது தமிழினப் பிரச்சினைப்பிரச்சினை சமாதான வழியில் தீர்க்கப்படமா என்பது கேட்கக் குறியாகிறது. அத்தோடு சந்திரிகா அரசு மேற்கொள்ளும் சில குறுக்குத்தனமான அணுகு முறைகளும் இனப்பிரச்சினையின் தீர்வுக்கு முட்டுக்கட்டையாகவும் அமைந்துவிடுகிறது. பெருமானுக்கு முதலமைச்சராக முடிசூட்டி முந்திய இந்நிய அரசு இழைத்த மயமென்ற வரலாற்றுத் தவறு போல சந்திரிகா அரசும் தமிழ் விருத்திக்கு குழு ஒன்றை வட்டிசூட்டி ஆட்சியதிகாரத்தில் அமர்த்தி

விடுகிறது. இப்படியான நடவடிக்கைகளால், இந்த அரசாங்கம், தமிழ் மக்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதித்துக் கொள்வதுடன் இனப்பிரச்சினையை மேலும் சிக்கலாக்கிவிடுகிறது.

எனது அன்பான மக்களே,

எமது தேசியப் பிரச்சினை இப்பொழுது உலக நாடுகளின் கவனத்தையும் ஆர்வத்தையும் ஈர்த்துவருகிறது இப்பிரச்சினை சமாதான வழியில் தீர்க்கப்படவேண்டுமென சர்வதேச சமூகம் விரும்புகிறது. உலக மனச்சாட்சியின் பார்வை எம் பக்கம் திரும்பியிருப்பது நல்ல தொகு அறிஞர்களாகவே எமக்குத் தெரிகிறது.

நாம் சமாதானப் பேச்சுக்கோ அல்லது சமாதான வழியான அரசியல்தீர்விற்கோ முட்டுக்கட்டை போடவில்லை என்பதை உலகிற்கு உணர்த்திவருகிறோம். சமாதானப் பேச்சுக்கு உகந்ததாக சமாதான குழிநிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற எமது நிலைப்பாட்டையும், தமிழர்களது அடிப்படைக்கோரிக்கைகளையும் உலக சமூகம் புரிந்து வருகிறது. தமிழர்க்கு எதிரான ஒடுக்குமுறையின் பின்னணியிலுள்ள சக்திகள் யாரென்பதையும் உலகம் இனங்கண்டு வருகிறது.

உலக நாடுகளிலிருந்து பெறப்படும் நிதியுதவியையும் ஆயுத உதவியையும் ஆதாரமாகக் கொண்டே சிங்கள அரசு தமிழர்க்கு எதிராக இந்தப் போரை நடத்திவருகிறது. பெரிய தொகு அழிவுப் போரை நடத்திக்கொண்டு, பெருமளவில் அப்பாவித் தமிழ் மக்களை கொன்றொழித்துக் கொண்டு சமாதானத்திற்காகவே சண்டையை நடத்துவதாக சந்திரிகா அரசு உலகத்தை ஏமாற்றி வந்திருக்கிறது. ஆயினும் சந்திரிகா அரசு நடத்தும் இப்போரின் நோக்கம் என்ன என்பதையும் இப்போரினால் புலிகளை வெற்றிகொள்ளவோ அன்றி தமிழினப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவோ முடியாது என்பதையும் மேற்குலகம் இப்பொழுது உணரத்தொடங்கியுள்ளது. எனவே சிங்கள இனவாத ஆட்சியாளரை சமாதானப் பாதைக்கு திருப்பவேண்டுமென்றால், சிங்களத்திற்கு பொருளாகாரத் தீனிபோட்டுவரும் உலக நாடுகளிடம்தான் அந்தக் கடவுளான இடுக்கிறது.

தென்னிந்திய சமூகக் கட்டமைப்பின் சகல மட்டங்களிலும் பூதகரமாக வளர்ந்து வரும் சிங்கள-பெளத்த பேரினவாதம் தமிழ் மக்களை காருண்யத்துடன் அரவணக்கத்துக் கொள்ளுமென நாம் மின்பில்லை சிங்கள தேசம் இனவாதப் பிடிபிடித்து விடுபடாமல் தமிழர்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறையைத் தொடருமானால் நாம் பிரிந்து சென்று தமிழீழத் தவிர அரசு அமைப்பதைத் தவிர எமக்கு வேறு வழியில்லை.

காலமும் வரலாறும் எமது போராட்ட இலட்சியத்திற்கு நியாயம் வழங்கியே தீரும். அப்போது உலகமும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

சத்திய இலட்சியத் தீயில் தம்மை அழித்துக்கொண்ட மலேரிர்கள், சரித்திரமாக நின்று எமக்கு வழிகாட்டுவார்கள். அந்த தர்மத்தின் வழியில் சென்று நாம் எமது இலட்சியத்தை அடைவோம் என்பது உறுதி.

“புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்”

தீழுட்டும் கனவு

படுக்கைமேடுகள் உயிர்த்து
முளைவிடுகின்றன திக்கொழுந்துகள்.
காற்றிலாடி
மனங்களைத் தொற்றி
பற்றி யெரிசென்று
படுக்கைமேடுகளில் பள்ளிகொள்ளும் பாதிக்கனவு;
எரித் தெரிந்து
கொழுந்துகள் துயின்ற பின்னும்
தீழுண்ட மனங்களில்
நீறாகாமலே நின்றுகொண்டு மீட்கனவு.

என். உமாசூர்யா

கொள்கைப் பிரகடன அறிக்கையில் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அரசுக்கும் மத்தியிலான போர்பற்றி சந்திரிகா குறிப்பிட்டுபோது “இனப்பிரச்சினையில் ஒரு விளைவுதான் இந்த தப் போர்” என்கிறார். ஆயினும் அதே அறிக்கையில் இப்போரை “ஆயுதப் பயங்கரவாதம்” என்றும் குறிப்பிடுகிறார். தமிழீழப் போரை இனப்பிரச்சினையின் வெளிப்பாடு என்றும் அதே நோக்குத்தான் அதனைத் தமிழின ஆயுதப் பயங்கரவாதம் என்றும் வர்ணிக்கிறது. இனப்பிரச்சினையை சமாதான வழியில் தீர்த்துவைப்போம் என்றும் சந்திரிகா பயங்கரவாதத்தை போர் இயல்பும் ஒழிப்போம் என்றும் முழங்குகிறார். இப்படியாக சந்திரிகா அரசு தமிழினப் போர் என்ற உண்மையினை திரித்து, மறுத்து, பயங்கரவாதம் எனப் பொய்சொல்லி, சிங்கள மக்களையும் உலகத்தையும் ஏமாற்றி வருகிறது.

தமிழீழப் போராணது ஒடுக்கப்படும் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போர் என்ற யதார்த்த அரசியல் உண்மையை சிங்கள அதிகார வர்க்கம் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறது இந்த மறுக்கப்படுத்தல் தமிழின இனப்பிரச்சினையை சிக்கலாக்கி வருகிறது. இதனால் போரைத் தீவிரப்படுத்தி வருவதற்கும் காரணமாக இருக்கிறது. இதுதான் இனப்பிரச்சினைக்கு சமாதான வழியில் தீர்வு காண்பதற்கு பெரும் முட்டுக்கட்டையாகவும் இருந்துவருகிறது.

சமாதான வழியில் தமிழினப் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காண்பதற்கு எமது விடுதலை இயக்கம் தயாராக இருக்கிறது. நாம் சமாதான வழிமுறைகளுக்கு எதிரானவர்கள் அவர். அதேவேளை, நாம் சமாதானப் பேச்சுக்களில் பங்கெடுத்த தயங்கலும் இல்லை. சமாதான வழிமுறை கிட்டப்படும் தீர்வானது நியாயமானதாக, நீதியானதாக, சமத்துவமானதாக, தமிழின அரசியல் அபிவிருத்திகளை நிறைவு செய்யாத அமைவை வேண்டும் என்பதே எமது விருப்பம். நோர்வே நாட்டு சமாதானக் குழுவின் அமைப்பில் வர்ணியில் நான் சந்தித்த போது எமது இயக்கத்தின் இந்த நிலைப்பாட்டை தெரிவித்து, சமூகத்தின் திருத்தமாக எடுத்துவிடக்கொண்டேன்.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு நாம் நிபந்தனைகள் எதையும் விதிக்கவில்லை. ஆயினும் பேச்சுவார்த்தைக்கு உகந்ததான நல்லெண்ணெய் புறநிலையும் இயல்புநிலையும் உருவாக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தையே நாம் வலியுறுத்தி வருகின்றோம்.

இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, பரஸ்பரம் பகைமையுடனும் சந்தேகத்துடனும் ஒரு கொடிய போரில் ஈடுபட்டுவரும் இரு தரப்பினரும் சண்டையைத் தொடர்ந்தபடி திடீரென சமாதானப் பேச்சில் இறங்குவது நடைமுறைச் சாத்தியமானதல்ல.

இதனால்தான் போர் நெருக்கடியை படிப்படியாகத் தளர்த்தி, போர் ஓய்ந்த சமாதான குழிநிலையில் நல்லெண்ணெய் புறநிலையில் பேச்சுக்கள் நடைபெறுவதை நாம் விரும்புகிறோம்.

இயல்புநிலை என்னும் பொழுது தமிழ் மக்கள் மீது கமத்தப்படும் பொருளாதாரச் சமூகம், தனடிகள் நீங்கி, எமது மக்களின் வாழ்க்கைநிலை இயல்பான இருப்பிற்குத் திரும்ப வேண்டும் என்பதையே நாம் கருதுகிறோம்.